MIC. # 9932 (RAB. 2139) HABERMAN, MARCUS L. KITVE RAV MORDEKHAI ARYEH HABERMAN... כתבי רב מרדכי אריה האברמן +++

BROOKLYN: [1966-1970]? **ASHKENAZIC SCRIPT**

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

(373 KINOP ברה מריבי אריה האקריתא ציא

בע"ה, יום ה' קרח, כ"א סיון ת"ש, פה ברוקלין.

בסוגיא דחדש, קידושין ל"ז, והמסתעף.

כבר עמדו המפרשים על השינויים שבין הירושלמי והבבלי בסוגין. (א) דהבבלי מספקא ליה אי ר"א לחרמרא פליג אי לקולא, ולהירושלמי פשיטא לחומרא. (ב) להירושלמי קשיא ליה אמאי לא תנא חלה במתניתיך, ואילו להבבלי לא קשיא ליה הא. גם העיר הפ"י אהא דמספקא ליה כלל אי ר"א לקולא פליב, דהרי סבנרך לשרך המשנה "חרץ מך הערלה והכלאים ר"א אומר אף החדש" מורה בעליל דר"א לחומרא פליג וקאי אדסמוך ליה, כלומר דחדש דמיא לעללה וכלאים, אבל אם נאמר דלקולא פליג נצטרך לומה דקאי אקמייתא, כלומר ארישא דמתמיתין בפירוש רש"י. גם יש לו כמה דקדוקים על לשון הש"ס ררש"י בהאיבעיא הנ"ל אי לקולא פליג

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

כו כאשר יתבאר להלך בעוה"י.

הנה הגירסא במתניתין בירושלמי בפ"ק דקידושין וערלה פ"ג הוא להיפך ע מהבבלי, וכ"ה בספרי פרשת עקב פיסקא מ"ד ופ' ראה פיסקא נט, דשם הגירסא כל מצוה שאינה פיסקא נט, דשם הגירסא כל מצוה שאינה תלויה בארץ כו' וכל שתלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ חוץ מערלה וכלאים ר"א אופר אף החדש. והיא לכאורה מתוקנת יותר דהאי חוץ קאי שפיר אדסמוך ליה אבל לגירסת הבבלי "כל מצוה העלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ וכל שאינה תלויה בארץ נואגת בין בארץ ובין בחו"ל חוץ מן הערלה וכלאים" משמע לפל הסבנרך דהאי חוץ קאי על אשאינה תלוי בארך מה שאינו לפי האמת ונצמרך לדחוק דקאי ארישא ובבא דסופא מפסקת בינתיים. וכבר מצאתי בהי הריים אויד בסרגיך שהעיר בזה. - רעילת הדבר היא: כי כאשר נתברבי, נמצא שהבך תלתא, ערלה, כלאלם, וחדש לריא לרצאים משני הכללים, כלומר יצאר מכלל תלויות בארץ מפני שנוהגים גם בחחו"ל, ומ"מ לא באו לנמרי לכלל חובה הגדף, שהרי יש בהך קולות וחילוקים מחו"ל לארץ, דהרי ערלה בארץ מה"ת וספיקה אסור ובחו"ל רק מהלל"מ וספיקה מותרך. גם נפע רבעי אינו נוהג בחו"ל לדעת הרמב"ם וסיעתו. וכך כלאים בארץ הכל מה"ת, ובחו"ל רק כלאי אילך מה"ת וכלאי הכרם רק מד"ס וכלאי זרעים סותר לגמרי, זכן חדש אינ דאינו נוהג בשל בכרי רק בקרקע ישראל, הרי יש בו ג"כ מסבנרך תלול בארץ, דאילו להי דינו כחובת

5).

-1-

הגרף ממש לא היי נפקרתא כלל בהקרקע שלמי א

היא. ומסילא שפיר מדוקדק סבנוך משנתנו

בהבבלי, דתגי שני כללים, תלוי בארץ ואינה

תלוי, והדר תני חוץ מהנך תלתא דיצאו משני

הכללים ושפיר קאי הוץ אחרווי.

רעפי"ז מדרקדק מאד לשר הש"ס בהא דקאמר א"ד ר"א לקרלא פליג כר רמאי אף החדש אקמייתא, ופירש"י א דקאי אכל מצרת התלרירת בארץ(דגם ערלה נוהג רק בארץ ולא על חרץ)עכ"ל נהרא לכאורה דחרק קצת, דהרי הוא חד בפא ול"ש

לופר על חצר בבא לשרך קמידתא, ולהאמור איש,

א ג"ב כל המוקף X ליתא ברש"י דידן

שעתיד בכל שעה לחזור ולעמוד.והוא כהא דשבת ל"א כיון דכתיב ע/פ"י יהנו כסותר ע"ט לבנות במקומו דמי, דהנסיעה והסתירה ממקום למקום לא השיבא כלל וכאילו לא הי' ומש"ה הוי סותר ע"מ לבנות במקומו ממש, דְּדָיָדָץ והבן. וזה י"ל ז*לַע/* דסברת רש"י דרק בשעתץקץ החניי ממש, דִדָּיַדָץ והבן. וזה י"ל ז*לַע/* הי' אוכלין ולא בדרך הליכתן, והתוס' שם הקשו דהרי כיון דנסע הי' אוכלין ולא אכלו בהליכתן ולהאמור דעת רש"י דרק דנסע אהל מועד מדוע לא אכלו בהליכתן ולהאמור דעת רש"י דרק דנסע אה"ם ל"מ רק לשעה"י מועיל חזרה דלא ליהוי דמיי אבל בשעת ההליכה ל"מ.

li R

(הערה: ועיין כעין זה ברש"י ותוס' מנחות ט"ו. רבנץ סמרי ציץ מרצה על אכילות למהוי זריקה שזרק עליהן זריקה מעלייתא אבל לא שיהי' מותר באכילהעש"ה דהיינו דהציץ מביא היתר (מילה בלתי ברורה) זאָד שלא יהי' חשוב כאבוד אבל לא בפועל וה"ה בנ"ד ודו"ק.) בעפי"ז יש להבין דקדוק עצום בדברי התוס' שם שהקשו על רש"י דהרי ועפי"ז יש להבין דקדוק עצום בדברי התוס' שם שהקשו על רש"י דהרי אמרינן "לעיל" (היינו בד' סא:) אעפ"י שנסע אה"מ. ולכאורה מדוע הביאו ממרחק דהרי גם הכא אמרינן כן. ולהאמור א"ש, דכוונתם להביא הביאו ממרחק דהרי גם הכא אמרינן כן. ולהאמור א"ש, דכוונתם להביא מהא דלעיל ס"א: דמפרש "דאוכלין" בשני מקומות היינו לאחר שיפרקו וקודם שיטענו, ואף זעקאלעאיזעיקיאלא דו סתלקו הקלעין, מ"מ אוכלין ק"ק, וע"ז פריך והא איפסלו ביוצא, ומשני אע"פ שנסע אה"מ. הרי דמהני לאכול אף בשעת סילוק קלעים לקק"ד מטעם שנסע

והסבר דעת רש"י נראה לפי"מ שביארנו דעתו דס"ל דע"כ צ"ל דגם

בשעת הנסיעה מחנה שכינה קודם דאל"כ גם מחנה לוי' ויש ראל בטלו

דתליא דב"ד. ומ"מ קעקדיץ טמאי מתים מותריך לכנס במחנה שכינה

בשעת נסיעה כמ"ש רש"י מנחות צ"ה ע"ב משוף דבעינך מחיצה לעניך

איסור כניסה דטמא מת ע"ש. ה"ה גבי מחנה ישראל, אע"ג דנסע

אה"מ למחנה ישראל קיים לענין שלא ליפטל ביוצא מ"מ אין לאכול בשעת נסיעה.-

אבל המובחר בזה מ"ש הפנמ"א בזבחים קי"ו בשם רש"י דאיך נאכליך בשעת נסיעה משום פגימת המזבח דמזיק גם לקק"ל כדס"ל לאבא בזבחים כ'., וראי' לזה דהרי בדף כ' שם מבואר ברש"י שם בהא כי א"נ דלחומרא פליג דגם חדש נוהג בחו"ל אבל לא לגמרי רק דאינו נוהג בשל נכרי שפיר קאי ר"א אשני הבבות כמו הת"ק וקאמר דאף חדש מוצא משני הכללים האלו, אבל אי נמי דלקולא פליג עכ"ה לא קאי רק אבבא קמייתא היינו דחשש נכלל לגמרי בכלל הראשון ודינו לנמרי במצוות התלויות בארץ. והנת לכאורה היי יכול לומר דריא קאי אבתרייתא, היינו אבבא דסלפא לחודה, דחדש יוצא מכלל שאינה תלויה בארץ ראינר נוהג אלא בארץ, ריהי קאי רא על הרץ כמו הת"ק, רק הת"ק קאי אשני הבבות דערלה רכלאים יצאר בדינם משניהם כנ"ל ור"א קאי רק אבבא בתרייתא דחדש מוצא בדינו מהכלל דאינו תלויות כו". אך דזה לא יתכן כלל דאיך שייך לומר חוץ מהחדש אע"ב דאינו תלוי' בארץ מ"מ דינו כתלוי", דהרי חדש חובת קרקע הוא דגידולי הקרקע כפירש"י ע"ה ובפרט כשנאמר דס"ל דאינו נוהג אלא בארץ כאשר יבואר להלך ברצה"י. רלכך עכ"ח צ"ל דר"א קאי אקמריחא היינו אבבא דתלוי׳ בארץ, אבל לא על חוץ לומר דיוצא מכלל תלוי ב' אלא אדרבה דנכלל בתוך הכלל דג"כ

-1-

אינו נוהג אלא בארץ. וא"ש לשון הש"ט ורש"י ז"ל ודו"ק. וכיון דפשט דלחומרא פליג נמצא דקאי שפיר ר"א משני הבבות כמו הת"ק דהנך ג' יש בהם ענין תלויות בארץ ואינו תלוי' כאשר יתבאר להלקה בעצה"י ושפיר קתני חוץ אתרווי יתבאר להלקה בעצה"י ושפיר קתני חוץ אתרווי דיצאו בדינם מכלל שניהם כאמור. --- ונמצא דיצאו בדינם מכלל שניהם כאמור. --- ונמצא דמוכח לפי זה כדעת הב"ח ז"ל דחדש אינו נוהג בשל נכרי, דא"כ ק ה"ל להעמיד דברי ר"א ארישא בשל נכרי, דא"כ ק ה"ל להעמיד דברי ר"א ארישא חוץ מהחדש דיוצא לגמרי מזה הכלל וכיון דחעמיד דברי ר"א אחר שני הבבות ע"כ דקאי אשניהם זלומר דגם דאין דינו לגמרי כחובת הגוף אלא דבוה חשוב תלוי בארץ קצת במה שאינו נוהג בשל נכרי.

ובכדי להסביר ד"ז גם לפשש סוגית הש"ס, נקדים מה שהקשה הריטב"א בשם הרמב"ך והרשב"א ז"ל אהא דקא אמר הש"ס מגא ה"מ דכתיב אלה החוקים כו בארץ יכול כל המצות כולן לא יהו נוהגים אלא בארץ ת"ל כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אי כל הימים יכול יהו גוהגים בין בארץ בין בחו"ל ת"ל בארץ, אחר שריבה הקתוב ומיעט צא ולמד ממה שנאמר בענין אבד תאבדוך את כל הפקומות אשר עבדו שם וגו' מה ע"ז מיוחדת שהיא חובת הגוף ונוהגת ביך בארץ בין בחו"ל אף כל שהיא חובת הגוף נוהבת בין בארץ בין בתו"ל ע"כ והקשה דהרי ע"ז שהיא חובת הגוף שלא לעבוד ע"ז לא כתיב בהאי ענינא אלא עקירת ע"ד והא וראי אינה נוהגת אלא בארץ כדכתיב בקרא את כל המקומות גומ אשר אתם יורשים אותם, ובחו"ל איך אנו חייבין לעקרה

ולשרש אחריה. יעוין שם מה שתירץ בדוחק גדול כאשר העיד הריטב"א ז"ל דאפשר קאי על איסור הבמות בחו"ל. והנה בגוף הקושיא בהשקפה ראשונה יש תימה גדולה דהרי באמת נוהגת המצוה הזאת גם בחו"ל בכל מקום שנכבוש אלא דבארץ חייבין גם בחו"ל בכל מקום שנכבוש אלא דבארץ חייבין לרדוף אחרי' כדי לעקרה ובחו"ל אין הייבין לרדוף רק במקום שנכבוש כמ"ש הרמב"ם פ"ח לרדוף רק במקום שנכבוש כמ"ש הרמב"ם פ"ח נכ"ה בסמ"ג עשין י"ד ובחינוך מ' תמד וכ"ה בסמ"ג עשין י"ד ובחינוך מ' תמד דמצוה זו נוהגת בכ"מ ובכ"ז בם בחו"ל. ולומר

אינו מחויב לרדוף חיינן שהקצוה בסייה בכללה

אינה נוהגת בחו"ל הוא דוחק בדדל, וגם דעכ"פ ה"ל להרא"ה תלמידו להביאו כדרכו ולא לכתוב בסתמא נגדו.

ולכל קק היותר יש להבין הקראיא עד"ד, דהרי עכ"פ חזינך דהתורה חילקה בין א"י לחואל לעניך לרדוף, א"כ הרי הוא בכלל מצוח התלויות בארץ, דבחובת הגוף אין שום חילוק בין ארץ לחויל.

אולם גם הא לא קשיא, דאף אילו נרצה לומר דהמצוה הזאת דעקירת ע"ז אינה נוהגת אלא בארץ, עדיין אינה בכלל תלוי בארץ, דהיינו "חובת קרקע" כמו שפירש רב יהודא קמשנתנו. דחובת קרקע הויא כמו תרומות ומעשרות וביכורים ושמיטה וכו', דהם תלוים בקרקע ובגידולים., כפירש"י בסרגין ד' ל"ז, ד"ה חובת קרקע. אבל עקירת ע"ז אינה תלרי "בקרקע" דאדרבה הרי מחובר אינו נאסר משום ע"ז כדדרשינן אל על ההרים ולא ההרים אל, בע"ז דף מה. ודך נא:. אלא שהוא חובת "השרץ", כלומר "המדינה" ביחס ליושבי, והיינו כיון שהיא א ארץ"ישאל" רארץ הבבחרת צריכה שתהא נקיה קכל שמץ ע"ז, " ומכש"כ כאך דלפי האמת נוהגת המצוה הזאת גם בחו"ל במקרם ישיבת ישראל כנ"ל בשם הראשונים ז"ל בודאי

הוא דוכה יותר לחובת הגוף ולא לחובת "קרקע"

בשום אופן . ויעויך כעיך זה ברמב"ך פ' תוריע

(דיקרא י"ג פסרק מ"ד) לעניך נגעי בתים דאינד

נרהג אלא בארץ שהיא נחלת הי כוי ואיך הדבר

מפני היותר חובת קרקע, אבל מפני שלא יבא

העניך אלא בארץ הנבחרת כר' עכ"ל יער"ש.

ומבואר מדבריו שאילו היה אפשר שיבא ענין נגעי בחים

בם בחר"ל היי ברהב גם שם אך שתלרי יובארץ", כלרמר

במדינת ישראל במאהיב כי מביאר אל ארך כנען אשר

אבל ברתך לבת לאחדה, מים פררך שאיבה חרבת קרקע 1745 111 1801 TRIGOT TRIAL 24 2713 178 כחרבת הברף גם בחר"ל רה"ה מצרת עקירת ע"ז. רממילא א"ש קושית הרמב"ך דשפיר קאמר מה ע"ד חרבת הגרף רנוהגת גם בחר"ק, כירך דעקירת ע"ד אינה הרבת קרקע אלא חובת המדינה כאמור.

- 1 -

· F . . .

ועפי"ז יובן מאד סוגית הש"ס בהא דפריך שָּשָּש מאי תלוי' כו' מהנ"מ כו' מה ע"ז כו'. והנה יש לדקדק, בהא דתלמודן מייתי הלימוד מאבד תאבדון דחובות הגום נוהגים בחו"ל ואילו בירושלמי ש בסוגין מייתי לה מתפילין זת"ת דכתיב ושמתם את דברי אלה על לבבכם אף בתו"ל יעו"ש ושני את דברי אלה על לבבכם אף בתו"ל יעו"ש ושני ובפ' ראה בקרא דאבד תאבדון.- דהנה לפימ"ש נמצא ובפ' ראה בקרא דאבד תאבדון.- דהנה לפימ"ש נמצא כי יש שלשה סוגי מצוות. (א') "חובת הגוף" שאין להם שום יחס למקום למדינה או לקרקע כמו תפילין להם שום יחס למקום למדינה או לקרקע כמו תפילין ות"ת וכדומה. (ב') "חובת קרקע", שתלוים רק בקרקע כמו חרישה וזריעה בשביעית או בגידולי קרקע כתרומה וביכורים וכדומה כפישש"י בסוגין הנז' כלומר שקדושת הקרקע בא"י גורמת חיובן. (ג) "חובת הארץ" כלומר "המדינה" ביחס ליושבי' כלומר המדינה שישראל

יושבים בה, כהך דעקירת ע"ז אנ"ל.

במילת "יהודא" הגיה המגיה אות ה' בסיקרא על האות א'.

1.5 PPK *

זהנה בלשרן הקודש יש חילוק בין מושג ארץ "לקרקע"; דארץ מציין עפ"י הרוב "מדינה" (אַ לאַנד) ביחס ליושבי', כמו "ארץ ישראל", "ארץ יהודא" "ארץ הכנעני", וכן בלשרן חכמים שלש "ארצות" לביעור יהוד' ועבר הירדן והגליל. וכן בסוף כתוברת שלש ארצות לנישואין, ורק לפעמים מצינו ארץ שפשוטו אדמה, עפרורית, כמו לשלג יאמר הוה ארץ, אבל במקום שמדבר מא"י פירושו תמיד כל הארץ, לא חלק ושטח ממנה, וכמבואר בל' הרמב"ן במ' קדושים בפסוק עם הארץ "גמהו וכמבואר בל' הרמב"ן במ' קדושים בפסוק עם הארץ אלג ארץ אשר העובר יושב בה בלבד לכל ארץ ישראל לא לארץ אשר העובר יושב בה בלבד האגרי (כאר לאגי) - וכענין כי לי כל הארץ עכ"ל. אבל "קרקע" מובנו תסיד עם רע קרקעית ושטח אדמה באין יחס כלל ליזשביי. וסיד עם רע קרקעית ושטח אדמה באין יחס כלל ליזשביי. ישראל" כי אם שטח וחלק שהוא "קנין" של ישראל... ולא המצא לשון "קרקע ישראל" שיהי מובנו "מדינת ישראל... וכ"מ בסוגין "בארץ" יכול כל הימים אשר אתם חיים על נוהגים אלא בארץ ת"ל כל הימים אשר אתם חיים על "האדמה". הרי "דבארץ" פירושו מד<u>ינת ישראל</u> כלומא שהוא, נאפילו בחו"ל...

ומעתה א"ש הכל. דהמקשה הי' סובר דהפירוש תלוי בארץ היינו "בהמדינה" כמובנו הפשום בכ"מ והכרנה על אותן המצוות דכתיב בהו ביאה אל הארץ דבתורה תלאן"בארץ ישראל", ולכן פריך דא"כ תפיל ין ופטר חמור נמי ישראל", ולכן פריך דא"כ תפיל ין ופטר חמור נמי הכתיב בהו ביאה.- ומובן עפי" מ"ש תוס' ד' ל"ז ד"ה הרי תפילין דהמקשה הוה ס"ד דאף אותן שאינן ד"ה הרי תפילין דהמקשה הוה ס"ד דאף אותן שאינן חובת קרקע אלא חובת הגוף אי כתיב בהו ביאה הויא נמי נקראת תלי' בארץ. ולכאורה איך ניתן להאמר

כזאת. ולהאמור א"ש דביון דאין הפיריש תלוי

בארץ "בהקרקע" אלא"בהמדינה" שליך שפיר לומר

דאך כבה"ב אם תלאך הכתרב בארץ היינו בהמדינה

שפיר מיקרי תלדי בארץ היינו "בארץ ישראל".

ובפרק לפי דברי הרמב"ן עה"ת הידועים, "כי

המצרות בכלל הם משפט אלקי הארץ אע"ם שהוזהרנו

בחרבת הגרף בכל מקרם" ולכך נשא יעקב שתי אחיות

בחו"ל קודם מ"ת ע"ש בפ' תולדות בפ' וישמור

משמרתי. וכך בפי ראתחנך (דברים די פסוק [הי])

"דעיקר המצרת כולן בארץ" וע"ע בדבריו פי עקב

(דברים י"א פסוק י"ה), רעיין בסוף פרשת אארי

בדברים באריכות גדול והדברים עתיקים. וזה"כ בהא דקאמר בסובין יכול כל המצוח כולן לא יהו נוהגים אלא בארץ. והיינו כדברי הרמב"ן"כי עיקר כל המצות לירשבים בארץ ה", ע"ש בסו"ם קקרד אחרי. רמעתה אף שתייבה החורה את המצות השושת הבוף אך בחואל, מ"מ ארתך המצות שתלאך הכתוב בביאת הארץ עכ"ת כי אלקים הבין דרכם שהיא שהם תלוים ביחס"בארץ ישראל" להיושבים בארץ ה', אף שהם חובת הגוף, והוא מובן מאד. - וע"ד תירץ הב יהרדה כי הפירוש תלויה בארץ הייגו "חובת קרקע" לא חובת המדינה. וכך היא הצעה של משנתנו, כל מצוה החלוי בארץ, היינו "בהקרקע" ממש, אינה נוהבת אלא בארץ, היינו "בארץ ישראל" (דארץ קמא פירושו "קרקע" וארץ בתרא פירושו "מדינה") וממילא ל"ק מתפיליך ופטר חמור, דאך שתלאך הכמוב בביאת הארץ מ"מ לא מיקרו עי"כ תלויות בארץ, דתלוי בארץ לא מיקרי אלא חובת קרקע בעצם בלי יחס ליןשבי, משא"כ חובת המדינה לאעלשיע הפילין ופטר המור וכדומה. - ולכן הוצרך ללמוד זאת מהך קרא דאבד תאבדון דאף שתלאה הכתוב בהמדינה מ"מ נוהג גם בחו"ל ונלמד

משם דתלוי בצרץ לא מיקרי רק חובת קרקע ממש ולא

דולת, כנאל. דאילו מהך דרשא דספרי בפי והי אם

שמרע, מתפיליך ותאת הרי מוכח איפכא, דרק תפיליך

ות"ת וכיוצא בו הוי חובת הגוף שינהוג בחו"ל אבל

כל שאינו כיוצא בו חוי בכלל תלוי בארץ וגם חובת המדינה בכלל. וא"ש ע"ו.

וכלל הענין לדעת רב יהודא הוא: דרק המצוות

התלויות בקרקע ממש ועכ"ה משום "קדושתה" מש"ה

אינם נוהבים אלא בארץ, אבל המצות שאינם חלורי

"בקרקע" עב"ה אינם משרם קדושת הקרקע אלא מפאת

הארג והמביבה הייצרכשישראל דושבים בחופה הרי הוא

משרתף עם האישים ב"כ מש"ה יש להם ענין חובת הגוף שנהגו גם בח"ל. - והיוצא מזה דרק מצוות שהם בחיוב כתרומות רמעשרות וכדומה, "דקדושה"הארץ מחייבה אותם מפני שהם בידולי קרקע וכן שמימה וכדומת כל אלו הוו מצוות התלויות בארץ, אבל המצות שבארץ שהם בשל לה, כמו ערלה וכלאים, דאף שהם בקרקע ובידוליה אבל אינם מפאת קדושת הארץ לומר שקדושתה בורמת האיסור כמיש המקנה בסובין דף לייט אהא דכל האומר אין ערלה בחומל לא יהי לו חלק בנחלת ה. בשם הזהר והעקדה והאלשיך דאיסור ערלה הוא משום דבג' שנים הראשונות יש בפירות עדיין כח החומרות שבארץ המזקת לבפש רא"כ הארמר איך ערלה בחר"ל הרא משפיל מדרגת הארץ נגד חו"ל וחוי מבחי חטא המרגלים שהוציאו דבת הארץ ונענשו שלא הי' להם חלק בארץ עש"ה בדבריו הנעימים.-וכן איסור כלאים קד הוא מפני שלא לערב הכחות שבדר הקב"ה בהם למינהו כידוע מראשונים. לכך אין אלו נקראים "חובת קרקע" כיון שאינם בחיוב מחמת הקדושה שבארץ, ואף שהם בגידולי ארץ יש ליחסם לכל היותר להסוג דמצות המדינה וכדברי הרמב"ך הנ"ל דהמצרת בכללך יש בדי להם יחס עצום

. .

"לארץ ישראל" והוו כהך דמצות עקירת ע"ז דהוי ג"כ חובת המדינה ונוהג בחו"ל עמ"מ יש בו חילוק בין חו"ל לארץ, דבחו"ל אין חיוב לרדוף רק בארץ. דרק בחובת הגוף ממש אין שום חילוק, כמו"כ **דעלאזעועולע** בערלה וכלאים אף דנוהגים בחו"ל מ"מ לא הוו לגמרי כחובת הגוף לשלא יהי' בהם שום חילוק בין חו"ל לארץ, אלא יש בהם קולות כחו"ל כמו בערלה דספיקה מותר. וכן בכלאים דרק כלאי אילן מה"ת בחו"ל אבל כלאי הכרם בחו"ל רק מדרבנן וכלאי זרעים סותר לגמרי בחו"ל.

ומובך מאד טגנוך משנתנו, דבא ללמדנו כל הנ"ל,

היינו שיש שני כללים, (א) מצוח התלויות בארץ "חובת קרקע" ממש כשבועות ותרומות וכרומה שאינם נוהגים אלא בארץ (ב) ושאינה אלוי' בארץ היינו "חובת הגוף" ממש נוהג בין בארץ ובין בחו"ל בלי חילוק כלל, חוץ מן הערלה וכלאים דיוצאים במהותם מן שני הכללים האלו הערלה וכלאים דיוצאים במהותם מן שני הכללים האלו שאינם חובה"ג ממש וגם אינם חובת קרקע ממש אלא כחובת שאינם חובה"ג ממש וגם אינם חובת קרקע ממש אלא כחובת הערלה. היינן שנוהגים בחו"ל אבל לא לנמרי אלא יש בהם האלו. היינן שנוהגים בחו"ל אבל לא לנמרי אלא יש בהם חילוקים כנ"ל והם במהותם ודינם כמו מצות עקירת ע"ז כאמור. וא"ש הא דתני חוץ כו' לאחר שני הבבות היינו תלוי' ושאינה תלוי' כנ"ל באות א'.

ועפי"ז א"ש דקדוק עצום אשר רארי לעורר עליו בהא דאמר רב יהודא ה"ק כל מצוה שהיא חובת הגוף כו חובת קרקע כו'. דהרי לפרש משנתנו בא ומדוע היפך הסדר דהרי בבא דתלוי' נשגית תחילה. אלא שבא להורות לנו, דלכאורה לפי סדר המשנה דנשנה תלוי' תחילה אם לנו, דלכאורה לפי סדר המשנה דנשנה תלוי' תחילה אם יהי בפרש תלוי' בארץ חובת קרקע יהי הפירוש אינה תלוי' גפרש חובת קרקע, דבר והפוכו, ונמצא דגם חובת מדינה יהי' בכלל אינה תלוי' ויהי' כחובת הגוף ממש לנהוג

בחו"ל כמו בארץ בלי הבדל כלל. וזה לא יתכן דהרי ר"י בא לומר דאינה תלוי' היינו חובת הגוף מפש אבל חובת מדינה מוצא מכלל שניהם כנ"ל. לכן שיכל ר"י לפרש מתחילה אינה תלוי' חובת הגוף, להורות לנו דאינו היפכו דתלוי' השנוי קודם לו, אלא דהוא לנו דאינו היפכו דתלוי' השנוי קודם לו, אלא דהוא וכונת התנא להורות לנו שני כללים המגבולים וכונת התנא להורות לנו שני כללים המגבולים הצמצום גמור, "קרקע", וחובה"ב, וחובת המדינה

כיד הוא לשיטת תלמודן. אבל שוטת הירושלמי הוא: דהלימוד הוא מתפילין ות"ת דלאחר דכתיב השמרו לכם ברמ' ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה כתיב ושמתם את דברי אלה אפילו גולים כו' מה אות לך כגון תפילין רת"ת (דכתיבי בתר ושמתם) מה תפילין וח"ת כו ע"ש -רהרא מהספרי שם. רבמצא דכל שאיבר בתפיליך שהרא תרבת הגוף ממש הוי בכלל תלוי בארץ ואין כאן שני סרגי מצרות, וא"א לארש המשנה כהבבלי, ומש"ה גורס הירושלמי במתניתין כבספרי הנ"ל (באות א') דשרנה בתחילה שאינה תלוי ואח"כ מצות התלויות בארץכו חוץ מערלה וכו וקאי שפיר אדסמוך לי דהיינו דערלה וכלאים אע"פ שהם תלויות בארץ, ולא הוו כתפילין וכוי מ"מ "דינם" כאינן תלויות לגמרי. דדדי ומש"ה ס"ל להירושלמי דהני גוהגים בם בשל עכו"ם כדיך כל הובת הגוף, ודלא כהבבלי -ומשום הכי שפיר קשיא לי אמאי לא תני חלה עמהן. דבשלמא להבבלי לא קשיא מידי דהרי האי חוץ מדבר מהסוג הממוצע דאינו חובת הגוף וגם לא חובת קרקע, אלא יוצא מכלל שניהם, ומשום הכי נשתנה בדינו כנ"ל. אבל חלה וכן תרומה ומעשרות הוו חובת קרקע ממש ולא שייך למיתני אותם בהאי חוץ. אבל להירושלמי דהאי חוץ מדבר מחובת קרקע, ורק "דינא" (קמ"ל דאע"ם שהך חובת קרקע נוהגים גם בחו"ל, שפיר קשה

אמאי לא תני הלה עמהן, רא"ש עי נ.

רעתה נבא להא דר"א ארמר אך החדש, היינן אאש דחדש ב"ב יוצא מהשני כללים האלו. ותורף מתלוקתם 9 הוא: הנה כבר בארנו דחובת קרקע הוא רק מה שנוכל לומר דקדושת הארץ היינו הקרקע גררם להמצוה בחיוב או בשלילה, אבל ערלה וכלאים דאין קקדושת הקרקע גורמת איסורן כנ"ל לא הוו חובת קרקע כ"א חובת מדינה לכל היותר כנ"ל באות . והנה תרומה שפיר נקרא חובת קרקע משום דקדושת קרקע בורם חיוב התרומה ד ובם השלילה שבו דהוא האיסור מבל הדא ג"ב מחמת דתרומה פתיכא בים והתרומה גורם האיסור מבל ולא המבל גורם חיוב התרומה, וכמבואר בתוס' בסר בין די ל"ח ד"ה והוה"ד לערלה בשתים ע"ש בעמוד ב". אבל בחדש דיש ב' שלילה וחיוב בהאי האיסור דאכילת חדש וחיוב הבאת הערמר גופל השאלה: אם הערמה הרא הגורם לאיסרה אכילת חדש קודם לעומר, כדמוכה מפשטא דקרא ולהם וקלי ברמי לא תאכלר ברמי עד הביאכם את קרבך ברמי. וכמבואר מל' הרמב"ך פ' צו בפסוק כי כל אוכל

חלב. שפי "והרא טעם כדי שיהי הקרבן מנחה

תדשה". רא"ב דאיך העומר בא אלא מך הארץ כדקי"ל

הכי במנחות, עכ"ה אין העומר כשאר מנחות וקרבנות

דא"צ שתוקדם להם שום קדושהוק רק שמהות הקרבן

הרא המהוה את הקדושה ודי בזה, אבל העומר צריך

שיהי ראוי לעומר, נמצא שהחדש הוא כמו חרומה,

שתוקדם לו קדושה מפאת גידולו בארץוזה מכשירו

שארץ נותנת קדושה בגידולו דפתיך בהו קדושת

ראשית דהוא ותררמה ומכח זה אסור הטבל טרם

בכה"י איתא

מחלקותם

TN 9 10

קרקע כיון דחלוי בתרובה דתליא בקדושה הארץ

ההפרשה כניל ונמצא דבם איסרה הפבל הרי חרבת

רמש"ה נקרא הטבל קודש כבערושלמי פ"ה דמעש"ש ה"ו, כמו"כ בחדש, דארץ מקדשת תבואתה בקדושת עומר ומפאת זה נאסר החדש קודם הקרבתו דהוא המתיר (ורק בזמך שזי שאין מקדש גילתה התורה דעצם היום מתיר) ואף דתבואה חדשה איך בה שום קדושה כי לא מצינו כזאת בשום מקום, מ"מ כיון דהאיסור מסובב ממצות העומר דהוי חובת קרקע כנ"ל הוי גם חדש חובת קרקע. וזה הוא דעת ת"ק דחדש אינו נוהג אלא בארץ כשאר חובת קרקע. - ומובן בזה הא דמנחות פ"ד לר' יוסי ב"ר יהודה דתלי דין הבאת עומר מחו"ל בהא דחדש נוהג בחו"ל, דזה אינו בגדר דיך, דמנא לי הא דתליא זה בזה, והרי שתי הלחם דמתיר מנחות במקדש דאסור להביא קודם לשתי הלחם אפילו מחו"ל ומ"מ אין מביאין שתי הלחם אלא מארץ כדמשמע שם דגם ר"י בר"י מודה בזה. ⁰ אלא לפמ"ש בעצם כך הוא דא"ג דאיסור חדש הוא מחמת העומר וכשנאמר דעומר בא רק מארץ עכ"ח דגם חדש אינו נוהג אלא

בארץ ודו"ק.

ור"א פליג דאין איסור חדש נצמה מכח חיוב העומר, אלא דהוא איסור בעצם, ורק העומר הוא המתיר אבל לא גורם האיסור. וממילא כיון דחדש אין בו שום קדושה מחמת קדושת הארץ,.עכ"א לא הויא חובת קרקע, ונוכל לומר דגם העומר בא מחו"ל משום דקדושת הארץ אינה לומר דגם העומר בא מחו"ל משום דקדושת הארץ אינה גורמת חיוב העומא אלא שאיסור חדש הגורם שיבא גורמת חיוב העומא אלא שאיסור חדש הגורם שיבא ומריקו, ונמצא דהוי חדש ממש כהך דערלה וכלאי להתיקו, ונמצא דהוי חדש ממש כהך דערלה וכלאי ונכל דק היותר לא הוי אלא חובת מדינה כיון ולכל דמי היותר לא הוי אלא חובת מדינה כיון ולכל דכתיב גבי" ביאה ומוצא הוא משני הכללים כמותם וגם דינו משונה דנוהג בחו"ל אבל לא לגמרי כחוה"ג אלא דאינו נוהג בשל עכו"ם כנ"ל (באות א'). ומצאתי בספר צפנת פענת להגאון העצום מוה"ר יוסד ראזין זצ"ל בח"א ה' מכא"ס פ"י ה"ב שהעיר בזה אי העומר גורם איסור הרש או להיפך החדש גורם לעומר עלץ יעו"ש – ולמ"ש זהו המחלוקת דת"ק ור"א. וראיתי להגאון בעל אור שמח בפ"י ממצכא"ס שהביא

מהזה"ק פי בלק (דפרס ררילנא די קפ"ח) מענין עומר, ועיינתי שם ומצאתי ת"ל כדברי. דדרש רהי באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה דקאי על העומר דכשרוצה לאכול מלחם הארץ צריך להקריב העומר תחילה כמו תרומה דפוטר את הכרי הרי ממש כדברנו דענין העומר וחדש הוא כתרומה וטבל וכמו דתרומה בורם האיסור טבל כך העומר גורם איסור חדש, וא"כ הוי מצוה התלוי בארץ כמו תרומה. וראיתי שם מפורש יותר דענין העומר הוא בדיקה ובחינה לקדושת הארץ דלא שלטא בה רשותא אחרא כעין מנחת שעורים דבדיקת סוטה, דהוא בירור אם מהורה היא ונקתה ונזרעה זרע (ומובן בזה מה דאיתא במד"ר פי אמור דבזכות העומר מתברכים רבדילים תבראת הארץ דהוא כעניך ונקתה ונזרעה זרע). ומובך שפיר דלםי"ז עכ"ה אין העומר בא אלא מן הארץ דהבדיקה היא רק לא"י אשר ה' דררש ארתה האינה תחת רשותא אחרא. - ומ"ד דחדש אסור בחו"ל וגם רבי יוסי בר"י דסבר במנחות פ"ד דהעומר בא מחו"ל וסבור כדברי הזה"ק פי אמור בעניך העומר הכתב דהעומר בא לבדוק את ישראל כנ"ל בעניך בדיקת סומה, דע יעו"ש"ה, רא"כ הרי חרבת הגרף באין יחס לקדושת הארץ רלכן שפיר בא מחו"ל וגם חדש אסור בחו"ל. -0

הנה ביררנו עד כה דמחלוקת ת"ק ור"א הוא: דלת"ק הוי חדש חובת קרקע משום דתלוי בעומר ולר"א ל"ה חובת קרקע משום דאינו נצמח מכח העומר. כנ"ל.

ועוד אפ"ל בזה, דהנה ראיתי בס' חלקת יואב ה"א חיו"ד סי' ל"ג, דר"ל דחיוב תרומות ומעשרות ושאר מצות התלו יותבארץ אינם מחמת "קדושת הארץ" כ"א"חובת הארץ", ורק העומר "קדושת הארץ" כ"א"חובת הארץ", ומשום דבא רק מא"י הוא משום "קדושת הארץ", ומשום הכי לא חשיב התנא דפ"ק דכלעים בכלל המעלות דא"י מקודשת מכל הארצות רק הא דמביאין ממנה גביז, מקודשת מכל הארצות רק הא דמביאין ממנה דארץ, משום דהם ולא קחשיב כל המצות התלויות נומר ושתי הלחם ולא קחשיב כל המצות התלויות נאם אמנם לכאורה נראה כן מל" הגר"א ז"ל בביאורו לפ"ק דכלים מ"ו שם שכתב בזה"ל תיבת והביכורים מיותר כו' דכל הני לאו משום קדושת א"י היא, שהרי יש כמה דברים שאינן נוהגים אלא בארץ דהיינו כל המצות התלויות

להביאן ואין מביאין אותן אלא מן הארץ עכ"ל עלש"ה. אבל אין להבין הדברים כפשוטן דהרי מבואר ופשוט תהיפך לכל צַּרְּץצָץ בר בי רב, כדאמרינן בגיטין דאין קנין לנכרי בא"י להפקיע מיד מעשר משום דכתיב כי לי הארץ לי "קדושת" הארץ, וכן בכמה מקומות אין מספר לי "קדושת" הארץ, וכן בכמה מקומות אין מספר הרי דתומ"ע בזה"ז תליא אי קדושה ראשונה קדלע"ל הרי דתומ"ע בזה"ז תליא בקדושת הרי דתומ"ע הליא בקדושת הארץ, והגם דאפשר לומר דהכונה משום דא"ב דנפקע הקדושה הוי א"י כחו"ל וממילא ליתנהן "חיובי הארץ", אבל באמת אדבר ברור ומבואר מלי הש"ס והראשונים בכ"מ

בכה"י כתובה כאך מילת "כי" ונראית יתירה.

וכר". היינר דמלבד שהיא א"י שמתעצם בה המ התלוירת בארץ א"י עוד יש בה מעלה שמקודשת יותר⁰שמביאין ממנה העומר כו" וז"ת.

או "מעלה", והלא הני עשר קרושות דקחשיב התנא הם רק "מעלות" נַקְיָאָשָּץ כמבואר ביומא, א"כ א"כ א" הם רק "מעלות" נַקִיָאָשָּץ כמבואר ביומא, א"כ א" לחשוב המצות התלויות בארץ בתור "מעלות", כי הם עצם הארץ וקדושתה. רק חיוב העומר ושתי הלחם דהם חובת"הציבור" ודינם כשאר קרבנות ציבור דהם חובת "הציבור" ודינם כשאר קרבנות ציבור דאין להם שייכות כלל לקדושת הארץ דהוו חובת הבוף. ומ"מ כשנאמר דאינם באים אלא מהארץ, ע"כ א"א לומר ומ"מ כשנאמר דאינם באים אלא מהארץ, ע"כ א"א לומר זהם בעצם קדושת הארץ, דהרי הוו חובת הגוף ורק דהוא מתנאי המצוה שיבואו רק מהארץ א"כ שפיר הוי זאת "מעלה" לארץ ושפיר שייך לומר ארץ ישראל מקודשת משאר ארצות שמביאין ממנה העומר וכו". היינו דמלבד שהיא א"י שמתעצם בה המצות

דמצות התלויות בארץ הוא משום "קדושת הארץ".--

אבל מרונת אדויאי דברי הגריא ניל בפשיטות דהנו

מצות התלודות בארץ הם בעצם קדושת הארץ, וכשאנו

אומרים "ארץ ישראל" כבר אמונו שיש בה קדושת

המצות התלךיות בארץ דזה הוא עצם ולא רק מקרה

ולפי"ז י"ל להיפך שאם ממ"ש לעיל. היינו למי"ד רש"י בסוגין ל"ז ד"ה הובת קרקע "דחדש" הוי חובת קרקע. אבל מצות העומר ל"ה בכלל תלוי' בארץ רק חובת ציבור דהוא חובת הגון כשאר קרבנות כדברי הגר"א הנ"ל. ואף דאין בא אלא מן הארץ מ"מ לא עדיף הגר"א הנ"ל. ואף דאין בא אלא מן הארץ מ"מ לא עדיף מבכור למ"ד דאין בא אלא בחו"ל ומ"מ לא הוי בכלל מבכור למ"ד דאין בא אלא בחו"ל ומ"מ לא הוי בכלל חלוי' בארץ, וא"כ אלץ לחדש נצמח ומסובב ממצות התומר יהי' חדש ג"כ אינה תלוי' בארץ אלי לילי וא"ת להיפך דהעומר נצמח מאיסור תדש שפיר וא"ת להיפך דהעומר נצמח מאיסור תדש שפיר

ומעתה נבא לבאר טוגית הש"ס בהא אי ר"א לקולא פליג או להומרא. והנה מלבד מה שדקדקו המפרשים דמאי מספקא לי כלל הרי פשטות אלשאך הלשון מבואר דמחוממא פליג, ישלדקדק עוד בלשון הש"ם "לחומרא פליג וה"ק ח"ק חוץ לך הערלה ומן הכלאים דהילכתא במירי לה אע"ב דאיכא למימר חובת קרקע היא כו או דילמא לקולא פליג וה"ק ת"ק חרץ מן הערלה והכלאים דחילכתא במירי לה וכ"ש חדש כו' ע"כ דידיע (?) בצד דלחומרא קצמר דהילכתא במירי לה "אע"ב דאיכא למימר חובת קרקע היא", ובצד דלקולא קאמר רק דהילכתא במירי לה, ידאידידידידי לה היי לו הרוצה לקצר היי לו לומר רק "חוץ מן הערלה וכלאים וכ"ש חדש".- גם יש לדקדק בל רש"י ד"ה אבל חדש לא נהג, ואע"ג דכתיב בי מושבותיכם כו לאו למימרא בכל מקום שאתם יושבים אלא לומר שאף בארץ לא נתתייבו כל י"ד שהי בגלגל שכבשו וחלקו כו'. דמבואר מדבריו דהא דבעינן למידרש מושבותיכם לאחר ירושה וישיבה לאו כדי ללמוד מזה דחדש אינו נוהג אלא בארץ, רק לשמור שלא נאמר להיפך בכל מקום שאתם יושבים ונדרוש מזה

14

דנוהג בכ"מ, אבל אילו לא הי׳ נכתב כלל מושבותיכם

ב"כ היינו יודעים דאינו נוהג אלא בארץ. ואילו בהצד

ההלפך דנאמר דנוהג בכ"מ מוכח מדבריו בדיבור שאח"ז

דזה נלמד ממושבותיכם ואילו לא היי כתוב מושבותיכם

לא היינו יודעים זאת והיא תימה לכאורה דמ"ש,-

בם יל"ע בדברי רש"י ד"ה או דילמא שכתב בזה"ל

ראתא ר"א למימר דאף "החדש הוא מך המצות התלויות

בארץ"ואינו נוהג אלא בארץ כו". דמשמע מדבריו

דלח"ק הוי חדש מך המצות שאינך צלויות בארץ,

ור"א פליג דהוי מהתלויות בארץ, ולכאורה מפשמות

הסרגיא משמע דעיקר מעם מחלוקתם הוא בהדרש

דמושבותיכם איך משמעו. עוד יש להעיר בהא דפשיטא לן דאי מושב לאחר ירושה וישיבה משמע הוי תלוי' בארץ ואינו ברהג אלא בארץ, דמנ"ל הא, דכי הדקאידי היכי דס"ל לרבי יוסי ב"ר יהודה במנחות פ"ד דכי תבואו זמן ביאה הוא היינו דבאמת נוהג גם בחו"ל רק דהכתוב מגביל זמן התחלת החירב דהוא מזמן ביאה כמו"כ גם אם נדרוש לאחר ירושה וישיבה ג"כ יש לומר כן דהגבלת זמן הוא דינהוג רקלאחר ירושה וישיבה אבל לעולם אפילו בחו"ל. רמצאתי במקנה בסוגין שהקשה משמיטת כספים ושילוח עבדים דנוהג גם בחו"ל אף דהתורה תלה בירושה וישיבה כמבואר בסוגין ד' ל"ח:. ומ"ש שם דהוי שמיטח כספים ושילוח עבדים שני כתובים ואיך מלמדים למ"ש אינו מתורץ, דהרי אין אנו צריכין ללמוד מהם, רק דעכ"פ חזינן דאף דכתיב ירושה וישיבה י"ל הכונה זמן ירושה רישיבה כמו לר"י בר"י זמן ביאה. והוא קושיא גדולה לענ"ד. ועי פנ"י בסוגין בד"ה גמרא אמר אביי האי תנא כו ותמצא כעין דברינו.

וליישב כ"ז נאמרעפי"ד. אך נקדים דהנה בהא דקאמר

חוץ מן הערלה ומן הכלאים דהי לכתא גמירי לה אע"ג אָאָד דאיכא למימר חובת קרקע היא" בתבו האור חדש ובחי הרשש דעכ"ח הא דקאמר הילכתא גמירי לה קאי רק על ערלה ולא על כלאים דהרי כלאים הוא רק מדברי סופרים כמבואר בסוגין ובערלה פ"ג. אולם לפימ"ש הפ"י והמקנה והשאג"א החדשות לפרש חוץ מן הכלאים דקאי אכלאי אילן דהוא שָּבָּ מה"ת בחוץ לארץ כדס"י לשמואל ור"י בסוגין דהוא שָבָ מה"ת בחוץ לארץ כדס"י לשמואל ור"י בסוגין די ל"ט יעו"ש. וממילא להמבואר בדברי הרמב"ם בהקדמה לפיה"מ סדר זרעים שכל פירושי התורה הנלמדים בי"ג מדות הם מקובלים ממי משה רבנו מסיני, אבל אין לומר עליהם "הלכה למשה מסיני" כי אם על אותם שאין להם שום רמז וראי' במקרא, אבל הלשון "הילכתא גמירי לה" שפיר יש לומר עליהם, כיון שהם מקובלים מפי משה רבנו. וכמבואר בלשון הרמב"ם פ"ז מתמידין ומוספין הי"א עומר זה מן השעורים הי' בא ודבר זה הלכה ממשה רבנו עכ"ל ובמנחות סח: מבואר דר"א למדה בגז"ש דאביב אביב במצרים ירע"ק למדה בבנין אב. בגז"ש דאביב אביב במצרים ירע"ק למדה בבנין אב. ומבואר כאמור. וא"כ כיון ההא דכלאי האילן נוהג בחו"ל נלמד בהיקש שדך מבחמתך דכתיבי בחד קרא כמבואר בסוגין ל"ם, שפיר שייך לומר ע"ז "הלכתא גמירי לה". והאומנם ל"ם, שפיר שייך לומר ע"ז "הלכתא גמירי לה". והאומנם בילקום פ' ראה הגי' חוץ מן הערלה"וכלאי הכרם". אבל לפי גירסתנו שפיר יש לפרש כנ"ל דקאי אכלאי

ומעתה נבא"ה. דיסוד האיבעיא הוא על שני הלימודים שבספרי הנ"ל, אי למדין מתפילין ות"ת דחוה"ג נוהג בין בארץ ובין בחו"ל כבספרי פ' עקב (בפ' והי' אָש אם שמוע) או הלימוד הוא מאבד תאבדון כבש"ס דילן והוא מהספרי ריש פ' ראה. והוא: דמתפילין ות"ת נלמד דדוקא חובת הגוף ממש נוהג בחו"ל אבל כל שאינו חוה"ג ממש אף שהוא

חובת מדינה אפילו שאינה חובת קרקע ממש הוי בכלל תלויות בארץ ואינה נוהגת אלא בארץ. ונלמד מזה ממילא דערלה וכלאים אינם נוהגתם בחו"ל, וההילכתא דגמירי לן בערלה וכלאים באה להורות לנו החיוב בהם. דערלה הלל"מ וכלאי אילן מה"ת מכח ההיקש פנ"ל. וממילא בחדש דאין לנו הללממ"ס ושום לימוד מקרא לחיוב, הדרא לכללא דאינו נוהג בחו"ל, ואין צריך לשום לימוד לפטור דכבר לימוד ערוך הוא בידינו מתפילין ות"ת בנ"ל. ורק דלא נימא הרי כתיב מושבותיכם

דמושבותיכם פירושו לאחר ירושה וישיבה. ונמצא מיושב קושיתינו הנ"ל דנימא זמן ירושה וישיבה, דזה אינו דהרי אדד איך אנו למדיך הפטור מן מושבותיכם רק מהכלל דכל מצות כו' ומתפילין וח"ת כנ"ל, ורק דלא נימא דהרי כתיב מושבותיכם דפירושו בכל מקום שאתם יושבים והרי זה מפורש דנוהג בחו"ל, דזה אינו דכיון דיש לפרש מושבותיכם לאחר ירושה וישיבה א"כ שוב אין הכרח מזה א לחיוב. (דאף דיש לפרשו זמן ירושה וישיבה מ"מ איך הכרח לפרשו כך.) ממילא הדרינך לכללא דכל מצות כו" דאינו נוהג אלא בארץ. ומדוקדק לשרך "אע"ג דכתיב בי' מושבותיכם בו'" דלפי"ד באמת אין לימוד הפטור ממושבותיכם רק דבעינן לתקן שלא יהי מורה להיפך כאמור. וממילא כיון דרבנן לא לא אמרו רק חוץ מערלה וכלאים מובן מעצמו דחדש הדרא לכלל דאע"ג דלא הדי הובת קרקע ממש מ"מ לפי הלימוד מתפילין ד ות"ת כיון דלא הוי חוה"ג ממש אלא כחובת המדינה כנ"ל שפיר אינו נוהן [אלא] בארץ. וממילא ע"כ ר"א לחומרא פליג, ום"ל דמושבותיכם בהכרח פשוטו בכל מקום שאתם יושבים וממילא נלמד מזה דנוהג בחו"ל

וע"כ דיוצא מהכלל דאע"ג דתלוי בארץ נוהג גם בחו"ל מגזה"כ. ונמצא דלפי"ז בין לת"ק ובין לר"א הוי חדש בכלל תלויות בארץ כיון דלא דמי לתפילין ות"ת ומחלקותם הוא רק דלת"ק חדש אינו נוהג בחו"ל מפני הכלל דתלוי כו' וממושבותיכם אין ללמוד חיוב מכיון שיש לפרשו אחר ירושה וישיבה כנ"ל. ולר"א נלמד חיובא ממושבותיכם

מפנל שפשוטו כ"מ שאתם יושבים.

אבל אם הלימוד הוא מאבד תאבדון כדקאמר ר' יהודה, א"כ אדרבה הרי נלמד מזה כל אלו השלשה ערלה כלאים וחדש דכולהו דמו להדדי בזה דלא הוו חובת קרקע ממש כתרומה וכדומה רק תלויים במדינה כנ"ל ודינם להיות כע"ז היינו ביעור ע"ז דנוהגים גם בחו"ל כנ"ל וההלכתא בערלה וכלאים לא באה ללמד לנו צד חיוב שינהגו בחו"ל דזה גלמד מע"ז כנ"ל, רק דההילכתא באה לצד הפסור הייגו שאינך גוהגים לגמרי בחו"ל כמו בארץ היינו שערלה בחו"ל ספיקה להקל, וגם דאין רבעי נוהג בחו"ל, ולכן בכלאים בא הלימוד רשדך להתיר כלאי כרם וזרעים בחו"ל. וכמילא בחדש היי לנו לומר מצד הכלל והסברא דנוהג בחו"ל מהילפותא דביעור ע"ז. ומכש"כ שיש רומר דמושבותיכם פשוטו כל מקום שאתם יושבים, ולכך בודאי מוכרה לומר דדעת הת"ק כירן דאינו מזכיר חדש ע"כ דסמך דנפרש לחומרא מכח הכלל הנ"ל. והילנו משום דדעת הת"ק דחדש לא הוי מצוה' התלוי בארץ וחובת קרקע, כמו שביארנו דאין האיסור בו משום קדושת הארץ, או משום דס"ל דאיסור חדש הוא מסובב מחירב העומר דהוי קרבן

ציבור וחוה"ג ממילא דגם חדש הוי כמוהו. כנ"ל.

וסמילא ע"כ ר"א לקולא פליג וס"ל דחדש הוי תלוי בארץ וחובת קרקע כמ"ש לעיל נוהג בחו"ל, ומושבותיכם אין פירושו כל מקום שאתם יושבים, אלא אחר ירושה וישי בה, ומש"ה אינו נוהג יושבים, אלא אחר ירושה וישי בה, ומש"ה אינו נוהג בחו"ל ומדוקדק מאד מ"ש רש"י החדש הוא מן המצות התלויות החדש הוא מן המצות התלויות דמושבותיכם לחודי אף אם פירושו אחר ירושה וישיבה אין הכרח עדיין ללמוד לשלא ינהוג בחו"ל משום שי"ל זמן ירושה וישיבה כקושיתינו או כקושית המקנה הנ"ל. אבל עיקר מעמו עכ"ח משום דס"ל דחדש אין הכרח להיפך אין תכרח להיפך משפם דפירושו אחר ירושה וישיבה וי"ל דשפיר אינו נוהג בחו"ל כפי הכלל דכל התלויות כו'.

-22-

ומעתה מדויק מאד לשוך הש"מ דבצד הפטור לת"ק נקט דהלכתא גמירי לה דאע"ג דאיכא למימר חובת קרקע את היא, להורות לנו דההלכה בערלה וכלאים באה להורות החיוב וממילא בחדש דאין לנו הלכה נשאר בכללו לפטור. אבל בצד השני שבא לומר דלהת"ק גרהג חדש בחו"ל קאמר רק "דהילכתא גמירי לה" ולא קאמר"אע"ב דרוכ"ל (?) הרבת קרקע היא" משרם דלצד זה תופסין אבר דאיבן הרבת קרקע משום דהלימוד הוא מאבד תאבדון וממילא מצד הדין הי חייבין בחו"ל וההלכה באה לפטור וכנ"ל רממילא א"ש קרשית הפ"י והמפרשים דמאי ס"ד כלל לספרקי דר"א לקולא פליג ולדחוק בלישנא, ולהאמור א"ש ע"ב דהרי לפי"ם שהקדים רב יהוד' דהלימוד הוא מאבד תאבדון ע"כ מוכרה מעצמו מהת"ק דלא הזכיר חדש ע"כ לחומרא קאמר דנוהג בחו"ל YPTYTTY

דאע"ג דל"ה חובת הגוף ממש מ"מ הרי עכ"פ הוי חובת מדינה ונוהג בחו"ל כביעור ע"ז. וגם א"ת דמושבותיכם לאחר ירושה וישיבה אכתי אין הכרח מזה ללמוד שינהוג בחו"ל מזה הכלל והלימוד מע"ז משום די"ל זמן עירושה וישיבה כקושיתינו או כקושית המקנה הנ"ל. וממילא ע"כ רבנן לחומרא ור"א לקולא וו"נ מאד. – ופשט חש"ס מחא רבנן לחומרא ור"א לקולא וו"נ מאד. – ופשט חש"ס מחא דאביי דת"ק רבי ישמעאל הוא דס"ל כ"מ שנאמר מושב לאחר ירושה וישיבה הוא וכדמסיק דהיינו משום שנאמר ביאה ומושב, וממילא כיון דבחדש ב"כ נאמר שנאמר ביאה ומושב, וממילא כיון דבחדש ב"כ נאמר הכונה ג"כ דאינו נוהג אלא בארץ, דא"ל "זמן ירושה וישיבה", דהרי כתיבה ביאה ע"כ ואם נרצה לומר דנוהג בחו"ל ע"כ נפרש ביאה "זמן ביאה" כר"י במנחות כ"ד וא"כ תקשה קראי אהדדי דקביל שני זמנים שונים וע"כ כיון דכתיב ביאה ומושב דהכונה בארץ דוקא לאחר ירושה וישיבה, וא"כ שפיר יוכל הח"ק לסבור דחדש אינו נוהג בחו"ל אך דהלימוד הוא מאבד תאבדון מ"מ גלי קרא מושבותיכם וביאה דאינו נוהג אלא בארץ.

וממילא שפיר ר"א לחומרא פליג וכפשטא דךישנא דמתניחין ודו"ק היטב בכ"ז.

וממילא א"ש דהירושלמי לשוטתי דלומד מתפילין ות"ת לחוה"ג שננהג גם בחו"ל כמבואר כאן, מש"ה פשיטא לי דמוכרה דהת"ק ס"ל לקולא דאינו נוהג באדץ בחו"ל ור"א לחומרא פליג כנ"ל באריכות. ומיושבים כל הדקדוקים שבטוגיא הדך היטב.

> עוד יש לפרש סבנוך האיבעיאבאופן אחר קצח עפי"ד לעילי דהנה יש לדקדק בלשוך הש"ס "מדקאמר אביי מאך תנא דפליג עלי" דר"א רבי ישמעאל הוא ש"מ ר"א לחומרא פליג ש"מ".

-13-

דלכאורה כ"ז שפת יתר הוא דהרי כבר איפשישא האיבעיא מהא דקאמר אביי דת"ק החולק עם ר"א ס"ל דמושב לאחר ירושה וישיבה משמע נשמע עכ"ח דר"א לחומרא מדת"ק לקולא,ולמה חוזר ואומר מדקאמר אביי כו', מאי נ"מ אם התנא רבי ישמעאל הוא או תנא אחר, העיקר הוא דס"ל דמושבותיכם הוא או תנא אחר, העיקר הוא דס"ל דמושבותיכם לאחר ירושה וישיבה כו'. ולהאמור א"ש ע"נ. דהנה כאשר נתבונן נמצא בספרי דלפעמים דרש מושבותיכם בכ"ם כו' אפילו בחו"ל ולפעמים אחר ירושה וישיבה, כמו בפ' מסעי בפ והי' לכם לחוקת משפט לדורוחיכם בכל מושבותיכם

דרש דסנהדריך נוהג גם בחו"ל וכבמכות ו', וכך בספר ויקרא ופרשת צו גבי מושבותיכם דחלב ודם, וכן גבי חדש בפי אמור. ואילו כמושבותיכם דשתי הלחם דרש מארץ ולא מחו"ל, ודלא כר"ל בר"ל במנחות פ"ד . ופשטא דש"ס שם משמע לכאורה דלר"י בר"י דדרש מושבותיכם קקדשידעיישידעיי דחדש אפילו בחו"ל נדרש בם ממושבותיכם דשתי הלחם הכי. ולומר דטעמא דהספרי דמחלק ביניהם הוא משום המ"ם דממושבותיכם, דמשמע למעט מקצת מושבותיכם תקשה לר"ל במנחות שם עמוד ב' דארץ קשיתאלץ מארץ לא משמע ליה וכמיש התוס משום דעכ"ח צריך למיכתב מארץ ולא סבי בלא המ"ם ע"ש וה"ה דדדי גם גבי ממושבותיכם חביאו ע"כ סגנרך הלשוך כך הראל. וגם מהא דדרש שם דף פג: ממושבותיכם ולא מחו"ל ממושבותיכם אפילו מן העלי רפריך והא אפיקתי' וא"ב דהקיעוט הוא מן המ"ם לא תיקשי מידי דמושבותיכם דמושבותיכם ודאי משמע ריבוי בכל מקרם אפי מן העלי והמיעום דחול הוא מן המ"ם רע"כ המיעוט הוא ג"כ מך מושבותיכם.- ובפרט דהרי

-73-

. . י"א מושבותיכם כתיבי בתורה, ושמנה מהם דרשינן לכו"ע אפילו בחו"ל והם: ב' דשבת, ב' דחלב ודם, (בפ' ויקרא, צו), ב' דעצרת ויוה"כ (בפ' אמור),

חדא בפי בא גבי מצות, וחד בפי מסעי גבי סנהדרין

כנ"ל. ול"מ מחלוקת רק בשני מושבותיכם, היינו:

נסכים, וחדש. ומושבותיכם דשתי הלחם למר"ת בתוס

מנחרת הוא במחלוקת, ולהרמב"ך עה"ת בע' אמור לכו"ע

הרא למעם חו"ל. וא"ב הרי חזינן דא"א לומר דדרשינן

כרלם בחדא מחתא, אלא כל אחד כפל עגיינר, וכמימרא

דרבא בב"ק עז: ובכ"מ בש"ם הכא מעגייני דקרא

0"00 7317733 017 130 071 , KTPT 737370 X371

ירמא סג: רכסר"ם הר"ך בר"פ לולב הגדול דהא

דדרשינן הראשון למיעוטא והירך לרבות משום עַבְּלְיָאָעָ דכל חד נדרש כבפי עניינו והסברא. וכ"ה בתוס' ב"ק סב: ד2ה ואידך בזה"ל אע"ג דהאי דרוש לרבוי והאי למיעוט איז לחוש דהכל לפי סברת הדרש עכ"ל. והוא כלל גדול

בדרשות חז"ל, לעדין עדין עדיי ובחובת הגוף עכ"ח דרשינן קרא גבי מושבותיכם, היינו בחובת הגוף עכ"ח דרשינן לריבויי בכ"ם שאתם יושבים, ובחובת קרקע דרשינן למיעוס אי חוזל, לפי הכלל שבידינו דכל מצוות התלויות בארץ וכוי. ושאינה צלויי בארץ כוי. וכן מבואר ברש"י על התורה פי אמור גבי סירוס ובארצכם לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ לא תעשו דדרשינן כל שבארצכם לרבות אדם, דא"ל בארץ כוי ע"ש.והוא מדברי למעט חו"ל מ"מ כאן דיהיי נגד הכלל דחובת הגוף למעט חו"ל מ"מ כאן דיהיי נגד הכלל דחובת הגוף ואבן משכית לא תחנו בארצכם דרשינן למעט מקדש, ואבן משכית לא תחנו בארצכם דרשינן למעט מקדש, בסוגין מדברי הר"ח דבחו"ל אביתולא", אבל גבי מזווה לא

-73-

ממעטינן מביתך חו"ל משום דחוה"ג הוא ומשום הכי

דרשינן דרך ביאתך ע"ש.- ונמצא לפי"ז דיסוד

האיבעיא הוא, אי חדש הוי ח ובת קרקע עכ"ח מתפרש קקקשש מושבותיכם דכתיב גבו יתפרש ולמעט חו"ל. ואי הוי חוה"ג זעשקש כ"מ שאתם יושבים לרבות חו"ל. אבל א"ל דהאיבעיא הזא זישבים לרבות חו"ל. אבל א"ל דהאיבעיא הזא איך מתפרש מושבותיכם, דלפי מ"ש אין ליתן כלל איך מתפרש מושבותיכם, דלפי מ"ש אין ליתן כלל ע"ז רק נדרש כפי עניינן. ו מובן מאד לשון רש"י ע"ז רק נדרש כפי עניינן. ו מובן מאד לשון רש"י ד"ה אבל חדש שכתב ואע"ג דכתיב מושבותיכם ד"ה אבל חדש שכתב ואע"ג דכתיב מושבותיכם אינו יסוד הלימוד, רק דבעי נותלתרץ שלא יהי מוכיח הותכו עי" לעיל אות

דודאי כך הרא.- וממילא אף נמצא איזהא הוכחה דהת"ק סובר דמושבותיכם בדרש לאחר ירושה וישיבה עדייך לא איפשיטא בעיין דאין ד מזה הוכחה על חדש דהרי אילו יסבור דחדש הוי חוה"ג עכ"ח יודה דמושבותיכם גבי חדש משמעו בכ"ם שאתם יושבים כנ"ל. רק מדאמר אביי מאך תנא דפליג עלי דר"א רבי ישמעאל הוא דאמר ללמדך "כל מקום" שנאמר מושב לאחר ירושה וישיבה משמע, ועכ"ח כורנתו כדמסיק מכדי רי"ש כו ביאה ומושב כתיבי בי כו". והיינו דכונת היאש דביאה ומושב דנסכים בא ללמד על ביאה ומושב דחדש דירושה וישיבה משמע, כפירש"י ד" ל"ז: ד"ה ה"ק. דע"כ א"א לפרש כפשרטו כימ שאתאץ שני מושבותיכם" לבד, דזה ודאי אינו כמיש דכל השמנה מושבותיכם דכתיבי גם די רייש מודה דמשמעם בכ"מ שאתם יושבים, וא"כ ע"כ גלתה התורה גבי חדש דאינו נוהג בארץ ואין שום טברא יכולה להכריע להיפך ונשמע מזה דת"ק לקולא ור"א לחומרא פליג. ופדוקדק שפיר הלשוך מדאמר אביי כו", וגם הא דקאמר "מכדי רי"ש אנסכים קאי כו"" דדקדק בתשוי כנסת יחזקאל חייד סיי ייא דקאי

-12-

שריכו" לסוגיא דידן, ולהאמאא איש עייב דדה

העיקר למיפשט האיבעיא ודו"ק.

ועפי"ז א"ש מה דלכאורה תמוה בהא דאותיב רע"ק לרי"ש ממושבותיכם דשבת אביאה ומושב דנטכים כמו שמתמה הפנ"י, ובפרט לפימ"ש דע"ב אין ס"ד כלל לומר דרי"ש יאמר דכל מקום שנאמר מושבותיכם לחודי' לאחר ירושה וישיבה משמע, דהרי כל השמנה מושבותיכם דכתיבי בתורה כויהו נהיגי בחו"ל כבארץ, חע"כ צ"ל דרי"ש ביאה ומושב קאמר, וא"כ מאי מקשה וע"כ צ"ל דרי"ש ביאה ומושב קאמר, וא"כ מאי מקשה לי' ממושבותיכם דשבת, וגם תמוה דמאי מתרץ לי

ומושב אינו אלא לאחר ירושה וישיבה צ"ל המעם דאם ביאה לחודי' לא משמע תלויות בארץ כמו ביאה דתפילין דפט"ח, וכן מושבותיכם לחוד יתפרש כ"מ שאתם יושבים, במה אלים כוחם כשנכתבו שניהם, ומה שלא יוצרי לעישי נפרט לא יוצדק גם במחובר. - אולם העניך הוא, לפימיש דיש לדרוש מושבותיכם כפי עניני דקרא, היינו לפי הענין שמדבר, אם במצוה החלוי בארץ ע"כ פשוטו בא"י לאחר ירושה וישיבה ואם בחובת הגוף מתפרש כל מקום שאתם יושבים והבאתי כמה שמי סמוכין לזה. ובזה הכל מודים. ומעתה חידש רבי ישמעאל דגם במצוה שבעצם אינה תלוי בארץ, אלא שתלאה הכתוב ששתא בארץ, דהילנו דכתיב בה ביאה וכס"ד דש"ס בלאיד בטוגין, דגם בכה"ג מיקרי תלוי", אי כתיב גבה מושב ג"כ משפע לאחר ירושה וישיבה, וכמו ב ביאה ומושב דנסכים, דהרי נסכים לא הוי מצוה התלוי' בארץ, דהרא חלק ממצות קרבנות, א ולא יאמר שום אדם דקרבנות הוו תלויות בארץ, ונהי דא"א להקריבן בחר"ל, הוא משום דאין מקדש ומזבח כ"א בירושלים, אבל בעצם אינן תלויות בארך, ולכן כל הקרבנות באין מארץ רמחר"ל, כבמנחרת פ"ג, ומ"מ כיוך דכתיב ביאה ומושב סובר רי"ש דגלי זה על זה רמשמעות מושבותיכם לאחר ירושה וישיבה והוא מענייני דקרא דכתיב ביאה, וה"ה בכ"מ דכתיב ביאה ומושב כיון דחתורה חלאה בביאההוי כחלוי בארץ כי היכא דגדרש כושבותיכם לאחר ד ירושה וישיבה. וכעתה שפיר כקשי לי" רע"ק ממרשבות דשבת, דאמריגן בסוגין דס"ד כידי דבבי מועדות עץ כתיב ביבעי קידוש באד

-13-

מירושו כים שאתם יושבים ב ע"ד (?) הכלל דרי"ש.

דלהאמור איש, דהנה בהא דאמר רייש כים שנאמר ביאה

כאו עדרת, הבשה ההיינה שיקדער את השבת ביאד הגדול

שבלשכת הגזית מקרא דלשכנו תדרשו כל דרישות לא יהי אלא מצירך כפישש"י בדי ל"ו: ד"ה תבעי קידוש כוי. רמש"ה כתיב מושבותיכם בכ"מ שאתם יושבים ולא מיתלי בצירן. והרי לרי"ש אדרבה כיון דיש מקום לומר כן דהתררה תלאה בקידוש בית דיך בירושלים הי' לנו לדרוש מושבות לאחר ירושה וישיבה מעניני דקרא כמו היכא דכתיב ביאה. וע"כ מוכח מזה דלא אמרינן הכי אלא במצות שהם בעצם תלויות בארץ, דאז יש סברא למידרש ירושה וישיבה ושפיר דרשינן לפי הסברא כדברי התוס ב"ק ס"ב: הנ"ל, אבל היכא דאיך תלוי בעצם בארץ אדישלאישיי רק דהתורה כתבה ביאה או איזה ענין אחר דהי מקדם לרמר דתלתה התורה בארץ אף שלא מד הסברא בזה אמרינן אדרבה דמושבותיכם בא להורות היפכו שלא נסעה לומר כז, וכהא דחלב ודם דלא נימא הואיל אבענינא דקרבנות כו לרכ"ה גבי שבת. וכה"ג ג"כ הול מענינא דקראיכבסוטה מ"ה. ונדרים פיח. (ועי מכות ח׳. להיפר מזה דלידרוש דומיא כו' הא מענינא דקרא והכל הוא לפי הבנת חז"ל בסגנון בדרוש.)) וע"ז שפיר השיב רי"ש שבת ק"ו היא כו". היינו דבשבת איכא חברא גדולה

-12-

שינהוג בחו"ל כבארץ, וממילא ע"כ מידרש מושבותיכם

כפי הסברא, וכדברי התרסי ביק הניל, ואיש הפל עיונ.

ויגאא לנו מזה דאין הכרח דר"ע יסבור כר"א בחדש כמ"ש הרא"ש בתשוי. דמוש"ל הלכה דחדש אסור בחו"ל

משום דגם קע"ק סבר הכי דדרש מושבותיכם כ"מ שאתם

יושביםכו' דלדאדקק ולהאמור אין הכרח כלל, דר' עקיבא

לא פליב רק על"ביאה ומושב", היינו במצוה שאינה

תלוי בעצם בארץ אלא שרוצים אנו לחשבה תלוי

משום דכתיב ביאה גבה כי היכא דנדרש מושב כ"מ

שאחם יושבים, וכג"ל. אבל במצוה התלוי" בעצם בארץ

דהלינו חובה קרקע דבבידולי קרקע, דבזה הסברא

נותנת שלא תנהוג אלא בארץ שפיר מודה רע"ק דדרשינן מושב ירושה וישיבה עועעץ כדברי התוספות ב"ק ס"ג הנ"ל עשעוא דהסברא מכריעה באופן הדרוש, וממילא אילו נאמר דחדש הוי בעצם תלוי' בארץ כנ"ל באות שפיר יודה רע"ק דמושב ירושה וישיבה משמע, שפיר יודה רע"ק דמושב ירושה וישיבה משמע, ואינו נוהג אלא בארץ, וכדמשמע מהך דמנחות פ"ג דר"ק פליג ארבי יוסי ב"ר יהודה וכמו"ש האחרונים וא"ש ע"נ הא דלא קאמר מאן תנא דס"ל כר"א רע"ק הוא ואיק.

עוד נלע"ד בביאור מחלוקת דרבי ישמעאל ורע"ק בהא דמושבות, ולישב קו' המנ"י דמאי ס"ד כלל דרע"ק לאקשויי לר' ישמעאל ממושבות דשבת דהרי רי"ש אמר רק בביאה ומושב ולא במושב לחודי', דהנה כאשר נתבונן בעיקר מחלוקת רבי ישמעאל זהנה כאשר נתבונן בעיקר מחלוקת רבי ישמעאל ורע"ק גבי נסכים נטצא דלא פליגי כלל אי מושבותיכם ארץ ישראל משמע או חו"ל, דהרי גם לרע"ק קאי פרשת נסכים על ביאת א"י במשך י"ד דכיבוש וחילוק שהי במות יחיד מותרות להטעינם נסכים ליחיד בממה ציבור. (ואפילו אם נאמר דגם לאחר שבאו לארץ במשך הי"ד דכיבוש

+ the part of

דחילוק שהי' במות יחיד מותרות, דהי' מותר לעשות במת

יחיד גם בחו"ל, דאף שכבר נבחרה א"י, מ"מ כל זמן שלא

נתקדש מקרם המקדש בהר המורי בימי שלמה לא הי היקרק

בעשיית במות בין א"י לחו"ל, ובדמוכה מהא דמגילה ו'.

בהא דרו"צ דמקריבין בבית חוניו בזה"ז משום דלא

קדשה לעת"ל ובמלה קדושת המקדש והוחרו הבמות בכ"מ

אף בבית חוניו שהי במצרים. ובתוס לשם ד"ה למה דלמ"ד

קדושת עזרא לא בטלה היינו לעניך תרופות ומעשרות,

אבל למילי אחריני בטלה, והיינו דקדושת הארץ לא בשלה וקדושת המקדש ובתי ע"ח בטלה, ומש"ה הי' מותר להקריב בבית הנגיו בזה"ז לאותו ש"ד, ורק למ"ד דאם קדושה

629

בזמן דיש קדושת הארץ לענין תרומות ומעשרות רכדומה כ"ז שאיך קדושת המקדש הבמות מותרות גם בחו"ל וכמו"כ בזמן ביאת הארץ לאמר קדושת הארץ רקודם קדושת המקדש הבמות הל מותרות גם בחו"ל וא"כ הי אפשר לפרש מושבותיכם לרע"ק גם בחו"ל, מ"מ משמות הכחוב קדבר בארץ בזמן כיבוש וחילוק כפירש"י וחוס בסובין ד' ל"ז ד רבזבחים קי"א.) אבל עיקר המחלוקת היא: אי מושבותיכם פירושו "הרבה מושבות" כמשמעות מושבותיכם לשוך "רבים", או הוא מציין המתאר את הארץ, כלומר ארץ שנתישב על ידכם בכיבוש דחילוק דהוא ירושה וישיבה, ונמצא דמושבותיכם אינו לשרך רבים אלא הוא שם התאר לארץ, הארץ שנתישב על ידכם בירושה וישיבה והוא שפיר לשון "לחלד", ובזה פליבי רי"ש ורעיק דרי"ש דורש אשר אני נותן לכם בבמה הנוהגת לקולכם, דהיינו במת ציבור דהות במקום "אחד" דוקא, וא"כ א"א לפקש מושבותיכם לשרך הבים דהרי בקת קאקע ציבור אינה אלא במקרם אחד, ועכ"ח מושבותיכם כפשוטו כיבוש וחילוק, והוא לשוך "יחיד" בנ"ל. ורע"ק לא דרש "לכם" לבמה הגרהגת לכולכם וא"כ לאך קרא מדבר גם בבמת יחיד, והיא יכולה להיות במקומות רבים לכל יחיד ויחיד, וא"כ מתפרש מושבותיכם לשוץ רבים הרבה מושבותיכם, וזהו עצם מחלקותם דרע"ק מדייק מפי מושבותיכם לשון רבים רמש"ה לא דרש לכם במה הנרהגה לעדלקעי לכולם, דיידי אבל רי"ש מדייק ספי "לכם" הגוהגת לכולכם ומש"ה הוכרת לפרט מושבותיכם לשוך יחיד ופירושו כיבוש רחילרק כניל, רביד המצא מבואר בדבחים קייא בש"ס ורש"י שם ד"ה על בכל לושבות ובסובין ברש"

<u>-</u>>-

הראשונה לא בטלה והיינו דבם המקדש לא בטלה לא הותרה

הבמוח בזה"ז עש"ה. הרי עכ"פ מבואר מדבריהם דאף

לאחרי סשמעו בחו"ל אמושבותיכם דנסכים דמשמעו בארץ לדמר ירושה וישיבה, דבהא פשיטא לי" דר"יש מודה דמושבותיכם בלא ביאה שפיר מתפרש אחו"ל. רק דקושיתו היא דהרי עכ"פ חזינן דמושבותיכם הוא לשון "רבים", דהרי גבי שבת עכ"ח מתפרש "הרבה מושבות" בין בארץ ובין בחו"ל, "בכל עכ"ח מתפרש "הרבה מושבות" בין מקום" שאתם יושבים וא"כ כמו כן מושבותיכם דנסכים מקום" שאתם יושבים וא"כ כמו כן מושבותיכם דנסכים אף דקאי על א"י מדכתיב ביאה, מ"מ אינו זז ממשמעו לשון רבים ויתפרש הרבה מושבות, "בארץ" היינו במות יחיד דהוא בהרבה מושבות, ומדוע מפרש רי"ש מושבותיכם לשון יחיד, והבין.

-42-

ומעתה א"ש דקושית רע"ק אינה מהא דמושבותיכם דשבת

רע"ז מתרץ לי רי"ש אנא ביאה ומושב קאמינא, היינו דרק היכא דכתוב ביאה גבי מושבות דמורה בעליל דקאי על הארץ שפיר יש לפרש מושבותיכם לשוך יחיד ירושה רישיבה, והרא תאר על "ארץ", היינו ארץ הנושבת על ידכם כנ"ל. אבל היכא דכתיב מושבותיכם לחוד עכ"ח מתפרש לשוך רבים, והמילא גבי שבת דכתיב מושבות לחוד ע"כ מתפרש"הרבה" מושבות הלינו בין בארץ ובין בחר"ל. רמרבך עדע ב"כ מאי דקאמר רעוד ק"ו היא כו", היינו דמלבד דמושבותיכם משמע מושבות הרבה רמרבה חר"ל, גם מק"ר נשמע דנוהג בחר"ל. וא"ש ע"נ. ומתבאר לפי"ז דבמושבותיכם לחודי תרווי סיל דהוא לשון רבים וכל מקום שאתם וושבים משמע. ובביאה זמושב הוא דפליגי, דלרי"ש הוא לשון יחיד, לאחר ירושה רישיבה, ולרע"ק הוא לשרך רבחם. ואולם הגבול עד היכן מרבה מושבותיכם זה תלוי בעגינו של דבר, דבעגין דהי מקום לומר דיש חילוק ביך מקומות בא"י גופי קאי הריבוי דמושבותיכם על כל מושבות שבא"י אבל לא לריבוי

ד"ה ללמדך ע"ש היטב.

חו"ל דתפסת פרובה לא תפסת, ולכן גבי נסכים אף דס"ל לקע"ק דמושבותיכם הרבה מושבות משמע, מ"מ דיו לרבוי כל מושבות שבא"י דהי' ס"ד דרק במושב אחד דהיינו במת ציבור נוהג נסכים ולכן מרבה כל מושבות בא"י אף במות יחפד. אָצָל אבל הנך מושבותיכם דשבת ועצרת ויוה"כ וחלב יחפד. אָצָל אבל הנך מושבותיכם דשבת ועצרת ויוה"כ וחלב נדם כו' דליכא שום ט"ד שיהי' עדיפות לאיזה מקום שבא"י גופי' על מקום אחר שבו, ע"כ דמרדה כל מושבות אפילו בחו"ל בזמן דליכא קרבן וליכא בי"ד הגדול לקודוש מועדות כדקאמר בסוגין לז:

ומעתה גבי מושבוחיכם דחדש, לרבי ישמעאל כיון דבתיב ביאה ומושב לאחר ירושה וישיבה משמע והיינו בא"י. אד אבל לרע"ק דגם בביאה ומושב הוי לשון רבים ומרבה מושבות הרבה, זהי תלוי בזהן: אם יש איזה סברא וס"ד לחלק בין המקרמות בא"י בופה, אז נאמר דמושבותיכם קאי על כל מקרם שאתם יושבים בארץ, וכמו שלאב הרמב"ן פ' גבי ממושבותיכם" דשתי הלחם, דמשמעו "מארץ מושבותיכם", ואיך הכונה על המ"ם של ממושבותיכם, דהמ"ם מושך אליו רק /נו"ן "מן" מושבותיכם אבל לא תיבת "ארץ", רק כונתם על תיבת "מושבותיכם", דבסתמא ירושה וישיבה משמע, וא"כ מושך אליו תיבת "ארץ", וטעמו "ארץ מושבותיכם", וא"כ כמו"כ נדרוש "בכל מושבותיכם" דחדש "בכל ארץ מושבותיכם" ויהי הכוונה על כל המושבות שבא"י, אבל כשאין שום ס"ד לחלק בין מקומות שבא"י, ע"כ צ"ל דמושבותיכם מרבה גם חו*ל, דאע"ג דהוי מצוה החלוי' בארץ, מ"מ נוהגת גם בחו"ל.

וזה יהי' תלוי במחלוקת רש"י (סנהדרין יא: ומנחות תג:) והר"ן (נדרים כב/.), דלרש"י מביאין העומר גם מעבר הירדן, ולהר"ן אין עבר הירדן מקודש להבאת העומר, דלהר"ן דאין מביאין העומר מעבר הירדן הי' מקום לומר דגם איפור חדש לא זְּדָאָדְדָץ יו נהג שם כיון דמשמעות הכתוב מוכח דתלוים זה בזה וכמ"ש הרמב"ן עה"ת שהבאתי דהטעם של איסור חדש הוא כדי שהעומר יהי' ראשות, ולכן כתוב מושבותיכם לרבות כל מושבות בא"י אפילו עבר הירדן דגם שם החדש אסור, אבל לחו"ל לא שמע נו כנ"ל. אבל לשיטת רש"י דגם עבר הירדן כשר לעומר א"כ אין שום ה"א שלא יהי' שם איסור חדש ע"כ מושבותיכם לרבית חו"ל. ונמצא מבואר שם איסור חדש ע"כ מושבותיכם לרבית חו"ל. ונמצא מבואר מזה דאין הכרח לרע"ק דחדש אסור בחו"ל, דלפימ"ש לא חידש רע"ק רק דמושבותיכם נדרש לשון ריבוי אבל יכול להאות דמרבה מושבות בארץ גופי' ולפעמים בחו"ל ובחדש יהי' תלוי אי מביאין עומר מעבר הירדן כאמור, וז"נ וישר.

ודע כי בגוף דברי הר"ן דכתב בקיצור ולא הראה מקור לזה נלענ"ד ^O דהוא מדברי הת"כ פ' אמור בפרשת עומר דדרש כי תבאו אל הארץ ארץ המיוחדת פרק לעבר הירדן, ומשמע דממעט עבר הירדן מהבאת העומר.- והנה לר' יוסי בר"י במנחות פ"ד דמביאין עומר בחו"ל דס"ל "כי תבואו זמן ביאה הוא והיינו דזמן התחלת החיוב הוא מעת ביאתם לארץ ולא שיהי' תלוי בארץ א"כ לדידי' הא דממעט עבב

-17-

הירדן היינו מזמן ביאה דחיוב העומר מתחיל מעת ביאתם לארץ המיוחדת ולא מעת ביאתם לעבהי"ר. אבל לדידן דכי תבואו לאו לזמן ביאה היא רק דתליא בארץ, עיעעש ברש"י ד"ה ומה אני מקיים עזץ כי היכי דממעט תו"ל מהבאה ה"נ ממעט עבר הירדן.

והנה בספרא דהוא ת"כ דורש כ"מ שנאמר הארץ ארץ העומדת פרט לעבהי"ר, והוא בפ' קדושים גבי ערלה, ובפ' אמור גבי עולקץ עומר, ובפ' בהר גבי שמיטה. (וע"ע בפ' ~~מעוח א~~ גבי נגעי בחים דשם כתוב ארץ בנען), ואילא בספרי לא נמצא בשום מקום דרוש זהע. והוא בפרשה חלה ובפ' מלך ובפ' ביכורים דבכולהו כתיבי הארץ בה"א ולא דריש ארץ המיוחדת

וקדרבה בפי ביכורים דורש ר"ש למעם עבהי"ר מלתת לנו פרט לעבה"י שנסלחי מעצמי, וריה"ב ממעם משום שאינה זבת חו"ד, ולא דרשו מהארץ המיוחדת. ונראה שזהו קחלד מחלוקת הספרא והספחי, וכלפי שאמרו על סתם ספרא רבי הודא וסתם ספרי ר"ש, נמצא דר"י לשיטתי, בחוליך דייץ צ"א עריה"ב אינו נוהג אלא בירך זא ימין משום דררש נ"ב הדיהיקלט הירך המיומנת. ורבנן דרשו דפשט איסורי בכולי ירך ע"ש. ושם קלד: גבי זרוע דרוקא ימין הזרוע המיומן שבזרוע, ובתרסי שם דגם רבנך מודר בזה משום דלא שייך למידרש הכא ששיט איסורי בכולי כו ובקידושין כא: המרצע המיוחד שבמרצעיך. ולפי הנראה שם דהך ד"א המרצע המיוחד שבמרצעיך הוא מדברי דבי יוסי ב"ר יהודא, מוכח דקאי בשיטת אביו דבכל מקום דרשינן המיוחד אף דאיכא למידרש באאופן אחר ורבי שם ס"לליי כרבנך ודריש לי לדרשא אחריתי. וע"ע בתרספות ביצה ב: ד"ה והי ובעירובין לה: ד"ה ואין דדרשלנך יום הששי המבורר דהיינו חול כמו הירך המיומנת. ומשמע בתוס' עירובין שם דיש מחלוקת בזה דלמ"ד דהמן היי יורד ביו"ט לא דרשינך הכי והוא כאמור. ועי בסוטה י"ז. בפלוגתת רבי יהודא ור"מ, דר"י דורש ה"א למעט אפילו ה"א דגבי ריבויי, ור"מ דרש ה"א דריבויי לרבות ודמיעוטא למעט. ומבואר דחליא ע"כ במחלוקת הנ"ל גבי הירך, דר"י דורש תמיד הירך המיוחד דק והמיומן למעם שאינו מיוחד היינו שמאל, דכל ה"א משמע המיוחד הידוע ולמעט זולחו, ולכן ר"י לשיטתו תמיד ה"א למיעוטי, ור"מ כרבנן דכל היכא דאפשר באופן אחר דרשינן ולכך גבי ריבוי דרשינך שפיר לרבות.- וזהו ג"כ מחלוקת הספרא והספרי דר"י דספרא דורש תמיד הארץ המיוחדת למעט עבר הירדן כשיטתו, אבל רבי שמערך בספרי זורש תמיד כי תבא אל הארץ עשה מצוה זו שבשבילה תכנס לארץ, ולכאורה אינו מובן, דהרי בשעת עשיית המצוח כמו ביכורים ומלך כבר נכנסו לארץ ואיך

שייך לומר שבשבילה "תכנס" לארץ, והמפרשים שם נראה שנדחקו בזה. ולהאמור א"ש מאד, דהוא ממש הדרשא דדרשו רבנן הירך, דפשים בכולי ירך, הא הרי דבמקום "ה"א"המיוחדת" יש מקום לדרוש ה"א ל "התפשטות" בכולו., והיינו הירך, "כל" הירך. וכמו כץ דרשינץ הארץ "כל" הארץ. והענין הוא דהרי גם לאחר שנכנסו לארץ לא כבשו כולה כדכתיב ואת היבוסי ברמ' לא הורישע, ואלה הברים אשר הניח ה' לנסות ברמ"., ובשביל זכות קיום המצות התלויות בארץ זכו לכנס "לכל" הארץ, כלומר לירש הכל, ולכן דרש הספרי כל מקום דכתיב כי תבא אל הארץ עשלה, מצוה זו שתכנס לארץ, היינו שדורש הארץ כל הארץ שתבא לכל הארץ בלי שאר כלל. והוא עדיך נכון מאד לדעתי בביאור הענין.

-77-

רמעתה בזה חליא הא דמביאיך ערמר מעבה"י, דלר"י דסמרא דרשינך גבי עומר הארץ המיוחדת פרט לעבר הירדך ולר"מ ור"ש היינו רבנן זר"י דרשינך שבזכות העומר ירשו את "כל" הארץ. ומבואר במדרש שבזכות העומר יירשו הארץ.

רנמצא דאיך הכרח כלל דרע"ק יסבור דחדש נוהג בחו"ל, רק דתליא במחלוקת הספרא והספרי לענין עומר מעבר הירדך כאמוד.- ובפרט למאי דמסיק בספר ברכי יוסף בשם הכפתור ופרח דיש שני חלקי עבה"י ואין כאן מחלוקת דרש"י במנחות וסנהדרין הנ"ל מיירי בעבה"י שבא"י (הפנימי) דמשם מביאין העומר, והר"ן בנדרים הנ"ל מיירי בעבה"י שהוא ארץ סיחון ועוג עש"ה. וא"כ כיון שיש חלק בא"י שאין מביאין הקומר משם לבו"ע שפיר הי ס"ד שלא ינהוג שם איסור חדש וצריך קרא דמושבותיכם כ"מ שאתם יושבים לרבות דאיסור חדש נוהג בכל מושבות שבא"י, אבל לא שמעינן הו"ל כנ"ל.

בע"ה, יום ה' קרה, מ"מ סיוך ת"ש, פה ברוקליך.

בסרביצ דחדש, קידרטיך ל"ד, והמסתעך.

כבר עמדו המפרשיט על השיבויים שביך הירושלמי והבבלי בסיגיך. (א) דהבבלי מסכקא ליה אי ר"א להומרא פליג אי לקולא, ולהירושלמי פטיטא להומרא. (ב) להירושלמי קטיא ליה אמאי לא תנא הלה בשנכחיך, הגיקו להבבלי לא קשיא

ליה הצ. גם העיר הפיי צהא דמספקא ליה

בלל איר היא לקולא פליב, וההרי סבנון לטרן גשנה "חוץ מן הערלה והבלאים ה"א אימר אף ההדש" מורה בעליל דר"א לאינמרא פליב וקאי ארטמין ליה, כלומר

דהדט דשיא לעללה וכלמים, אבל אם באמר דלקולה כבטרך לומד דקמי אקמייתא,

בלדמה ארישא המהבייג ין בביריט רשייר. גם יש לו במה עקאיקים על לשיך השיט ורשייל בהאיבעיא הנייל בל בי לקולא בליג

strates average number of the

הצה הצירסא במחציתי ביירילמי בפ"י, דקיריטין וערלה פיין היי להיפך ב מהבבלי, האה בכפרי פרטת עקב פיטקת מ"ד ופ' ראה

פרסקג בש, דשם הגרה שמירה שמיה שמיה ה הלויה במרץ כר' וכל שמלויה במרץ מינה

ברהגה מלא בארץ הרץ שמילה וכלאים רייא

אושר אך החדש. נהיא לכאורה מתוקנת יותר

דהאי הרץ קאי שפיר גדטמוך ליה אבל לגירסת הבבלי "כל מצוה התלויה בארץ אינה נוהגת

אלא בארץ וכל שאינה תלזיה בארץ נוהבת

ביך בארץ וביץ באוייל מאיך שן הערלה וכלאים" משמע לפיי הסבברך דהצי מייץ קצי על אשאינה

> תלדי בארץ כה שבינו לבי האמת ונבטרך לדחרק דקאי ארישא ובבא דסיפא מפסקת בלבהלים. רכבר מצמול בהיל הריים יויי

בסובין שהעיר בזה.+ ועילת הדבר היא: כי כאשר בתברבך, בנצא שהבך תלחא, ערלה,

כלגיים, זחדש לר"א ירצאים משני הכללים, כלומר יכאו מכלל הלוייות בתרץ מפני שנוהגים גם בחחד"ל, רמימ לי בצר לבמרי לכלל הרבת הברך, שהרי יש בהך קולות יחילוקים מהו"ל לצרען דהרי ערלה בגרע מהית יכפיקה אסור

ובמו"ל רק מהלל"מ וטפיקה בנתרצ. גם נסע רבעי גינו נוהג בהוליליליעה הרמב"ם וסיעהו וכן כלגים בארץ הכל מה"ה, ובהו"ל רק כלאי

אילך מה"ה וכלצי המרב הקימד"ס וכלצי ורעים

מרתר לבמרל, וכך הדם מיצ דמל בי בדל

בכרי רק בקרקע ישהי ל, האי יעי בר ג"ב.

מסבנדך תלוי במריע דמילה יהי דינף בחובת

הברך ממש לנו היי נפקותה בלל בוקרקע שלמי א

הלא. רממילא שפיר כהוקרק סבנוך משנתבר

בהבלי, דתני טני פללים, תלוי בארץ ואינה

תלוי, והדר תני חוץ מהכך תלתא דיצאו משני

הכללים ושפיר קמי הידי מהריולי.

ועפייי מדוקדק מאד לשרי השיים בהא דקאמר

א"ד ד"א לקרלא פליג כר בראי אף החדש

אקמייתא, ופירט"י א דקצי אכל מצות התלייית

כל המוקר ליתא ברש"י דידין

בארץ (דגם עדלה נוהג רק בארץ ולא על חוץ) עכ"ל

נהוא לכאורה דחוק קצת, דהרי הוא חד בבא ול"ש

לומר על חצי בבא לשרך קמייתא, ולהאמור א"ש,

כי א"נ דלהרמרה פליג דגם הדעו נרהג בהו"ל אבל לא לגמרי רק המינר נוהג בשל נכרי שפיר קמי ר"א אשני הבבות כמו הת"ק וקממר דצף חדש מובא משני הכללים האלו, אבל אי נמי דלקולא פליג עכיה לא קאי רק אבבא קמייהג היצבר דהשם בכלל לגלרי בכלל הרצעין רדיבר לבמרי כמצררת התלריות בארץ. והכה לכאורה היי יכול לומר דר"א קאי אבורייתנו, היינו אבבא דסיפא להודה, דהדש יוצא מכלל שמינה תלויה בארץ רצינה נרהג צלה בארץ, ויהי קהי ריא על הרץ כמר הת"ק, רק הה"ק קאי אטני הבבות דערלה רכלאים יצאר בדינם משניהם כניל ידיא קאי רק אבבא בתרייתה דהדט מרצא בדינו מאכלל דאיני תלרירת כרי. אך דיוה לא יהכין בלל יהירך לוייך לרמר הרץ מההדט אעיג דאינו הלרלי בנורץ מיימ דיבי כתלוי, דהרי הדט הובה קדיע היה דגידולי הקרקע כפירט"י ע"ה ובפרט כטבמשר דט"ל האינו ברהב מלמי במרץ כמשר יברמר למלי ברבמייי. דתלוי בארץ, אבל לא על חוץ לומר דיובא מכלל

1

תלוי ב׳ אלצ אדרבה דבכלל בתוך אבלל דב"ב

אישר בזהג אלא בארץ. ראיש לטוך הטיים רשייר

ד"ל ודר"ק. וכירך דפטט דלוורגדא כליג נמצא

דקצי שפיר ר"ג משני הבבות כבו ה. דהנך

בי יש בהם עביי חלויות בארץ ואינו הליי כאשר

יתבצר להלקה בתצה"י ושפיר קוני הוץ אתרווי

דיצאו בדינם מכלל שניהם כצמיה. --- ונמצא

דמוכה לפי זה כדעת הב"ח ז"ל דחדש אינר בוהב

בשל בכרי, דא"ב ה ה"ל להעמיד הברי ה"א ארישא

דמתניהין מכללא דתלויות בארי ולומר ר"א אומר חוץ מהחדש דיוצא לגמרי מזה הכלל וכיון דהעמיד

דברי ה"א אחר שני הבבות ע"כ דקאי אשניהם ולומר

דבם דאיך דינו לגמרי כחובת הגוף אלא דבזה השוב תלוי בארץ קצת במה שאינו פרהג בשל נכרי.

ובכדי להסביר ד"ז גם לפחש סועית הש"ס, נקדים מה שהקשה הריסב"א בשם הרמב"ן זהרשב"א ז"ל אהא דקא אמר הש"ס מנא ה"מ דכתים אלה ההוקים כו בארץ יכול כל המנות כולן לא יהו נוהגים אלא בארץ ת"ל כל הימים אשר אהם חיים על האדמה אי כל הימים יכול יהו נוהגים ביין בארץ בין בתו"ל ת"ל בארץ, אחר שריבה הכתוב ומיעט צא ולמד ממה שנאמר בענין אבד השבדון את כל המקומות אשר עבדו שם וגו' מה ע"ד מיוחדת המקומות אשר עבדו שם וגו' מה ע"ד מיוחדת אף כל שהיא חובה הגוף נוהגת בין בארץ בין שהיא חובת הגוף נוהגת בין בארץ בין שלא לעבוד ע"ד לא כתיב בהאי עניבא אלא עקירה ע"ד והא ודאי אינה נותגת צותי אתם עקירה ע"ד והא ודאי אינה נותגת צותי אתם

יורטים אותם, ובהו"ל איך אבר הייביך לעקרה

רלשרש אחריה. יעריך שם מה שהירץ בדרחק גדול

כאשר העיד הרימב"א ז"ל דאפשר קאי על איסור

הבמות בתו"ל. והנה בגוף הקושיא בהשקפה השונה

יש הימה גדולה דהרי באמת נוהגה המצוה הזאת גם בחו"ל בכל מקום שנכבוש אלא דבארץ חייבין

לרדרך מהריי כדי לעקרה רבהויל אין חייבין

לרדרף רק במקרם שנכבוש כמיש הרמב"ם פיח

מה עכו"ם ה"א ומקורו ה מהספרי פי ראה.

רכ"ה בטמ"ב עשין י"ד רבחינר מ' תמד

דמצרה זו ברהגת בכ"מ ובכ"ז גם בחו"ל. ולומר דרעת הרמב"? אינו כך ויפרש הא דספרי דבתו"ל אינו מהויב לרדוף היינו שהמצוה צַטְּקְלָק בכללה

איצה ברהגה בחוייל הרא הרחק ברול, וגם דעכ"פ ה"ל להרצ"ה תלמידו להביצו כדרכו ולא לכתוב בסתמא נגדו.

ולכל הק הירתר יש להבין הקרעים פרייט, ההרי עכ"פ חזיבך דהתורה תילקה בין גמי להפניך להדרף. א"כ הרי הוא בכלל מצוה התלויות בארץ, דבחובת הגוך אין שום היליון בין ארץ לחויול.

גולם גם הא לא קטיא. דאך אילף ברצה לומר דהמברה היאת דעקירת ע"י אינה ברהגת שלא בשרץ, לדייך אינה בכלל תלרי בארץ, דהיינו "חובה קרקע" כמו שפירש רב יהוד קמשנתני. דחובת קרקע הויא כמו הרימות ימעשרות וביכורים ושמיטה וכו׳, ההב תלוים בקרקע ובגידולים., כפירש"י בסרבין ד׳ ל"ד, דיה הזבת קרקע. גבל עקירת ע"ז אינה תלוי"בקרקע" דאדרבה הרי מהובר אינד נאסר משום ע"ד. בדדרשינן גל׳ על ההרים ולא הוריב גל׳, בע"ז דף מה. ודף בא:. אלא שהרא הרבת "הגרץ", כלרמר "המדינה" ביחס לירשבי, והיינד בירך שהיה ה ארץ"ישאלוו רארץ הנבהרת צריכה שתהא נקיה מכל שמץ ע"ד, רמכש"כ כאך דלפי האמת ברהבה המצוה הזאת גם בחו"ל

במקרם ישיבת ישראל כנ"ל בטם ה-אשונים ז"ל ברדאי

הרא דרמה ירתר לחרבת הברף ולא לחיבת "קרקע" בטרם אופן . ויעויך כעיך זה ברמב"ך פ' תזריע

(ריקרא י"ג פטרק מ"ז) לעביך בגעי בתים דאיבר

נרהג אלא בארץ שהיא נחלת הי כוי ואיך הדבר

מפני הירהר הרבת קרקע, אבל מפוי שלה יבא

העניך גלא בגרץ הנבחרת כו׳ עכיל יעויט.

ומבראר מדבריו שאילו היה אפשר שיבא עניך נגעי בחים גם בהר"ל הלי נוהג גם שם אך שתלולי בארץ", כלומר

במדינת ישראל כמאה"ב כי הבראר אל ארה כנעך אשר

אני נותך לכם לאחזה, מ"מ כיוך שאינה חובת קרקע

היי נוהג גם בהו"ל ומבואר דמצורת כאלו דינם יותר

לכל ארץ ישראל לא לארץ אשר העובר יושב בה בלבד האג כובין אי איבי או הבעניך כי לי כל הארץ עכ"ל. אבל "קרקע" מרבנר תמיד קם רק קרקעית ושטה ארמה באין יאס כלל ליושבי רלא תמצא לשרך "קרקע ישראל" שיהי מובנר "מדינת ישראל" כי אם שטה והלק שהות "קביק" של ישראל.-רכ"מ בסרבין "בצרץ" יכול כל המביח כילן לא יהר ברהברם אלא בארץ ת"ל כל היצים אטר אתם היים על "האדמה". הרי "דבארץ" פירושו מדיכת יטראל כלומה "ארץ ישראל" "ראדמה" בירושו שמה האדמה כל מקום שהרא לנגוב ללה במוויל.-רמעתה מיש הכל. דהמקשה הי׳ סובר דהפירוש הלוי׳ בצרץ. הלינד "בהמדינה" כמרבנו הפשוף בכ"מ והכונה על אותן המבירה דכבלב בהי ביאה אל האולי לאהודה הלאין בארץ. ישראליי, ולכי פרלך דאיים תפילין עבשר המור במי הכתיים בהי ביאה. - ומיבן עפיין מיש הוטי ד' ליון איז הדיי גפילין גמקאה הרא עייי דגון אראי איזי הרבת קרקע געא מיובת הבלף אין קתים באין ביצה הבייא במי בקרמת הלי" המרץ. גלכמוריה מיין הימוחר

בדצת. ולהממור נייט דביני המיץ המיריט הלירי

בארץ "בהקרקע" צעיייבהארינה" עייר מפיר לרמר

דאף כבה"ג אם תלמך הכתרב בארץ הייני בהמדינה

שפיר מיקרי הלדי בארץ הייבר יבורי שראליי.

רבפרט לפי דברי הרמביץ עהיה היידעים, יוכי

המצרות בכלל הם משפט אלקי הארץ אע"פ שהרזהרנו

בחרבת הבוף בבל מקרם" ולכי נשו יעקב שתי אחירח

בחר"ל קרדם מ"ת ע"ש בפ׳ תרלדות בפ׳ רישמור

משמרהי. וכן בכי זאתהבך (דברים די כסוק (הין)

"דעיקה המצרת כולך בארץ" וע"ע בדבריו פי עקב

(דברים י"א פטרק י"ה). רעיין בסוף פרשת אחרי

הבין דרכם שהיא שהם הלרים ביאטייבצרץ ישראלי להיושבים בצרץ הי, אך שהם הרבה הנוה, והגאה, אר שהבי מצד. תירץ רב יהררה בי הפירים הלייה בצרץ הייבר "חרבת קרקע" לא הדבת המרינה. זכן מיא מצעה של משנתנר, ל כל מצרה ההלוי בצרץ, הייבי "בהקרקע" ממט, אינה ברהגת אלא בארץ, הייבר "במרץ ישרמל" (הארץ קמא פירושר "קרקע" וארץ בהרא פייישי "מדינה") וממילא ל"ק מתפיליך זפמר המור, דאף שתלאך הכתוב בביאת הארץ מיים לא מיקרר עיים תקפייה בארץ, דתלוי בארץ לא מיקרי אלא היבת קרקע בעצם בלי יחס ליושביי. מטא"ב חובת המדינה עקבעיים מפיליי ופטר המור ובדומה. - ולכן הוצרך ללמוד זאת מהך קדם האבד תאברוך דאף שתלאה הכתרב בהמדינה מ"מ פרהג הם בחר"ל ונלמד משם דתלדי בצרץ לא מיקרי רק הובת קרקע מנש ולא דרלת, כב"ל. שמילר מתך דרטמ שטפרי בפי רהי אם שמדע, מהביליץ וח"ת הרי מומה היפרא, דרק תפיליך רח"ת רכירבא בי הרי מיבה הנוף שינהרג בחר"ל אבל כל שגילד כייבא בי הוי בכלי הלויי בארץ יבס חרבת המדינה בכלל. רשיש עיונ.

. .

רכלל העציר לדעת רב יהדדה הרמו דרק המצרות

התלרקרת בקרקע ממש רעכיה משנים הקריטתה" משיה

אינם נוהגים געא בתריך, אבל המצוח שטינם חלרי

"בקרקע" עביה אינה משרם קרעשת הקרקע אלא מכוות"

החרג והטביבה היינר שישראל לושבים בתוכה הרי הרא

משרתך עם האישים . מש"ה יש להם עביך הרבת הגרף שנהגר גם בח"ל. - והירצא מזה זרק משוות שהם בחירב כתרוכות רמעשרות וכדומה, "דקדושת"הגרץ מחייבה גותם מפני שהם גידולי קרקע וכי שמיטה וכדומה כל מלו הוו מצוות ההלויות בארץ, צבל המצוה שבארץ שהם בשלילה, כמו ערלה וכלאים, דאך שהם בקרקע רגידוליה אבל גלמה מפצח קדוטת הארץ לרמר שקדושתה בירמה האיטור כמיש המעצה בסרביך דך ליט אהא דכל הצרמר איך ערלה בחר"ל לא להי לו חלק בנחלת ה. בשם הזהר והעקדה והצלטיך דציטור עולה הות מטום דבג שנים הרשעונות יש בפיררה עדייך בה השנטרוה שבארץ המדקת לבכש והיים ההומר אין ערלה בתויןל הזנן משפיל מררבת המרץ נגד הדיל זהיל מבחיל הטה אטה אמרצלים שהרצימד דבה הצרץ לבענשה כלג הלי להם הלק בצרין וייה בדבריר הבעקמים. וכבן אישור כלאים קים מזה מוא שבטי שלא לערב הכתרת שבדר הקביה בהם למינהי לידיי מרצטרנים. לבני אין מלוי בקראים "חובת קרקל" ביין שאינם בחיזב מהמת הקדרטה שבארץ, ואך שהם בגידולי צרץ יש ליחסם לכל היצור להסצב דמצוה המריצה וכדברי הרמב"ך הנ"ל דהמנוה בלללי יש לקן להם יחס עצרם

"לצרץ ישרצל" והזר כהך דמבות קקיהה צ"י ההרי ג"ב

הרבת המדינה רבוהב בחר"ל עמ"מ יש בל מילוק בין חריל

לארץ, דבתר"ל איז היוב לרדוף לע בהרבת

הברך ממש איך שרם חילוק, כמו"ם בערלה

רכלאים אך דנוהגים בחו"ל מ"ם למ הזר לבמרי כחובת

הגרך לשלא יהי בהם שרם חילרק ביר מייל לארץ, אלא

יש בהם קולות כחו"ל כמו בערלה דטביקה מותר. וכך

בכלאים דרק כלאי אילך מה"ת בהו"ל אבל כלאי הכרם

בחו"ל רק מדרבנך וכלאי זרעים כיתר לגמרי בחו"ל.

ומובך מאד סגנוך משנתנו, דבא ללמדבר כל הנ"ל,

הללבר שיש שבל בללים, (ב) אבור התלליות בארץ "חובת קרקע" ממש בשבועות ותרומות ועדומה שהינם גוהגים אלא בארע (ב) וטאלפה צלדל בארע לליפו "היבה הגוף" ממש ברהג ביך בארץ וביך במו"ל בלי מיללק כלל, הווץ מן הערלה ובלאים דירצאים במהותם מן שני הכללים האלו שאינם חובה"ג ממש וגם אינם הזבת קרקע ממש אלא כחובת המדיצה כצמור, ולכך גם בדינם יזצחים מב' הכללים האלר. היינך שנוהגים בחוייל אבל לג לגמרי אלא יש בהם חילוקים כנ"ל והם במהותם ודינם כמו מנוות עקירה ע"י כאמרר. ראיש הנו דהבי הרץ כר" לבתר שני הבברת היינר תלרכי רעאיבה הלריי מביל באיא ל רעפי"ד א"ט דקרוק עצום אטר רגוי לעורר עליו בהא דאמר רב יהודא היק כל מצוה טהיא הובת הגרך כו חרבת קרקע כוי. ההרי לפרש מטותני בה ומדוע היפך הסדר דהרי בבא דתלוי נטצית המילה אלא שבא להורות לבר, דלכאורה לפי טדר המשוה יבשנה תלדי החילה אם בפרש תלדי בצרץ וורבת קרקע יהי הפירוש אינה תלוי

אינה חובת קרקע, דבר רהפוכר, רנמצא דגם חרבת מדינה יהיי בכלל אינה תלוי זיהי בהנבת הברף ממש לנהוג

בחו"ל כמו בארץ בלי הבדל כלל. ויה לא יתכך דהרי

ר"י בא לרמר דאינה תלוי הייפי חיבת הגוף ממש"

אבל תרבה מדינה מרמא מכלל שניהם כנ"ל. לכך שיכל ר"י לפרט מתחילה אינה חלוי" תובח הגוף, להורות לנו דאינו היפכו דהלוי" השנוי קודם לו, אלא דהוא

כלל בפני עצמו כאילו נטנה קוים הבבא דתלוי.

רכרנת החנא להורית לנו שני כללים המגבולים

הצמצרם במור, "קרקע", והובה"ב, האובת המדינה

כצרלה וכלאים מוצא מכלל שניהם רז"ג מאד.

שעתיד בכל שעה להזור ולעמוד.והוא כהא דשבת ל"א כיון דכתיב ע"פ"י יהנו בשותר ע"ם לבנות במקופו דסי, דהנסיעה והסתירה ממקום למקום לא השיבא כלל וכאילו לא הי' ומש"ה הוי סותר ע"מ לבנות במקומו בכש, קעיין והבן. וזה י"ל "עלע"/ דסברת רש"י דרק בשעתיעין החניי' הי' אוכלין ולא בדרך הליכתי, והתוס' שם הקשו דהרי כיון דנסע הי' אוכלין ולא אכלו בהליכתי ולהאמור דעת רש"י דרק דנסע אה"מ ל"מ רק לטעה"י מועיל הזרה דלא ליהוי דמיי אבל בשעת ההליכה ל"מ.

(הערה: ועייז כעין זה ברש"י ותוס' מנחות ט"ו. רבנן ספרי שיע פרצה על אבילות למהוי זריקה שזרק עליהן זריקה מעלייתא אבל לא שיהי' מותר באבילהעש"ה דהיינו דהציץ מביא היתר (מילה בלתי ברורה) זאָם שלא יהי' השוב כאבוד אבל לא בפועל וה"ה בנ"ד ודו"ק.) ועפי עי יש להבין דקדוק עצום בדברי התוס' שם שהקשו על רש"י דהרי אברינן "לעיל" (היינו בד' סא:) אעפ"י שנסע אה"מ. ולכאורה מדוע הביאו משרחק דהרי גם הכא אשרינן כן. ולהאמור א"ש, דכוונתם להביא הביאו משרחק דהרי גם הכא אשרינן כן. ולהאמור א"ש, דכוונתם להביא הביאו משרחק דהרי גם הכא אשרינן כן. ולהאמור א"ש, דכוונתם להביא וקודם שיטענו, ואף עיקטעונלין" בשני מקומות היינו לאחר שיפרקו וקודם שיטענו, ואף עיקטעונליעי בשני מקומות היינו לאחר שיפרקו אוכלין ק"ק, וע"ז פריך והא איפסלו ביוצא, ומשני אע"פ שנסע אה"ם הרי דמהני לאכול אף בטעת סילוק קלעים לקק"ד מטעם שנסע

והסבר דעה רש"י נראה לפי"מ שביארנו דעתו דס"ל דע" כ צ"ל דגם בשעת הנסיעה מחנה שכינה קודם דאל"כ גם מחנה לוי' ויש ראל בסלו דתליא יב"ז. ומ"מ טְעָשֶׁדְּיָץ טמאי מתים מותרין לכנס בנחנה שכינה בשעת נסיעה כמ"ש רש"י מנחות צ"ה ע"ב משום דבעינן מחיצה לענין איסור כניסה דטמא מת ע"ש. ה"ה גבי מחנה ישראל, אע"ג דנסע איסור כניסה דטמא מת ע"ש. ה"ה גבי מחנה ישראל, אע"ג דנסע את"מ למהנה ישראל קיים לענין שלא ליפסל ביוצא מ"מ אין לאכול בעת נסיעה... אבל הבובחר בזה מ"ט הפנמ"א ביבהים קי"ו בשם רש"י האין נאכלין בטעה נסיעה משום פגימת המזבה דמזיק גם לקק"ל כדס"ל לאבא

ביבהים כ'., וראי' לזה דהרי בדף כ' שם מבואר ברש"י שם בהא

.....

27	רהבד	•	כו	¢"7	מה		כר	ניימ'	מה	15	יי הלירי	
717:	תאב	725		1 22 7		הי	7 7 7	77	זלמר	17 87:	1 , P 7 F	לדי
φ	ッカン	רשי	י ב י	マシン		3,22	\$ 17 2	2 27	ברהג	וגרפ	ברת ה	1
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	8 N 25 U	71 1	* 22 5		vin 7		ey Tey 4	13572	לה ו	2222	ידגל כ	102
	ועני	្មា	* * 7 %	1	5 58 22	а а <u>а</u> ра а тар а		ہ جمع ہیں جمع دینے ملک ملک ملک	יל ל	rta (	7 7 2 7	กะ
UCLE	e e de Land de S	م⊴ و <mark>ماً</mark> در م			العن المدينة المعام العن العني ملتك	4	ې پېښې سې مېسې همې	ن الملك وت	27	מם בסי	שות ה	777
SZD3	×" ک	9727	سر کار د		(***) (***)	5 -7	203		X7	anya (	י ראה	527
7280	89 mg 1	1277			(*:3	)		1722	2 2	າວຸກໜຶ	לש של	2 D.
دردد	១ភ ។	כמו	777	74		مد میہ 14 س	4 787	ז למ	erpe	להם ל	שרם	57.7
בקרקע	ז רק	לרינ	กซ	tte sig	\$ ~ \$	5	281	n# (	('=)	.721	753 1	11 77 7
כתרומה			1								•	
ר שקדושת	לרמ	۵ ۲	n 100 2 2 2 2	2 9 y	. : : : :	. "	** 01	2 າ ສະ	ವಗ ೧	۲ ۲ ۲	כורים	2 2 7
כלומ:-	11	1 22 77		11	(2)	ٽ		נינ	רמת	72 51	מע בא	הקר
ל	שרא	ក ២។		なき	7:01	32	5	?20'	کر د ا	ບຫາລ	۲۱ س در ۲۰ س ۱۱ س در ۲۰ س	21"
				361 3		81 3		,,, ,,,,	777	73,77	בים ב	21'
	•		•	и 10-10 10-10	•					· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	د. میرونی میرونی میرونی در از میرونی میرونی میرونی	e., Suine, Ser.
											ה בלש	
לאַנד)	<u>x</u>)	(م ال	72"		and the second	51	129	•, •) 	9 22		34722	27"

בימס לירביי כמו מגרי לחיצלי היצרי יהואי ה׳ בסיקרא על אין אברץ הבבעציין, וכי בלשרי הבציט שלש "ארצית" לביעור יהור ועבר הירדן והגליל. וכן בסוף כתובות שלש הדבוה לניטואיך, ורק לפעשים מביבו ארץ שפשוטו

במילת "יהורא" הביה המניה אות הצרת אי.

I. P. P.K

אדמה, עמרורית, כמו לטלב יממר הוה ארץ, אבל במקום

- שמדבר מא"י פירושו המיד כל הארץ, לא חלק ושטח ממנה,

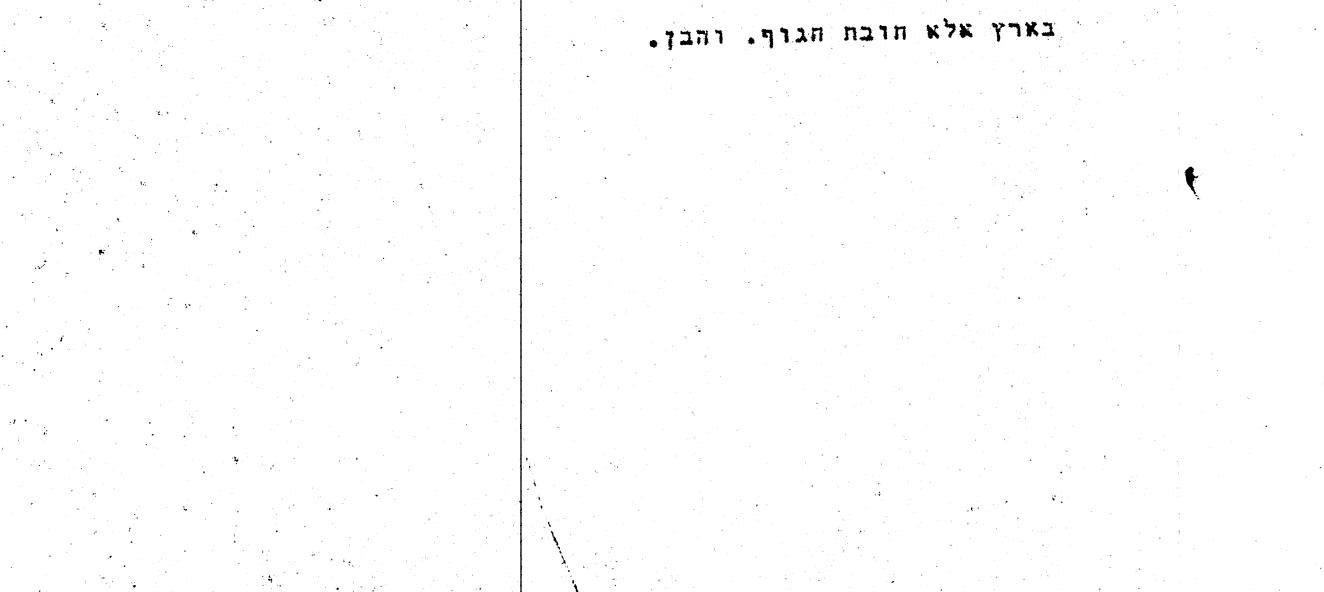
זכמבראר בל׳ הרמב"ן בפ׳ קהושים בפסוק עם הארץ לגמהו

באבך, שתרבומו "עמא בית יקראל", כי "הארץ" ירמוד

הערות

(דכתב מעבר לדף ד)

דעפע"כ נביך דברי התרספות ב"ב פ"א ד"ה ההוא למעוסי מ"ש בשם הרשב"א לתרץ הא דבעינן אדמתך גבי ביכורים למיעוטי הו"ל רהרי בלא"ה הרי היא מצוה התלוי בארץ, ותירץ בזה"ל ולהרשב"א נראה דלא חשיבי ביבורים מצוה התלוי בארץ דלא דמי לתרומה ומעשר וחלה דהתם גוף הפירות מחוייביך בתרומה דטבל נינהו ואסוריך באכילה ולכך חשובין הן תלויין בארץ, אבל ביכורים אין החיוב תלוי בפירות אלא באדם, דאין נאסרין באכילה אעפ"י שלא הפריש מהן ביכורים כו' אבל ביכורים ודאי חובה הגרף נינהו, כע"ד דילפינן מינה בקידושין ל"ד. שאיך החיוב תלוי בפירות אלא באדם כו' עכ"ד. ולכאודה מאי דמיון ביכורים לע"ז, דהרי ע"ו היא חוה"ג ממש, בלי שייכות לקרקע, משא"כ בביכורים שהיא בגידולי קרקע. ועכ"ח דגם להרשב"א הרקשה לו קו' הרמב"ן דהרי עקירת ע"ד דילפינן מיני הריא ג"ב תלוי בארץ, וניחא לי כדברנו, דכיון דהקרקע אינה גורמת האיסור, דהרי מחובר אינו נאשר, אע"פ שהחירב הרא לעקור ולשרש אותה מז הארץ, כלומר"מארץ ישראל", לא מיקרי רק חובת הגוף, כמו כן ביכורים, אף שהוא בגירולי קרקע, מימ כירך שהקרקע אינה גורמת איסות לא מיקרי תליא

(הערה מעבר לדך י)

רעתי"ז מובן מאד הא דירושלמי בסוגין ובפ"ג דערלה דראמר מ"ט דר"א בכל מושבותיכם בין בארץ בין בחו"ל מה מקיימין רבנך בכל מושבותיכם בחדש שבו שיצא לחו"ל. - דלכאורה מאי צריך כלל קרא לרבות חדש מא"י שיצא לחו"ל שישאר באיסורו דמהיכי חיתי שיופקע איסורו ראף דמצינך גבי חלה בפ"ד דחלה יצאר מכאך לשם דפליגי ר"א ורע"ק, דלר"א חייב ולרע"ק פטור משום דדרש שמה אתם חייבין אבת כשיצאו לחו"ל פמוריך, וכן לענין תרומות ומעשרות, כמבואר ברמב"ם פ"א מתרומות ה' ללא כ"ב, הרי בהנהו איכא קרא דשמה למעט דחלה ותרומה כהדדי נינהנדגם כתוב תרומה בהאי קרא, וכד"ע, משא"כ בחדש דליכא קרא למעט, מהיכא הי׳ ס"ד לפטור. ובפרט דשם גרפי הפטור הוא רק כשהי בגלגול והמירוח בחו"ל, אבל כשנתחייב בארץ מודה רע"ק דלא נפקע איסורו כמבואר במל"מ שם. וא"כ האי החדש אסור ועומד, וא"צ לשום גמר מלאכה, פשיטא דלא נפקע איסורו, וכמו כלאי הכרם, דלא מצינו שום ריבוי בקרא שינהוג ביציאה לחו"ל. - ולהאמור א"ש מאד, דכיון דכתבנא דמאן דמתיר חדש בחו"ל טעמיה משום קרא דוהי' באכלכם מלחם הארץ

תרימו תרומה, דקאי על איסור חדש דאסור הבאת העומר ש כשעטת הזה"ק הנ"ל, וממילא כיון דכתיב גבי' שמם הו"א דעכ"ח מעטי' קרא כי היכי דממעט חלה ביצאו לחו"ל מהך קרא דשמה כמו כן ממעט לחש לחדש דכתיב ג"כ בהך ענינא ואע"ג דחדש אטור ועומד מ"מ גזה"כ הוא שיופקע איסורו. ולהכי בעינן קרא דמושבותיכם לרבוח חדש שיצא וז"נ מאד. אבל ר"א לשיטתו דס"ל גם גבי חלה דפירות שיצאו מאד. אבל ר"א לשיטתו דס"ל גם גבי חלה דפירות שיצאו חייבין ולא דרש קרא דשמה לזה, ממילא ל"צ ריבוי, דכל מושבותיכם לזה, ועכ"ח מוכח דמרבה חו"ל. ונמצא דהירושלמי ת"ק דפליג אר"א בחדש הוא רע"ק, ולאוזייקאומים מושבותיכם מושבותיכם ירושה וישיבה כרבי ישמעא", אלא משום דל"ל ריבוי

לחו"ל משום דמושבוחוכם קאי לחדש שיצא, אבל פסור דחדש

בחו"ל נשמע ממילא בלי שום קרא, והכל כדברנו בפנים (?). ונמצא דלשיטת הירושלמי אזדא לה ההוכתה שכתבו הראשונים בהלכה דחדש בחו"ל אסור משום דרע"ק חחלק על רבי ישמעאל וס"ל דמושבותיכם כ"מ שאתם יושבים והלכה כרע"ק. ולהירושממי אדרבה רע"ק הוא הת"ק דחולק על ר"א ובאמור. - וממילא ממנ"ם (א) לחש"ם דילן דחדש אסור מוכח דאינו נוהג בשל נכרים. ולהירושלמי דנוהג בשל ICO N P/ נכרים הרי ההלכה דחדש מותר (מילה אחת בלחי נקראת) דערלה シスマッカ10 כר"א (מילה אחת בלתי נקראת) הוא וכ"ז נכון מאד.

מעבר לדף כיא

ובאמת מפשטות לשוך המשצה בזבחים קיב: באו לגוב וגבעון הותרו הבמות קד"ק נאכליך לפנים מן הקלעים קק"ל בכל ערי ישראל ופירש"י שם ד"ה קק"ל בכל ערי ישראל דהא בכל מקום שהוא שם עושה במה ומקריבו. וכ"כ הרמב"ם שם בפיהמ"ש. הרי דגם בזמן היתר הבכות נאכלין קק"ל בעידארידריץ ב"ערי ישראל" דוקא מכירך שעושה "שם" במה ומקריב, אבל לא בחר"ל. וכך ברישא שם באר לגלגל הרתרר הבמרת קק"ד גאכלין לפנים מן הקלעים רקק"ל בכל מקרם פירש"י והרמב"ם שם דהיינו ב"כ כא"י מקרם שמקריבין, והא דלא נקט ערי יטראל כמו בנוב וגבעון כתב הרמב"ם משום שלא היה להם עוד ערים נושבים ע"ש, עכ"פ מבואר דדוקא במדבר קודם שנכנסו לאדץ היו הבמות מותרות בחו"ל, אבל לאחר שנכנסו לארץ היו הבמות מותרות בחו"ל, אבל לאחר שנכנסו לארץ גם בשעת היתר הבמוח היי מותרות רק בארץ ישראל "בערי ישראל" ולא בחו"ל, והוא כהא דמגילה י"ד דכשנכנסו לארץ לא הוכשרו שלש ארצות לומר שירה ע"ש. והא דמגילה י' דמקריבין בבית חוניו בזה"ז אף דהוא במצרים היינו משום דבטלה קדושת הארץ והמקדש והוי כמו קודם כניסה לארץ, אבל בימי גוב וגבעון וגלגל, אף דלא נבחרה עוד ירושלים, מ"מ כיון דהיי בארץ לא הוכשרה חו"ל לבמה. כן גראה מפשטרת לשרך המשנה, ולומר דהלשרך "ערי ישראל" הוא לאו דרקא אינו נראה כלל. אולם מדברי התוספות מגילה י' ד"ה למה מוכח דלא כהנ"ל, דהרי כתבו דמהנך תנאי ביבמות פ"ד דקדושת עזרא לא בטלה לא הוי קשיא לרי"צ דאמר מקריבין בביה חוניו בזה"ז, משום דלהנך תנאי הא דקדושת הארץ לא בטלה הוא רק לתרומה אבל לא לעניך שאר דברים. והוא כמיש תוס' בזבחים דהוי כמו בזמך נוב וגבעוך דהיינ קדושת הארץ בלי קדושת המקדש עש"ה רש"י דס"ל דאז הותרו הבפות גם בחו"ל כמו מצרים, וכמ"ש בתירושי. והדבר צ"ע קצח(ב). כרת

ער במשכנות אסר סי ס"ד דף צ' ע"ב וראיתי להעמיק עוד דפשיטא לי' דבמה גדולה צריכה להיות בא"י דוקא אף בשעת הית ה

האקרי לפני ה׳

הבמות משום (~~שלוש מולים בלחי נקראות)~~ ע"ש ומשמע דבמה קמנה לא.

וסדברי הר"מ אלו מבואר דעתו דהבמות הותרו בין רק בא"י דאל"כ מה הוקשה לו אהא דקא תני קק"ל באכלין"בכל מקום" והוצרך לתרץ שהכונה "כל מקום" מכיון שלא הי' להם ערים, הרי בפשיטות אתי שפיר טפי דנאכלין בכל העולם באין חילוק מקום כלל מכיון שהבמות מותרות בכל העולם. ואדרבה הי' לו מקום כלל מכיון שהבמות מותרות בכל העולם. ואדרבה הי' לו להקשות אסיפא דקווני בכל "ער'י ישראל", דהרי יכול לעשות להקשות אסיפא דקווני בכל "ער'י ישראל", דהרי יכול לעשות במה בכל מקום ובמקום במה שם אוכל כפירש"י. וע"כ מבואר

ועי^{*} פסחים ל"ו. דכתב בפשיטות דהא דקדשיט קלים ומעשר נאכלין בכל ערי ישראל היינו ערי ישראל בא"י דוקא ולא בחו"ל, וא"כ לפי"ד הרמב"ם בפיה"מ שם וכנראה גם מדברי רש"י דתליא זב"ז ל⊄מעומ/ דמקום ההקרבה בבמה הוא ג"כ מקום אכילה, וממילא כיון דהאכילה היא בגבול א"י דוקא, מקום אכילה, וממילא כיון דהאכילה היא בגבול א"י דוקא, ע"כ דגם מקום ההקרבה הוא בא"י דוקא. - וגם מלשון הירושלמי פסחים פ"ב ה"ד מבואר כן, דאהא דממעטינן חלות תודה ורקיקי נזיר דאינו יוצא בהן חובת מצה משום דא נון נאכלין לשבעה

אמר שם "רבי יונה בשם רשב"ל, ממה שנאכלו חלות תודה ורקיקי

נזיר "בכל גבול א"י" לא דרך השונה להוציאן ממושב" ע"כ זהאן אוזדזיז והוא כדאמרינן בבלי פסחים לח: "זאת או מרת חלות תודה נאכלין בנוב וגבעון ע"ש. ועכ"פ מבואר דהאכילה היא דוקא בגבול א"י ולא בחו"ל. וע"ע שם בירושלמי "רבי יוסה בשם רשב"ל זאת אומרת שנאכלו חלות תודה ורקיקי נזיר "בכל ערי ישראל", לפיכך לא צריך השונה להוציאן ממושב". וע"ש בק"ע מה שמפרש החילוק בין רבי יונה לרבי יוסה. ולא הי' נראה דהחילוק הוא דרבי יונה אי קאי על זמן ג גלגל, הען קי על זמן גלגל, ישה עלים בלה נקרארים הנ" דקק"ל נאכלין בכל מקום", והיינו בא"י, ולא נקט"בכל ערי ישראל", ומש"ה נקט רבי יונה "בכל גבול ישראל" ורבי יוסה 'ערי ישראל", ומש"ה נקט וזה"פ נכון מאד למי הבירמא בירושלטי פחים הג"ל, אבל לפי הגידטא בירושלמי מגילה סימא דנקט גם בדברי יונה "בכל ערי ישראל" א"א לפרש אלא כמירוט הק"ע. ועכ"פ מבואר כנ"ל דמקום האכילה הוא "בגבול ארץ יש ראל"ץ.

וע"ע בתוספחא פי"ג דמס' קרבנות, "באו לגלגל הותרו הבמות, קד"ק נאכלין לפנים מן הקלעים, קק"ל בכל מקזם, רבי יהודא ורבי שמעון אוסרים בכל הרואה" כו' וכן בזמן נוב וגבעון ס"ל לר"י ור"ש דבעינן בקק"ך בכל הרואה דוקא אלא בכ"מ ו בכל ערי ישראל: הרי מבואר דגם בזמן היתר הבמות ס"ל לר "י ור"ש דהיתר האכילה הוא מוגבל דוקא במקום הרואה את המשכן דגלגל או דנוב וגבעון. ומוכח דלת"ע דוקא בגבול א"י או בכל ערי ישראל ולא בחו"ל. – וסעם מחלוקתם הוא: דר"י א"י או בכל ערי ישראל ולא בחו"ל. – וסעם מחלוקתם הוא: דר"י ור"ש ס"ל דנהי דבגלגל לא היה מחנה ישראל ובנוב וגבעון היו הכמות בכ"מ אף שלא במקום מחנה ישראל, כפירוש רש"י במתויק הסוף זבחים, דזה טעמא דתנא דידן דנאכלים בכ"מ, כיון דליכא מתנה ישראל או דהקרבת הקרבן הי' שלא במחנה ישראל, ולכן הותר גם לאכול ס"ל כיון דמצינו בשילה שני אופנים לענין אכילה, או במחיצה ובמחנה או ס"ל כיון דמצינו בשילה שני אופנים לענין אכילה, או במחיצה ובמחנה או

דהנה מבואר מכל זה דאפילו קרבנות הקריבים בבמת יחיד בזמן נוב זגבעון וגלגל אין נאכלין רק בגבול א"י או בערי ישראל ולא בחו"ל,

ולכאורה מנ"ל הא, ההרי ל"מ מקום מיוחד מה"ת לבמת יחיד ומאין לנו

הגבלת מקדם לאכילה.

ואלולא דמיסתפינא הייתי אומר דהנה בזבחים נה. יליף אביי הא דקק"ל נאכלין בכל העיר היינו בתוך חומת ירושלים דהוא מחנה ישראל מדכתיב גבי קק"ד ואכלתם אותה במקום קדוש דהיינו במתנה שכינה בעזרה ולא אחרת במקום קדוש היינו קק"ל אפקה למחנה לויח, הדר כתיב (גבי קק"ל) תאכלו במקום טהור מכלל שהוא סמא מהור ממ**מאתת** מצורע וטמא מסומאת זב. ופירש"י דטהור במקצת משמע, אפקה למחנה ישראל, היינו דמחנה ישראל מיקרי מהור במקצת משום שמצורעין ישראל, היינו דמחנה ישראל מיקרי מהור במקצת משום שמצורעין אפקה לגמרי, הדר כתוב תאכלו במקום מחור עיילא למאנה ישראל.

ראימא עיילא למחנה לדיה רמשני לחדא מעייליגך לחרתי לא מעדילינן. ופריך אי הכי אפוקי נמי מחדא מפקינן מחרתי לא מפקינך, ועוד לא תוקל לאכול בשעריך כתיב, ואיך אפשר לומר אפקה לגמרי, אלא מחוררתא כאביי, עכ"ל הסוגיא עש"ה. ולכאורה קשה לפימ"ה בזבחים קי"ב מאי חוץ מגיתה (גבי פרה אדומה) אמר ר"ל חוץ ממקום הבדוק לה (בפירש"י לשלאל לשוחמה שם שאין תחתיה קבר התהום), ובתוסי שם קסבר צריך בדיקה משום דירד מבול לא"י. תימה וכי מדאורייתא בעי בדיקה דאיצטריך קרא למעט שלא להחחייב משום שחוטי חוץ בשוחטה חוץ למקום הבדוק לה. רחירץ האיצטריך משום הבעינן שחיםה ושריפה "במקום סהור" כשריפת פרים דאירתקש להדדי בזבחים ק"ה ע"ש, והיינו כיון דילפינן גזירה שוה לשריפת פרה אדומה משריפת פרים, וכי היכי דבתיב גבי שריפת פרים אל שפך הדשן אל מקרט טהרר, ה"ה גבי פרה בעינך מקום שהור כמיש בטה"ק שם עיש. וכוונת תירוצם ניל כמו דאמרינן בחוליך י"ז דלא בעינך קרא לבדיקת סכין קודם שחיטה. דפשיטא דבי ון דכי נקיב טריפה (היינו שיש פגם בסכין) בעיא בדיקה ע"ש, וה"ה הכא, כיוך דאי הוי שחימה ושרופה על מקום סומאה פסולה בעיא בדיקה מה"ח. (כיון דשכיח טומאת מחי מבול רטרמאת החהום כמו שם בפבימת הסכין), וז"ל בכוונתם ובטהרת הקודש נדחק בתבם ע"ש. (והנה לכאורה צ"ע דהרי בפרה גופה כתוב והניח"במקרם

> טהור'' ומזיוע הוצרכו לומר דילפינן משר יפת פרים, ומצאתי בספר עולה שלמה שם שהעיר בזה וע"ש מה שתירץ). והנה רבי יוחנן שם פליג דארץ ישראל בדוקה היא משום שלא ירד מבול לא"י ע"ש דלר"י הוח מקום הבדוק מעלה בעלמא ולא מה"ח כמו שפירש רש"י שם ד'. הוח מקום הבדוק מעלה בעלמא ולא מה"ח ובר"ש וברא"ש פ"א דפרה. כל ארץ ישראל "מקום טהור" משום דאין חשש טומאח התהום כל ארץ ישראל "מקום טהור" משום דאין חשש טומאח התהום משום דלא ירד המבול שם, דהרי מרה בעינן מקום טהור, ומדס"ל לר"י דא"צ בדיקה לזה מה"ת, ע"כ דמיקר מקום מהור. ולפי"ו קשה אהא דפשיטא לן גבי אכילת קק"ל דמריב האכלו "במקום סהור", דהכונה על מחנה ישראל דוקא, משום דמשתלחין משם מצוקעין, דילמא כוונת הכתוב על כל א" דמיקרי מקום טהור

כנ"ל, ולאפרקי חו"ל, אולם אתי שפיר, דביון דלאביי דמסיק הש"ם כרותי קרא דתאכלו בפקום סהור לאפוקי ממתנה לריה למחנה ישראל דמיקרי מקום טהוה משום שילות מצורעיך ולא לאפוקי גם ממחנה ישראל לכל א"י. והבין. --- ולפי זה בזצן היתר הבסות דהדין דקק"ד דאיך קריבים בבמה נאכלין לפנים מן הקלעים, וקק"ל דקריבים בבמה אפקינהוקרא דאותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש, וכיון דבומן בלבל לא היי מחנה ישראל, וכן בזמן נוב וגבעון דלא מצינו מקום מוגבל לבמה במחנה רק בכל מקום מותר לעשות במהוהוי כמו בגלגל שאיך מחנה ישראלוממילא קרא ללק"ל ממקום קדוש במרי אפקיבהו בם ממחנה ישראל כיון דליכא כלל כאמור, וכיון דכתיב מקום טהור שפיר נאמר בזה דאעיילינהו לחדא עכ"פ והיינו לא"י דאיקרי מקום טהור כנ"ל, ולאפוקי חו"ל דלא איקרי מקום טהור מה"ח, ויהי הפירוש תאכלו במקום טהור בכל גווני כדאיתא, היינו בזמך איסור הבמות דיש מחנה ישראל מתפרש מקום טהור מחנה ישראל כיוך דאפוקי הוא, מחדא מפקינך, היינר ממחנה לוי לבד, ולא מתרתי, אבל בזמן היתר הבמות, דקרא דמקום קדוש אפקינהו לגמרי, אתא קרא דמקרם מהור לעייולי לחדא, היינו לארץ ישראל, כאמור, ואתי שפיר, דמש"ה פשיטא לך דגם בזמן היתר הבמות קק ל נשכליך בגבול ישראל דוקא או בערי ישראל בשיש להם ערים, אבל לא

בחר"ל, ודר"ק.

ועפי"ז ניחא ליישב קושית הצל"ח בפסחים ל"ו: בהא דאמר ר"ל זאת אומרת חלות תודה ורקיקי נזיר נאכלין בנוב וגבעון, וא"א למעטינהו מבכל מושבותיכם תאכלו מצות, דבעינן מצה הנאכלת בכל מושבות, וחלות תודה ורקיקי נזיר אינן נאכלין בירושלים, משום דבזמן נוב וגבעון נאכלין בכל ערי ישראל, ומש"ה בעינן משום דבזמן נוב וגבעון נאכלין בכל ערי ישראל, ומש"ה בעינן קרא דושמרתם את המצות לצפוקי תלות תודה וכו' דמשתמרין לשם זבת. ע"ש וברש"י. והקשה הצל"ח דמה נעשה למ"ד מושבותיכם לשם זבת. ע"ש וברש"י. והקשה הצל"ח דמה נעשה למ"ד מושבותיכם גיכא למעט חלות תודה וכו' משום דאין איכא למעט חלות תודה וכו' משום דאין נאכלין רק בערי ישראל

1222 בלת ברורה) דדש שהעיר בזה באריקות. וגם אנכי בעניי כוונתי לזה. - ולהאמור א"ש ע"נ דר"ל לשיטתו דטיל בזבחים קי"ב הנ"ל דמקום עשיית הפרה צריך בדיקה מך התורה קשום דירד מבול לארץ ישראל ולא מיקרי ארץ ישראל מקום טהור רק מקום הבדוק. וממילא לדידי בזמן היתר הבמות כשנתמעטר קק"ל קקרא דואכלתם אותה במקום קדוש ולא אחרת, אפקינהו לגמרי גם ממחנה ישראל כיון דליכא מחנה ישראל לגבי במות דגעשים בכ"ל כאמור וגם א"א לעפיליגהר לא"י מקרא דבמקום טהור, דהרי א"י לאו בדין הוא וממילא לדידי צ"ל דקחני במתניתין דסוף דבחים דבומן גלגל קק"ל נאכליך בכ"מ הדברים כפשטך בכל מקום אפילו בחו"ל. וכן הא הבזמן נוב וגבעון נאכלין בכל ערי ישראל הכונה בכ"מ שישראל דרים ועושים שם במה אפילו בחו"ל, וממילא א"ש כיון דבזמן נוב וגבעון נאכלין חלות חודה אפילו בחו"ל, שוב א"א למעם ממושבותיכם דהרי שפיר נאכלין בכל הושבות אפילו בחו"ל. (הערה× ועיין יבמות פ"ו גבי מעשר דכתיב ואכלתם אותו בכל מקום מי שיכול לאכלו בכל מקום כו). ויש לפלול עוד בזה.

> ודע דבמכילתא פי בא דרש רבי ישמעאל מבכל מושבותיכם חאכלו מצות למעט חלות תודה ורקיקי נזיר וביכורים ומעשר שני ולה"פ ושירי מנחות דאין יוצאין בהן מטעמא דאינן נאכלין בכל מושבותיכם (וע"ש בלשון המכילתא: "משמע מוציא אני את אלו

ומביא האסופגנין והדובשנין כו מיל לחם עוני דברי ריישי

(מרחברה בלתב בהברהה). עפי"ד הש"ס פסחים דך ל"ח: דפריך

אהא דתלות תודה כו" ותיפוק לי" דהו"ל מצה עש רה אמר ר' יצחק

רביעית היא ומתחלקת לכמה חלות ע"ש, וא"ם זה"ם משמע מוציא

אני את אלו" מקרא דמושבותיכם, ולכאורה ל"ל קרא לחלות תודה,

דה"ל מצה עשירה, וע"כ משמע מזה דיוצאין במצה עשירה ונוכל

להביא האטופגנין כו' וע"ז ת"ל לחם עוני וע"כ מימעטו האטופגנין

כו", והא דבעינך קרא דטושבותיכם לחלות חודה כו" משום דרביעית היא ומתחלקת כו' כתירוץ הש"ט. וחכמים ור"א פליגי דיוצאים בהם ובמעשר שני עש"ה. והנה הא דרבי ישמעאל ממעט חלות תודה ממושבותיכם

אע"ג דר"ל קאטר דאין למעט ממושבותיכם משרם דחלות תודה נאכלין

בנוב וגבעון כנ"ל. לק"ם לפי דעת התוספות פסחים דף לעזיזיזין דף ל"ו: סוד"ה אמר רבי אלעזר. דר"ל קאמת רק בזמן נוב וגבעון אבל בזמן בית עולמים שפיר ממעם ממושבותיכם וכ"כ רש"י שם דף לח: ד"ה זאת אומרת. וא"כ א"ש דברי רבי ישמעאל לזמן בית עולמים אבל אכתי קשה ממיק לי' מקרא דושמרתם פרט לחלות תודה כו' אבל אכתי לשם זבה כבש"ס דילן והרי זה קושעץ הדרש כולל כל הזמנים גם שילה ונוב וגבעון.

ובישוב הדבר נראם דהנה לכאורה קשה בהא דאמרינך בפסחים לח: שם דיוצאיך בחלות תודה שעשאך למכור משום דתשוב משתמרת לשם מצה, דזה א"ש בזמך גרב רגבערך, אבל בזמך בית עולמים האימעט משום האינך נאכלין בכל מושבות כדברי קתוס' הנ"ל, א"כ מאי מהני עשאן למכור דהא עדיין יש פסול משום מושבות. אולם לק"מ לפיקי לפי מה שכתבו תרסי שם דף לחי. ד"ה הלות תודה בשם רש"י והרי דע"ב מיירי שלא בשחם עליהם הזבח ולא הוקדשו, דאי הוקדשו תיפוק לי דבעינן מצתכם כו' והא דפריך ותיפוק לי' שאתך אוכליך בכל מושבות ה"פ שאינן נעשי לאכול בכל מושבות ע"ש. וא"כ כשעשאן למכורבשוק שפיר נעשו לאכול בכל מושבות, דהרי איך הפסול רק משום המחשבה, דהרי עדדדצ כיון שלא הרקדשו הרי נאכליך באמת בכל מושבות. וא"ש. והנה רבי ישמעאל דממעט לחם הפנים ושירי מנחות מטושבותילם הרי עכ"ה אלו כבר הוקדשו וכבד הוקרבוהבזיכין דלה"פ והקומץ דמנחות וליה מצתכם, וקשה קושית מספט תרס תפ"ל דל"ה מצתכם, רע"כ צ"ל חרבי ישמעאל לא ס"ל הדרשא דלחם לחם מחלה, ולדידי ל"ב מצתקטע"ש בדף ל"ה. וא"כ סיירי בחלות תודה ורקיקי בזיר שכבר הוקדשו בחד גוונא דלה"ם ושידי מנחות. וממילא כדממעטינן ממושבוחיכם והי פסול אף כשעשאך למכור אם הוקדשו אח"כ, כיון דבאמת עכשיו אינך נאכליך בכל מושבות מאי מהני המחשבה דלמכור. וא"כ שפיר עדיפא הדרשא דמושבותיכם מהמיעוט דאינה משתמרת לשם מצה דכולל התסול גם בעשאך למכור וא"ש טעמי דרי"ש.

רבהא דפירש"י שם בד"ה זאת אומרת כו דתלות תודה ורקיקי

נזיר דהי נקרבות בכמה גדולה בנוב וגבערך הי נאכליך בכא

ערי יש ראל שהי" יכולין להוליכן בכל מקום שירצו בתרך זמן אכילתן עש"ה לי קושיא בדולה, דהרי הלימוד דקק"ל נאכלין במחנה ישראל דהרא בתרך חומת להושלים הוא מקרא דתאכלו במקום מהור המהור מפרמאת מצורע כבש"ס זבחים ג"ה. הנ"ל ולפי"ד לכאורה הי" מקום לומרדנאכלין בכל עיירות המוקפות חומה מימות יהושע בן גון דקדשו בקדושת מתגה ישראל כמו"ש הר"ש בפ"א דכלים ומשתלחיך משם מצורעיך כמבואר במשנה שם וא"כ הוו מקום סהור מטומאת מצורע כמו ירושלים. וכבר העיר בזה החוי"ם בדבחים פוק איזהו מקומן - אמנם הפשרט הרא (רבראה עד שזה כרובת התרי"ט שם עש"ה) דכירך דמקרם שחיטה והקרבה הוא בעזרה בירושלים ממילא אי אפשר להוציאם מירושלים לעיר אחרת המדקפת חומה, דהרי נפסל ביוצא מך מחיצות ירושלים. כמיש רש"י שָּעָשָשָר בפטחים שם ד"ה התיפוק לי" ובפטחים ובפ"ד. אבל אילו יצוייר שיהי מקום הקרבה בעיר אחרת המוקפת חומה שפיר היל שם מקום אכילה בתר מחנה ישראל הטהור מטומאת מצורע כנ"ל. (הערה: שו"ת בקרות כפר להמביוט פ"ד מבית הבחירה שמפרש בדבריו דנפסל בירצא הי" נאכליך קק"ל בכל עיירות המרקפות חומה ע"ש ומכחביו כוונתם להך דובחים נ"ה. דלקק"ל ל"ב רק מקום שהור ממצורעין. ושמחתי מאד שכוובתי לדברי באון קדמון בעזה"י.) ובירושלמי פ"א דמגילה ה' מ"ל לר"ל דעיירות דקחשבינן ביהושע בחלוקת הארץ כולן מוקפות חומה מימות יהושע בן נוך ע"ש והרי

ביהושע קפיטל י"ט קחשיב גבערך בנחלח בני בנימיןרא"כ הריא גבערך

מוקף חומה וא"כ איך אפשר להוציא מגבעון קק"ל שהי" בתוכה לאכלן

במקום אחר דהרי מיפסלו ביוצא כיון שהי בהוך מחיצת מוקף חומה

והרי בעל המאמר דיאת אומרת חלות תודה כו" נאכליך בנוב וגבעוך

הוא ריש לקיש ולדידי א"א לומר דמותר לבוציא חלות תודה מגבעון כנ"ל ודו"ק בזה.

ודע דמלבד אחר קרא דמאכלו במקום מהור איכא קרא אחרינא שלא לאכול קק"ל חוץ לירושלים, כמ"ש רש"י **דדדר**ץ בובחים נ"ו:

ד"ה ונאכלין ובר"ש ור"מ בפ"א דכלים מקרא שוהבאתם שמה עולוחיכם ודבחיכם גומ' ואכלתם שם גומ' וכתיב לא תוכל לאכול בשעריך, דאינא לאו לאכילת קק"ל חוץ לירושלים כבובחים נ"ח. הנ"לע. ובסכות י"ח מסוגיא דהאוכל קק"ד חוץ לקלעים וקק"ל תוץ לחומה ע"ש. ועוד לא תוכל לאכל בשעריך כתיב, דממעס שארי עירות חוץ מירושליםוקרא שם דמקום טהור איצטריך דלא נימא דצריך לאכול בעזרה דוקא כמו קק"ד, כמבואר בסוגיא הנ"ל. וגם איצטריך לזמן המדבר ושילה ונוב וגבעוץ, דלא נבחרה עוד ירושלים, ומ"מ אין אוכלין קק"ל רק במחנה ישראל והוא גלמד אוכלין קק"ל רק במחנה ישראל והוא גלמד וז"כ רש"י במתניתין דטוף זבחים אהא דנאכלין במחנה ישראל, וז"כ רש"י במתניתין דטוף זבחים אהא דנאכלין במחנה ישראל, קראי במתניתין דטוף זבחים אהא רנאכלין במחנה ישראל, דמקרא קין דוהבאתם שמה לא משמע למבר. וכן אין להקשות דל"ל קראי דואכלתם שם ולא תוכל לאכל בשעריך, הרי כיון דהחיוב קראי דואכלתם שם ולא תוכל לאכל בשעריך, הרי כיון דהחיוב לאכול במקום טהורדהוא מחנה חש ראל הסהור מטומאת מצורע וכיון דכבר הוא בירושליםלהקרבה בעזרה מסילא נקלט במחיצת ירושלים דהוא מחנה ישראל ומקום סהור עכ"פ, ונפסל ביוצא

רעייך תוספות מקות י"ח בד"ה איסומא בעלמא (שבד' י"ז) שהקשו כעיך זה על קק"ד אהא דאוקי ר"ש שם בקרך וצאנך חוץ לקלעים, "תיפוק לי' מקרא דובשר בשרה טריפה", ע"ש. (הערה: וכן בחולין ס"ח ד"ה יכול הקשו ג"כ כעין זה על יתור קרא גבי קק"ד), ולא ק"ל גם אקק"ל, משום דבאמת קאמר

שם קשה דבקק"ל לא קאי קרא על מחוץ לחומה אלא לפני זריקה

ורק ילפינן קו"ח ממעשר. ולכן לא הקשו רק על קק"ד דררש

שם דקרא קאי על קק"ד הרץ לקלעים, דל"ל קרא, זהאץ דהרי

איכא לאו דובשר בשדה טריפה (לא תאכלו), אבל לפי"ט שכתבו שם

במכות בתחילת דבריהם דמסתבר לר"ש דקרא אתי למלקות לחוץ

לחרמה ג"כ רכ"ה ברמב"ם פי"א ממעה"ק ה"ה רקשה דא"כ הי"לל

להקשות גם על קרא דקק"ל כמו בקק"ד. ואם כדי ללקות שמנים,

א"ב גם בקק"ד הו"ל לתרץ כן וצל"ק. ויבואר מדברי הרמב"ם הרוס דבשר בשדה טריפה לא קאי אלא על קק"ד ולא על קק"ל, וכ"כ

מדברי רשאי מכות יאח שם ובה"ם בתפה המקשה.

והנה הי' מקום ליישב דעת רש"י בפסחים לח: הנ"ל. דהדה החום ררש"י זבחים נ"ג: בתבה דקק"ל אין נפסלין ביוצא רק קק"ד, ירעייך תרס' שם פ"ד מ"ד שעמה על זה דהרי גם קק"ל נפסליך בירצא כמבואר בש"ס. רגם ע' בתיר"ט מנחרת פ"ג מ"ג שכתב שם ג"כ שנראה מדברי רש"י דיוצא ל"ש בקק"ל. ועמד עלי כנ"ל. והנה באמח הרי רש"י בופי ס"ל דקק"ל בפסלין ביוצא משום ובשר בשדה, רהוא בפסחים לה: רבחולין ס"ח: ד"ה הכי , אבל למאי דס"ל לר"י בחרליך שם דדוקא בחטאת שיצא עהדיץ לא מהני הדרה אבל בזולת חטאת מהני חזרה, ואף דאיתותב ר"י מ"מ אפילו לפי הברייתא המייתי שם דרק במעשר וביכורים מהני חדרה מ"ב לפימ"ש התרספות ד"ה לכול דקרא הפנימה דכתיב גבי חטאת אתי לאפוקי שלא נקיש למעשר וביכורים דכתיבי בחד קרא ושפיר אתני בהו חזרה, זהו דעת רש"ל ותוספות זבהים נ"ב. הנ"ל וכון נהם שם דדוקא עולה ושאר קק"ד בפסליך ביוצא ליהני בהו הזרה אבל קק"ל לא אבל בעודן בחוץ ודאי אסורין משום ובשר בשדה ובהכן מיירי רש"י בפסחים לח: שם כמפורש שם רמקשה אחלות תודה דהרי אין נאכלין בכל מושבות והיינו בעודן בחוץ, וכך בחולין שם מיירי בכה"ג כמבואר שם.- ואם אמנם דעת הרמב"ם פי"א ממעה"ק ה"ו אינו כן וכ"נ דעת הריב"א במכות י"ח בתוס' שם בסוה"ד אבל העת רש"י ותוס' זבחים נ"ג אחזישיון הנ"ל א"ש כנ"ל והוא פשוש.- (והנה בהשקפה הראשונה

הי ב"ל דדעת התיו"ט בפ"ה דזבחים דעתו כן ורק קשיא לי דמ"מ

הרי שייך פסול יוצא שלא לאכלך בחוץ כנראה שם מלשונו שכתב "ואני אומר

דאף יוצא לא הו"ל לפ' מדאשכחן דאפילו ביוצא חוץ לחומת העיר "שלא

לאכלן" - אבל א"כ מאי ק"ל בפ"ג דמנחות מ"ג שם אהא דכתב לדעת

רש"י דלא ניהא לי לפרש קושית הש"ס שם גבי ציץ ואימא עוך יוצא

שהותר מכללו בבמה דקאי על קק"ל בנוב ובעוך משום דלשיטתי אדליאי

אזיל דבקק"ל ליכא כלל פסול יוצא והקשה עלי החיר"ט דאינו כך ע"ש.

והרי זעזי להאמתר א"ש, דהרי הפירוש אין יוצא שהזר לקדוש ובעינן

לריצוי ניץ. (הערה:מ דאך רמשני שם עוך דלפני ה' אין דיוצא לא,

קייין עייב אין הכונה דעדייך הוא ירצא ראינו לפני הי, דאייב קשיא

דנימא דקאי לעוך יוצא שחזר דעכשיו הוא לפני הי, וע"ב דהכונה

דאפילו חזר מ"ם העון יוצא מקרי עון דשג א לפני ה' דיוצא לחוץ. וז"ם), וא"כ בכה"ג ל"ש כלל פסול יוצא. גם בביה עולמים. וא"צ לומר שהותר מכללו בבמה). ומטילא א"ש דעת רש" י דשפיר נאכלין לחמי תודה הקריבין בנוב וגבעון בשאר ערי ישראל, היינו המוקפות חומה, דאף דיוצא מחומת גבעון הרי הזרו למהיצחן לשאר עיר חומה ומקרי חזרה כנ"ל. - אך דאין לפריש (?) דהכונה ערי יש ראל היינו המוקפות חומה.

רהנה לכאררה קשה ע"ז מהאל דזבחים קי"ו בהא דאמרינך (בלה בלתי ברורה) דבמדבר הי' קק"ל נאכלין בכל מחנה ישראל לאמר ר"ה בכל מקום מחנה ישראל לפירש"י האף בשעת הנסעות הי' מהנה ישראל ראיך נפסליך אלא מקדעידין (מלה בלתן ברורה) עמו ובמקום הנייתן אוכליך במהנה. ופריך פשיטא ומשני מה"ד איפסלו ביוצא קמ"ל, ראימא ה"ב, א"ק רנסע א"מ, אע"פ שנסע אהל מועד ע"כ. והרי לפי שיטת רש"י דהאכילה היא בשעת הניי דוקא ולא בשעת הנסיעה, וא"כ מאי פריך מזפסלדצדדדאץ דאיפסלו ביוצא והוצרך לשנות דגם בשעה שנסע אהל מועד הוא, הרי בקק"ל קיימינך דמהני בהו חזרה וא"כ אף אי מיפסלו ביוצא בשעת נסיעה הרי כשאוכלך במקרם חני' דאז ודאי שוב מיקרי מחנה והזרו למחיצתן.- והנראה בש בזה דלכאורה קשה אעיקר דינא דחזרה לפי שיטת התוס' זבתים ס: ד"ה ולאחר דדיה אעפ"י דגם גבי קדשים לאכילה שייך דיחוי ומש"ה הקשר שם דא"ב דבשעת מסעות הוי פבימת מזבח דאין אוכלין קדשים בגופו ופסלו מלאכול גם בשעת החני משום דיחוי ע"ש. א"כ איך מהני מה שחזרו למחיצתך הרי נדחו בהיותן בחוץ. אולם לק"מ, דכל שבידו לא הרי דיחוי כבובחים י"ב. והרי בידו להחזירם למחיצתך, וא"כ היכא דהפסול יוצא משום סילוק כסעות ולא כשכ"ל חזרה רק בעת תני' והרי זאת ל"ה בידו דעל פי ה' יחנו העל פי ה' יסעו ולכך הוי דיחוי. וכך במי כונת תרטי לעבין דיחוי דפגימת מזבה מחמת סילוק מסעות דל"ה בידו כאמור. ולכך שפיר פריך והא אפילו ביוצא ול"ה חזרה מטעם דיחוי.- ועפי ד יש מקום יומר דהא דמשני א"ק ונסע אהל מועד אעפ"י שנסע א"מ, היינו כיוך דהנסיעה לה׳ דק לשעה דעומדיך שוב לחנות ע"פ ה׳.

לכן לא הרי דיתרי בשעת המסערת, דבם בעת הנסיעה אהי הרא די

רע"ד פלפול היה מקום בזה לישב דעת הרמב"ם פ"א מהלכות פסה"מ הלכח ל"ב דאימודי קק"ל שיצאו והחזירך דמקטוריך אותם ותגה הראב"ד דהרי אין מועלת החדרה לענין אבילה ומדוע מהני לענין הקמרה וע"ש רבכ"מ, ופי בלב ארי חולין ריפ בהמה המקשה באריכות, ועי במנחות מ"ז אר"פ בעורך בחוץ כ"ע ליום כ' ע"ש בסוגיא. דהנה יש לחלק בין איתנהר בחוץ להיכא דחזרו קודם זריקה בדרך זה דרדאי היכא דאיתנהר בחרץ ולא חזרו א"ב בשעה דבעינן לריצוי הציץ איצן לפבי ה", ולכן ל"ם הציץ לרצות את הדריקה, ביון דבשעת זריקה איבן לפגל ה". אבל היכא דחורו דעכשיו הוו לפני ה' ורק דהוי עון שאינו לפני הייי, היינו דהעון שהוא הפסול שבו אינו גדר עון דלפני הי רק שם ירצא. ולא כמו טומאה דהפטול נעשה בפנים לפני ה. בזה יש מקום לחלק ביך קק"ד לקק"ל. דבקק"ד דהפסול הוא יציאה ממקדם הקודש ממחיצת הקלעים שפיר נקרא פסול שלא לפני ה", דהרי זהו הוא עצם הפסול משום שיצאג ממקום הקודש המיוחד לה". ולכן לאיאדעריץייץ ל"מ ריצוי הציץ אף שחזר לפנים. אבל בקק"ל דפסולך הוא שיצאו חוץ לחומת ירושלים דפסולך הוא שיצאו ממקום טהור כבובחים נ"ה. הנ"ל דמקרא דתאכלו במקום טהור נלמדמחיצת קק"ל דהוא טהור מטומאת מצורע לאפרקי חרץ לחרמת ירושלים דאינר טהור מטומאת מצורע א"ב הפטול אינו משרם שיצא מלפני ה' היינו ממקרם קדוש דהרי קק"ל אפקה רחמנא ממקרם קדוש למקום טהור, כבובחים נ"ה. הנ"ל. וא"כ הפסול הוא משום גדר שם "טומאה", אף דהאימורין לא בפשלדץ נטמאו בעצם, מ"מ פסולן הוא משרם שיצאו כמקום טהור למקום"טכא", וע"ז שפיר הציץ מרצה, דהרי עכשיו בשעת הריצוי הם לפני ה', דהרי חזרו לפסולן ג"כ (מלה בלת? בקראה) פסול דלפני ה׳ (הלח בלחי נקראה) גדר טומאה ודו"ק.היטב. ומשום הכי שפיר מקטירך היכאשחזרו משום ריצוי הציץ. - והנה הרמב"ם פרסק דאין הצחץ מרצה עלאכילות כמשהלחיים פיא א דפסהיים ה' לאד. ממילא א"ש דלעויך אכילה לא חזרה רק להקטרה, ויש עוד לפלפל ולבוות ולכתוב בזה ואקצר. ועי מנחות ייב: לענין אין הציץ מרצה על יוצאלא רבדף ט"ר למלה רלחר בקראת) ידיקשיעייי ציי מרצה על אכילות רבס מראה כהך שם.

- e.

רעוד בראה בישוב דעת רש"י דהנה בירושלמי פ"א דמגילה הו י"ב ר' ימא בשם ר' יוחנן זה סימך כ"ז שהארוך בפנים הבמות אסורות. יצא הבמות מותרות. וכ"ה בתוספתא בסו"פ י"ב דמ" קרבנות איזהר במה גדולה בשעת היתר הבמה אוהל מועד נסוי כדרכו אין הארון נחוך שם. ע"כ. ולפי"ז הטעם דבנוב וגבעון הותרו הבמות משום שלא היה הארוך שם. ושם בירושלמי ר' זעירא בעא קומי ר' יסא אפילו לשעה כגון ההוא ~~(כלח בלחי בקיאה)~~ ד' אבהו בשם ד' יוחנן. שם שם מה שם שנאמר להלך הבמות אסורות אך שש שם שנאמר כאך הבמות אסורות ד ע"כ וע" בק"ע שפשוטו שחוק ורחוק. אבל הפירוש הפשקיץץ הפשרט. ומצאתי שכרומתי לדעת הפ"מ שם, דבעא דא"כ גם בימי עלי בשילה אף שהיה בזמן איסור הבמות מ"מ בארתה שעה שלקחו הארון למלחמה אף שהי רק לשעה יהי הבמות מוחרות ומתרץ דאתיא שם שם דבאותה מעשה דלקיחת הארון בימי עלי כתוב וישלת העם שילה ויקחו "משם" את אררך ברית ה', ובפרשת ראה גבי איסור הבמות כתוב השמר לך פן תעלה עולותיך גומ' כ"א במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך "שם" תעלה מה שם שכי להלך היינו בפי ראה הבמות אסורות אך שם הנאמר"כאך" בימי עלי הבמות אסורות. ועי בפ"מ שפי בעניך אחר קצת. (והא דלא קשיא להירושלמי מזמן שנגנז הארוך בימי יאשי, משום דס"ל דבמקומו נגנז , כביומא נג., והוי כבמקומו. ואפי למ"ד דגלה לבבל את מ"מ י"ל כדקאמר הש"ם איז (אלה בלחי נקראה) איא למ"ד היתר למ"ש). עכ"פ מבואר מכ"ד דהיתר הבמרת תלוי בארךן אם ישנו שם אר לא, רהעניך הוא. עפי"ד קרש"ש בפ"א דכלים מ"ח בהא דמצורעיך משתלחיך מעיירות המוקפות חומה דכתב הסעם משום דיהושע קידש העיירות המוקפות חומה בקדושת מחנה ישראל, וכיון דמצינו דמצורע משתלה הרץ לשלוש מהנות, היינו גם ממחנה ישראל שהיה במדבר הדבלים ובירושלים כנגדו מכל העיר, ממילא משתלחין מכל העיירות המוקפות חומה כיון דגם הם בקדושת מחנה ישראל, וכתב שם דמ"מ א"א ללמוד זאת מהא דדרשינן בספרא פרשת מצורע גבי נגעי בחים רהשליכואתהך אל מחוץ לעיר, אחהך (אבנים מנוגעות) מחוץ"לכל" עלר ולא אדם חוץ לכל עיר אלא חוץ לעיירות המוקפות חומק, דדלמא אין שייך דין שלש מחנות אלא בירושלים, שאין המסק במחנות,

שכולך סמוכיך זה לזה, מחנה שכינה מחנה לויה מחנה ישראל, רמשום הכי אין ללמוד זאת אלא מע מהא דפסחים כ"ד. הבספרי למלהיצלתיציתאיאין נשא מדכתיב גבי מצורע בדד ישב קם לבדו ישב שלא יהו שאר טמאים יושבים עמר. ע"ש בר"ש שע"כ כך כרונתו ועי בצל"ח פסחים כ"ז שכ"ה דעת הרמב"ם בפ"ג ה"ח דביאת מקדש דמצורע שנכנס לירושלים לרקה ולשאר עירות המוקפות חומה מימות יהושע ב"ב אינו לוקה. והיינו משום דעיירות המוקפות תומה אינם סמועיך למחנה שכינה ולוי כבמדבר וירושלים רמש"ה א"א ללמוד מולא יטמאו את מהניהם, אלא מבדד ישב, דהוא רק עשה עש"ה ברבריו הנעימים. ועי לקמן אות שכתבתי קצת דלא כהצל"ה. רעיי בקרבן אהרך בתו"כ שם. ובתוסי ערכין ל"ב: כתבו דשאר עיירות המרקפות חומה נלמד מושב מושב דכתיב מחוץ למחנה מושבו וכתיב בית מושב עיר חומה ע"ש. ודעתם ג"ב כרש"ש דממחניהם או מקרא גופי "דמחוץ למתנה" מושבו א"א ללמוד משהם דלא הוו דומיא דמדבר וירושלים כב"ל. רעלי בילקוט נשא המד תרצ"ט בשם הספרי זוטא (נכתב עלין: נראה דציל צו) דבר אל בני ישראל לרבות ערי חומה, והכונה מדכחיב אל בני ישראל משמע דהציררי גם במקרם שישנם שם בני ישראל, דהיינר ערים המוקפדת חומה שישלחו, משמע ג"ב כנ"ל דלשאר ערי חומה בעינן קרא מיוחד ולא נלמד ממחניהם. ועיי בזית רענן שם שכתב בזה"ל: "ערי חומה שדבים רמצורעין משתלחין משם", זקדאקקזין והוא תמוה מאד, דהרי זבים אין משתלחים מערי תומה אלא מצורעים לבד. (שו"ה למלה בלחי נקדאת) האאקלהי

ובית עולמים. - והרי הרמב"ם במיה"מ סוף זבחים כתב הטעם דבגלבל

הכל עלעיץ כר' ע"ש. א"כ בזמן שאיך האררך נקרא מחנה דלא הרי

דומיא דמדבר ובית עולמים, כדברי הר"ש הנ"ל דבעינן דומיא דמדבר

ההארוך האחר וכל כלי המשכך שהי בגבעון וזכר הארוך שהוא עיקר

וארון אלקים בתוך היריע' כתב הרד"ק שם שהי' דעתו גם אל המזבח

הוא מקום לארוך גומ' ובשמואל ב"ד. ראה אנלי יושב בבית ארדים

רש"י שם והוא כמ" הש"ד המובא להלך) וכך ברית עולמים עיקר הבית

רנסעו הקהתים נרסעי (צ"ל נושאי) המקדש ההוא בארון כתיב, ועי

שהי במדבר הי מקיפים להארון והמדבחות וכו (רעי שבועות סז:

רמעתה י"ל דדעת ר"י בירושלטי הנ"ל והתקשפתא דכיוך דהמהנות

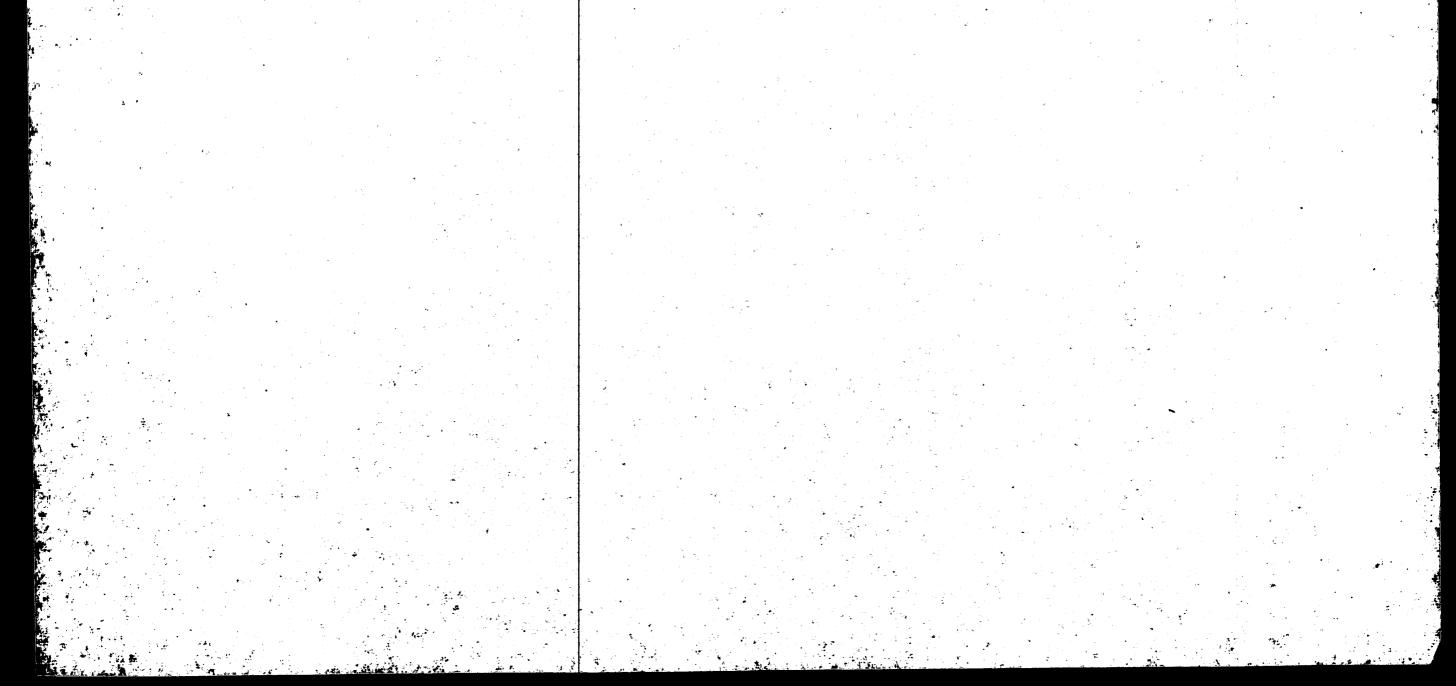
. (ב' מלות בלתי נקראות).

הלי הבמות מרתהות משום דלא הי נקרא אז מחנה ואיטור הבמות תלוי במחנה כדכתיב ע אשר ישחט כו' במחנה כו' עש"ה ומעתה זהו הטעם דקאמד ר"י דבדמן שלא הל הארון במקומו והוא בנוב ובבעון הותרו הבמות משום דלא איקרו מחנה, ועי תוס שבועות ט"ז: בסוד"ה אד אלדי שכתבו לתרץ דאיצטריך ריבוי לשילוח השעיר במדבר בנוב רגבערך שכתבר בזה"ל ונ"ל דגבי שלוח ה שעיע המדבר כתים שילוח מחנה ולבך איצטריך ריבוי דאפשר דאין קדושת מחנה בנוב ובבערך כירך שהרתרו הבמרח עכ"ל, והוא מכורך למ"ש. (והא דפוטה ט"ו להביא קרקע דדד שילה ונוב ובבעון ובית עולמים איסי בן יהודה ארמר א"צ ומה בטומאה קלה לא חלק הכתוב בטומאת א"א חמורה לא כש"כ ומירש" שם טומאה קלה ליכנס בטוה"ג למקדש שאינה במיתת בי"ד אלא בכרת לא חלק הכחוב בין מקדש למשכך כו , את מקדש ה' טמא כו' - ולכאורה להנ"ל דבנוב וגגעון דאין קדושת מחנות גם שילוח ממאים איגו. וא"כ בם בטומאה זלג קלה יש חילוק ביז גרב וגבעון למשכך ומקדש וא"ב הרי צריך קרא לנוב וגבעון דז"א דודאי חיוב כרת דסמא מת הנכנס למקדש לא תליא במחבות, דמ"מ גם בנוב וגגעון מקדש או משכן איקרי זכתיב את מקדש ה' טמא וגם את משכן ה" טמא. ורק לגבי שילוח מצורעיך ממחנה ישראל וזבין ממחנה לוי דליכא חיוב כרת דהנהו לא איקרר מקדש רק מחברת, לכך בעינן שם מחבה רד"ם.)

דבעי למימר דקק"ל נאכלין בשני מקומות בשעת חני' רבשעת מסע, האלכון דהיינו די היאכלין בשעת הליכתן ממפורש בדברי רש"י שם. והוא לפילה אחת בלחי ברובה) דברי רש"י כאן. אבל (מילה אחת בלתי ברורה) א"ש דהרי שם בקושיא על אביי והמקשן ר"ל (מילה אחת בלתי ברורה) קק"ל אין מזיק פגימת המזבח ולכן שפיר קאמר דנאכל אף

בשעת הליכה וז"ב.

רבתרספתא פי"ג דקרבנות בשעת מסעות קלדשים נפסלין דפמאים פורשיז כ"א ואחד חוץ למחיצתם והובאה בזבחים ס: ומנחות צ"ה. ובתוספתא פ"א דכלים וכשם שהי במדבר ב' מחנות כו משערי ניקנור ולפנים מחנה שכינה והי הך קלעים שבמדבר מטעם (נ"ל דצ"ל "בשעת") מסעות אין בהם משום קדושה ראיז הייביך עליהם משום טומאה רגם רישא דחומתא הזאת הובאה בדבחים קי"ו: ולכאורה בתראי (?) נינהו, ובמנחות צ"ה דזריך ררמיא אהך חוספתא דפי"ג דקרבנות דגם בשעת סילדק מסעות טמאים פורשיך ממחיצתך מהך ברייתא דתענית דאמר רב? יוסי דכשהרגללו הפרוכת הוחרו הזבין ולמצורעין לכנום לשם. מדוע לא רמו מהך דתוספתא גופה דפ"ק דכלים.-רלפי האמדר א"ש לפי"ד התרס בדבחים סא: רדבחים קי"ד דבשעת איך קרוי מחנה שכינה ליים. זהא דאמרינך אעפ"י שנסע אל מדעד לא נאמר לגבי מחנה שכינה ע"ש. א"ב אין כאך חדוב מלקות בכניסה מצורעין למחנה ישראל ביון דליכא שלש מחנות סמוכיך זל"ז דהרי איך מחנה שכינה קיים ולא עדיפא מעיירות המרקפות חומה דאין בהם חיוב מלקות אלא איסור עשה דבדד ישב, כדברי הרמב"ם ורש"ש הנ"ל. וכן בובין

著"公司"的"新行"。

NATION OF STREET

למחנה לוי נוסעי הארון ג"כ ליכא מלקות משום ולא יטמאו. את מחניהם דזה קאי על שלש מחנות דקחשיב בקרא צרוע וזב וטמא לנפש קדא

כהאמרינן בפסחים ס"ד תן פחנה לזה ולזה וכ"ה בספרי פינשא

ולא יטמצו את מחביהם מכאך אמרו שלש מחנות הן" כו רא"ב

הרי קאי הלאו על שלש קתדד מחנות (ועי בדורש לציון די בי

דכתב כך כס"פ, דכשאין מחנה שכינה גם שאר מחנות ליתא כו",

דאיקיהאדיאקאדי וממילא ליכא מלקות אלא כשהג' מחוות

סמוכין זל"ז כבמדבר ירושלים כדברי הר"ש והרמב"ם. אבל איסור

איכא כיוך דנסע אהל מועד והוי מחנה לוי ומחנה ישראל קיים

כמיש תוס" זבחים ס"ז הנ"ל עישיה. וא"כ איכא גבי מצורע

עשה דבדד ישב, ובדב עשה דאל מחוץ למחנה משלחום, עי הימב בספרי

פ נשא שם, דדרש וישלחו מן המחנה מחנה שכינה אל מחגל למחנה

תשלחום זה מחנה לוי, ובדר ישב עשה רמצורת, נמצא דאיכא גל

עשיך ביוחדין, היינו וישלחו כך המחנה לממא מת חוץ למחנה שבינה, אל מחוץ למחנה תשלחום לזב חוץ למחנה לויי, ובדד ישב למצורע חרץ למחנה ישראל, עש"ה בספרי. (והיינו לח"ק שם דס"ל אין ערנשיך מה"ד, דקיי"ל הכי ודלא כרבי עש ע"ש). רממילא למ"ש תרס' הנ"ל דבשעת מחנה לוי* ומחנה ישראל קודם אף דליכא מחנה שכינה א"כ שפיר איכא איסור עשה די בכל חד עשה דידי , TIDXD

(הגהה זו מקומה לעיל אחר מלות "שלש מחנות":) יש לעיין בזה באבני נזר א"ד ח"ב סי ח"נ אות י"ד זע ובסי חנ"ב ג' ע"ש.

אבל הלאו דלא יטמאו ליכא בתרווי' כיון דהלאו קאי על השלשת מחנות והיינו כשהשלש מחנות סמוכין זל"ו כדברי הר"ש ונמצא דלא סתרו כלל הני תרי בהייתות והתוספתות לבדדי, דבמס קרבנות שפיר קאמר זקדשיז דפורשין חוץ למחיצתם היינו זב ממחנה לוי ומצורע ממחנה ישראלמטעם העשיך דאל מחוץ למחנה תשלחום ובדד ישב כנ"ל. וטמא מת ממילא נשתלח ממחנה שכינה כיון דבטלה כנ"ל. ומ"מ שפיר קאמר בתוספתא דכלים בשעת קסעות אין בהם, בקלעים דקאמר קודם לזה דהוא מחנה שכינה במדבר, משום קדושה, והיינו כדברי התרס' כיון דמחנה שכינה הוא משרם מחקצות דהיינו הקלעים וכשהוגללו אין בהם קדושה, ומכילא אין "חייבין" עליהם משום דליבא

חיוב מלקות גם על שאר השני מחנות כיון דליכא ג' מחנות סמוכין

זל"ז כנ"ל. זמשום הכי לא מקשה הש"ס מנחות דף צ"ה אלא מהר

דרבי יוסי דקאמר בפירוש דכשהובללו "הותרו" הזבין ומצורעין,

דמבואר דליכא איסור כלל ואין הייבין לפרוש. והוצרך לתרץ

דר"א הוא, דבשעה שאין טמאי מתים משתלחין גם זבין ומצורעין

מותריך ע"ש רא"ש ע"נ.

ודע דמ"ש בזה הוא דלא כהצל"ח פסחים ס"ז הנ"ל שרצה לומר

לדעת הרמב"ם דלא מיקרי כלל "מחנה כשארך הג' מחנות סמוכין

זל"ז צישי עש"ה. ולמאי שהבאתי לדברי התוס' זבחים הנ"ל מבואר

להיפך דשפיר מיקרי מחנה לוי ומחנה ישראל אך בשאין קרוי מחנה

שכינה קיים ומכש"ב לשדדדד בשישנו ור א אינם שמרכין זל"ד

לעיל, והיינו משום דעיקר הבית הוא מקום לארון, כמאחיכ מלכים א' ח'. ראבנה הבית בדם ואשים שם מקום לארוך, ובשמואל ב' ז', ראה אנכי יושב בבית ארזים וארון אלקים בתוך היריעה מבואר דעיקר מה שהתעורר דוד המלך ע"ה לתנות הבית המקדש הוא בשביל שיהי מקום לארון שם ועי ברד'ק שם שהי דעתו גם על המזבח והארון האחר וכל כלי המשכן שהי בגבעון וזכר הארון שהוא עיקר הכל כ' ע"ש. וגם מבואר כזה במר"ר פי תרומה ובכ"מ דעיקר המשכך היי בשביל התורה והלוחות כידוע. ועיי בשברעות ט"ז: ונטעו הקהתים נושאי המקדש האי בארון כתיב (ובירושלמי עירוביך פ"ה ה"א א"ר אחא האררך הי' מכורך להם את הרוחות הה"ד ונסער הקהתים נושאי המקדש זה הארוך). ועי רש"י שם והוא כדברי הרד"ק דעיקר המקדש הוא הארון. ועל באבני נזר א"ד ח"ביקדל סי חנ"ו אות ה' בשם הבחיק מוה"ר ישראל מקאצק ז"ל שְּקַיּקיזיזין שכי ב"כ כאמרו שעיקר מצות ועשו לי מקדש הוא בשביל ארון וכפורת, וכ"ה בכלי יקר בפרשת תרומה שם במקדמו. ובעל התשובה הוא הבה"ק מהר"ש בן הבה"ק מטאכאטשוב זצ"ל חולק עליו דהמקדש אינו לתכלית ארון וכפורת לבד, שהרי בזמן ב"ש שלא היי הארוך וכפורת היי ביהמ"ק בנוי ע"ש. ובאמת איך זו השגה כלל דהרי אנן קי"ל ארון במקומו נגנז ולא הלך לבבל כביומא נ"ג וא"ב הוי כבמקומו, כיוך שנגנז תחת הבית המקדש ודוד קדש עד התהום, ועדיף יותר מהך דנסע אדץ אה"מ בזבחים ס"א: דהי ג"כ בתרך המחיצות בביהמ"ק. ראף למ"ד שם דגלה לבבל ג"כ ל"ק למ"ד דקדומת המקדש לא בטלה ונשאר הקדרשה דבית ראשרץ שנתקדש עם האררך רדר"ק. רכמיש במלימ פיה ממעה"ק

הי"ז ע"ש. - וא"ב כיון דעיקר המקדש הוא מקום לארון שפיר כתב רש"י

דבזמן שאין הארון כמו בנוב וגבעון לא הון מקדש אלא במה. ושפיר

כתבו תוס' בשבועות ט"ז: דבזמן נוב וגבעון לא הי' קדושת מחנות

דלפי"ד המאירי שם בם קדושת מחנה שעינה לא היי והי ממאים מותרים כאמור לכנס בכ"ם. והיינו לאלאיגיאיזיגאיאין דלא למלקיגלתייגון במה

ולא קדושת מקדש. ולכן שפיר אמר בירושלמי ובתוספתא דהיתר הבמות

תלוי בהיות הארון שם או לא, דבומן שאין הארון לא איזעיזעאנעי מקרש

רק במה ולכך גם במת יחיד מותר. דרק בזמן שיש "מקדש" אסורות הבמוח

ולא בזמן שאין מקדש רק במה כמובן, ובפרק לדברי הרמב"ם בפיה"ם הנ"ל

דדין במות תלוי במחבה, ולהנ"ל, כיון דלא הי הארון, במל קדושת מחנות,

לשעיר המשתלה משרם דבבי שעיר כתיב שילוח מהנה ראפשר דאין קדושת מחנות בנוב וגבעוך כיוך שהותרו הבמות ע"ש. (הגחה והיינו דכיון דדרשינד בת"כ פי אחרי בפטוק והששלח את השעיר גומי ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה דאינו בזירת הכתוב אלא שהוא טמא באמת דילפינן אחר אחר ממצורע עי בק"א ובס' דרך הקדש על התורה מהקדמון רבנו וידאל הצרפשי שפירש כן, וא"כ כיון דבנוב וגבעון ליכא מחנה מותר למצורע לכנס לעיר המרקף תרמה היינו לגבעון רגם המשלח יהי מרתר לכנס רמוכה דהכתוב אינו מדבר בנוב וגבעון. ולפירוש הראב"ד (שאר ההנהה כלחי הרוהה). ולכאורה KID SAK 7857 MIRK MOM הרא כדברי הר"מ בפיה"מ הנ"ל דהיתר הבמוח הנ"ל תלוי בהיות מתנות, אבו 21ho pe pas א"כ יקשה קושיא עצומה מהא דובחים ק"א דאמר רשב"י דבשילה לא הי כי MAN IR RZ. אם שני מחנות ומפלפל שם הש"ם רא"כ בטל הסדר ש דשילוה טמאים דבעינן נהי אכ אט יהיב הואירי מחנה לזה ומחנה לזה ע"ש. והרי רשב"י על שם ד' קי"ט דמנוחה מוטה בכל הטוטוים רנחלה זו וזו ירושלים וכתב רש"י שם דלדידי עד בנין הבית לא נאסרד Slok Plik קלא אחן ודוק הבמות א"כ כיוך דבשילה היי היתר במות א'כ לא היי כלל קדושת מתנות לדברי התוסי, וא"כ לא היי כלל חיוב דשילוח טמאים.- אבל לפימ"ש א"ש דרק בנוב וגבעון שלא היי הארון שם ובטלה מחנה לוי מש"ה ליכא דין מחנרת משום קקיקי דליכא סגנרן המחנות בקדבר אבל בשילה דהי הארון רהי כל השלשה מחברת שפיר איקרי מחברת לענין שילרה טמאים בם לרש"י אף בהרתרו הבמות. והא דכתב הרמב"ם תנ"ל דאיסור הבמות תליא במחנה הוא רק לתנא דמתניתין אבשל דבשילה נאסרו הבמות, אבל לרשב"י אף דבשילת

הי מחנות מדהי הארון כנ"ל, מ"מ הותרו הבמות עד שבאו לירושלים שחיא

מנרחה רנחלה רד"פ רברר.

(הגהה זו כנראה לא צויין מקומה, ואפשר שמקומה אצל ההגהה הראשונה ד"ה יאותי והיינו כיון דדרשינן בח"כ פ׳ אחרי: שו"בתאירי סוטה טוגדסמא הנכנס

לפנים מן הקלעים אין בו כרת, דאין כאן שום מחנה, עיש.)

או י"ל בקיצור בד"א קצת, עפי"ד רש"י זבחים סא: ד"ה נוב וגבעון חד השיב להו דשניהם במה ואינם קדושים ע"כ. ובסוטה ט"ו: ד"ה איסי ונוב וגבעון אין משקין בה סוטות דהא במה הואי ולא הי" שם ארון אלא מזבת הנחושת לבדו, ע"כ. ומבואר דנוב וגבעון לא הי" בהם דין מקדש אלא בפת ציבור לבד מדלא הי" ארון שם. זכ"ה במאירי סוטה שם כמו שהבאתיו

רמצחה י"ל דזה דעת רבי יוחנן בירושלמי מגילה הנ"ל והחןספתא הנ"ל, דהרי מהנה לוי וווא משום דהם נוסעי הארון, כמ"ש רש"י זבחים ס: ד"ה קדשים נפסליך בזה"ל ולא זב"למחנה לוי נוסעי הארוז". וכ"ה בספרי נשא בפרשה שילוה טמאים ממחנה לוי ה"ל אל מחוץ למחנה תשלחום, הא עד שלא יאמר יש לו בדין אם נדחו טמאים ממחנה ארון הקל ק"ר ממחנה שכינה החמור, ומבואר דמונה ק ארוך הוא מחנה לוי' הקל וכמ"ש שם בשם פירוש רבנו הלל ע"ש במפרשים, וא"כ כשאין הארון שם בטלה מחנה לוי' ונמצא שאין המחנה לוי' מקפת את מחנה שכינה ואין מחנה ישראל מקפת מחנה לויי כיון דאין כאן מחנה בלל, כרעת רש"ל הנ"ל דהיכא דאין הסדר כמו החבי במדבר בטלה קדושת המחנות. רלפי"ד הרמב"ם בפירוש המשנה דאיסור הבמות חלוי במחנה, דבזמן דליכא מהנה הותרו הבמות, ויצא לנו מזה דנוב וגבעון שלא הי הארוך שם לא הי' שם קדושת מהכות. ואף א"ב דקדושת מהנה שכינה לא בטלה מפאת הטרון מהנה לוי, דלפאורה נראה דגם אז אם נכנס טמא לפנים מך הקלעים בכרת (ההיינו כיוך דדרשינך בת"כ פ" אחרי בפסוק והששלח את השעיר גומ' ורחץ בשרו במים ואתר יבא אל המחנה דאינו גזרת הכתוב אלא שהוא טמא באמת הילפינן אחר אחר ממצורע עיי בק"א ובספר דרך הקדש על התורה מהקדמרן רבנו וידאל הצרפחי שפירש כן, וא"כ כאן דבנוב וגבעון ליכאטחנה מותר למצורע לכנס לעיר המוק חומה היינו לבבעוך וגם המשלח יהי מותר לכנס ומוכח דהכתוב אינו מדבר בנוב וגבעון, ולפירוש הראב"ד (שאר ההגהה בלתי בקראת). אבל מחנה ישראל ודאי לא הדי כיון דקדושת מחנה ישראל היא רק מפאת שמקפת את מחנה לוין, כמאה"כ מנגד סביב לארוול מועד יהנו בנ"י האה"מ היינו מחנה לוי כמאה"כ ונסע "אה"מ מחנה הלוים". והדעת נותן כן. דכל מדרבה גבו' היא משפיע' לשלמטה הימנה ולא מושפעי. לכך מחנה שכינה אינה בטילה בחסרוך המחנה לוי׳ שלמטה הימנה, אבל מחנה ישראל בטלה בחסרוך מחנה לוי שלמעלה הימנה. וד"פ.

ומובך בזה מ"ש תוס' שבועות ט"ז: בסוד'ה או אידי, בשם הריב"א דלכך מצריך הש"ס יומא ס"ז: ריבוי מדבר המדברה לרבות נוב וגבעון כמבואר בדברי הצל"ח ולפימ"ש נראה דגם רש"י ס"ל הכי.

ואפ"ל עפי"ד החוס" ערכין ל"ב: שה באתי לעיל שהקשו מנ"ל לשילוח מצורע משאר עיירות המוקפות חומה ותירצו דילפינן מחוץ למחנה מושבו מבית מושב עיר חומה, וכתבו לעיל דמשמע דהתוס' ס"ל כד' הר"ש דאע"ג דמצינו שקדש יהושע כל העיירות המוק"ח בקדושת מחנה יש ראל כמ"ש רש"ש עדקואסץ והר"ש פ"א דכלים מ"ח, מ"ב אין ללמוד מלא יטמאו את מחניהם דאכ"ל דוקא במחנה ישראל הסמוכה ללמוד מלא יטמאו את מחניהם דאכ"ל דוקא במחנה ישראל הסמוכה דכחוץ למחנה מושבו יהי' ניתוק להלאו עלא דולא יטמאו את רדמחוץ למחנה מושבו יהי' ניתוק להלאו עלא דולא יטמאו את דליה בהו רק אותה העשה דמחוץ למחנה מושבו, ואין מנתק לאו, דליה בהו רק אותה העשה דמחוץ למחנה מירי בשאר עיירות המוקפות חומה דליה בהו רק אותה העשה דמחוץ למחנה מיירי מושבו, ואין מנתק לאו, דלא אמרו כלל באזהרה הבריך ניתוק (ץ). וע"כ דר"ח סובר ול"ב דומיא דשלש מחנות וגם שאר עיירוה סוצר ניתוק לאו, (ילר"ח'ע בכלל לאו דמחניהם, ושפיר הוי מחון למונה מועבו ניתוק לאו. (ילר"ח'ע י"ל דהא דבגלגל נאכלין בכל נקום

ועפי"ד ניהא הא דקי"ל לדברי הר"ש הנ"ל מהא דדבחים ק"א: דאשר רשב"ל דבשילה ל"ה רק שני מהנות, ואמר רבה מסתברא דמחנה לוי לא הות, דאי ס"ד טמנה לוי' ל"ה נפצאו דבין דָּשְּצְדְרָצִזְדְי וטמאי מתים מטתלחין חוץ למחנה אחת. כו'. א"ל רבא אלא מאי מהנה

ישראל נמצאו זבין ומצורעין משתלה ין למקום אחד כל ע"ש. וחרי לפי"ר הר"ש דבעינן שלש טונות טמוכין זל"ז כבמדבר וירושלים ואל"כ אין דין שילוח, דליכא אפילו שני מחנות דאי מחנה לוי' לא חוי ממילא גם מחנה ישראל ל"ה כנ"ל דאי מחנה לוי' לא חוי ממילא גם מחנה ישראל ל"ה כנ"ל של"ח שלש מחנות סמוכות והל"ל לרבה למימר דכל השלשה טמאים שמתלחין למקום אחד. ולהאמור א"ש, דהרי ר"ש ס"ל בפסחים שם דמהוץ למחנה טושבו לנתוקי לאו קאתי כר"ח א"כ מכילא ט"ל דל"ב ג' מחנות סמוכין כבמדבר, כנ"ל ושפיר טשכח"ל שיהי

רק שני מחבות ודו"ק.

ובשאר מקופות הרבו להקשות עליו דודאי הפסול הוא משום ירצא משום סילוק קלעי החצר דבשעת מסעות איך קרוי מחנה שכינה קיים ורק כחנה לוי' וישראל קיים עש"ה בדבריהם.

רלהאמור א"ש דזהר בעצם מחלוקת רש"י ותרם. דהרי קשיא בהך תרספתא דקדשים נפחליך וטמאין פורשיך כקושית רש"י דממנ"פ אי בשעת מסעות בטלו מחיצות ומחנות ומש"ה קדשים נפסליך, א"כ אמאי טמאים פררשים. ועיד תירתו חוס' דמחיצת מחבה שכינה דהרא מחמת הקלעים שפיו ליקרי אין קיימת ומש"ה קדשי קדשים בפסליך בירצא. אבל מחנה לוי רמתנה ישראל שפיר קיימין, ואף דעכשיו ליכא שלש מחבות ממוכין זל"ז מ"מ בהי דלאו דלא יטמאו את מחניהם ליתא מ"מ העשין דאל מחרץ למחנה תשלחום דדב ובדד ישב דמצורע איכא, כירך דאכתי איקרו מחנות, מש"ה קתני שפיר דטמאין פורשין כג"ל, ואין כאן קושיא מלל. אבל דעת רש"י דאם נאמר דלא מיקרי מוונה שכינה קיימת ממילא בסלו גם מחנה לוי' וישראל כדברי הצל"ח וא"ה ליכא כלל עשה דשילוח ואף דגבי מצורע י"ל דעשה דבדר ישב לא תליא כלל במוונה כמ"ש הצל"ה אבל עשה ש דשילוח זב ממחנה לרי דהרא מקרא דאל מחרץ "למחנה" תשלחות וכשאיך נקרא מחנה ליכא עשה כלל, וזה שדקוק רש"י מדקתני "זביץ" ומצורעין ע"כ אצ"ל דנטע אהל הוא לכל השלשה מחנות, דכולהו קיימין בשעת נסיעה, ומפילא

הא דקדשים נפסליך אינר משרט ירצא, דאע"ג דנטתלקר הקלעים מקרי מחנה שתינה קיימת רהפסול הרוי רק משרם פגימת המזבח דהיינו סילוקר, רז"נ מאד.

והנה לכאורה נראה סתירה לזה מדברי רש"י פטחים ט"ז. בהא דאמר רב חסדא מצורע שנכנט לפנים ממחיצתו פסור שנ' בדד ישה מחוץ למחנה מרשבר, נתקר הכתרב לעשה, וכחב רש"י בד"ה לפנים ממחיצתו מחיצה שנאסר לכנס בה דהיינו לפנים מהומת כל ערי ישראל כדאמר לקמן מצורע משתלח הזץ למתנה ישראל עכ"לע. הנה מפורש דגם בכל ערי ישראל המוקפות חומה הי' חזוב סלקות אלולא הועתק לעשה ולפע שיטת הצל"ח כנ"ל בשארי עיירות המוקפות חומה הזלוקאור ל"צ לנתוקי כיון דאינן טמוכין להשתי מחנות והניתוק (?) הוא רק

077017

אבל מלשרן רש"י זבחים קי"ב: ד"ה קק"ל בכ"מ בזה"ל דכירן שבטלים דבלים כו" רלא היחה "הנייתן סביבות המשכין", בטלה קדרשת מחנה ישראל, נראה דס"ל הכי דסבנון הקקדדון בקדע שלישן המחנות במדבר ובירושלים הוא כשהן מוקפין זל"ז, ובהכי איקרו מחנות, לפי שהן מוקפין קדושה בהיקף קדושה, ואל"כ לד מיקרי מחנה כדברי הצל"ח.

The second second

(הגהה זו מקומה לעיל אחרי מלות "סמוכין זל"ז כנ"י): והרמב"ם בפירוש המשניותכתב בפשיטות לפי שפשטו בארץ"ולא הי' שם מחנה ידוע", משכע דהטעם הוא בפשיטות שלא הי' כלל מהנה ידוע כלומר שלא חנו ביחד באיזה מקום שהוא, אלא שמשמו אחד אחד בארץ, אבל רש"י ז"ל הטעים לנו דאף אילו הי' איזה קיבוץ רבים במקום אחד, כיון רש"י ז"ל הטעים לנו דאף אילו הי' איזה קיבוץ רבים במקום אחד, כיון שלא הי' בסגנון דגלים וגם לא הי' חנייתן סביבות המשכן בטלה קדושת מחנה ישראל זהוא כמו שהבין הצל"ח בדעת הר"ש והרמב"ם ודו"ק. וגם מחנה ישראל זהוא כמו שהבין הצל"ח בדעת הר"ש והרמב"ם ודו"ק. וגם ידאתה השקד את הלוים גומ' וסביב למשכן יחנו. ושם (ב') גבי מחנה ישראל איש על דגלו גומ' וסביב למשכן יחנו. ושם (ב') גבי מחנה ישראל איש על דגלו גומ' יחנו בני יש האל פנגד עדייזי סביב למשכן, ישראל איש על דגלו גומ' יחנו בני יש האל פנגד יוחנו. היי סביב למשכן, ישראל איש על דגלו גומ' יחנו בני יש האל פנגד יחנו. היי סביב למשכן, ישראל איש על דגלו גומ' יחנו בני יש האל מנעד יחנו, היי סביב למשכן, וא היינו דגבי מחנה לוי' כתוב טביב למעכן יחנו היינוסביב למחנה והיינו דגבי מחנה לוי' כתוב טביב למעכן יחנו היינוסבים לחנה והיינו דגם מחנה לוי' כתוב ונסע או של מועד יחנו, וזה"מ הוא מחנה לוי' כדמים ונסע או ל מועד מתנה הלוים", וזה

מכררך מאד.

(הגהה זו מקומה כאן:) והי׳ אפשר לפרש דאתרספתא קאי רק על הקלעים דהוא מחנה שכינה, דאין **איזיזען** חייבין עליהם משום סומאה מדברי התוספות דאין מחנה שנינה קיית, אבל על שאר סומאה מדברי התוספות דאין מחנה שנינה קיית, אבל על שאר המתנות חייבין, והי׳ ג"ם מתיישב המתירה הנ"ל. אך באמת הל* אינו נראה דקאמר אין חייבין "עליהם" בל׳ רבים משמע דקאי על כל הג׳ מחנות דקחשיב שם.

רבהכי א"ש דעת רש"י אבזבחים ס: ד"ה קדשים נפסלין כו' וקס"ד מפני סילוק המזבח הוא מדקתני וזבין ומצורעין משתלחין כו' כדאמרינן לקמן אעפ"י שנפע אה"מ הוא אלמא נפסלין דקאמר לאו

משום דמיפסלו ביוצא הוא דהא אה"ם חשיב ליי עביל דבחום שם

כאמור. ומיושב ג"ב מהך דשילה שהקשיתי מהש"ס זבחים דמבואר דגם לרשב"י דבזמן שילה דהי' היתר במות ג"כ הי' נוהג דין דילוח מחנות ומ"ש מנוב וגבעון, ולהאמור אתי שפיר, דשילה אף דהיו ד הבמות מותרות מטעם דלא הי' ענוד מנוחה ונחלה לר"ש, מ"כ שילה הי' קרוש בקרושת קקדדקעץ מקדש, דהרי הי' שם הארון, וכאמור, וא"ש הכל.

זמעתה א"ש דברי רש"י פסחים ל"ח: הנ"ל דהי מותר לאכול קק"ל בקרובים בנוב וגבעון בכל ערי ישראל, שהקשיתי דהרי גבעון הי מוקף חומה זהי מקום אכילת קק"ל, וא"כ נפסלו ביוצא משום בשר בשדה סריםה שיצאו חוץ למחיצה קדלץ כנ"ל. ולהאמור א" דהרי רש"י והרא"ש כתבו דיהושע קידש עיירות המוקפות חומה בקדושת מחנה ישראל, ומשמע דהא דמשתלחין משם מצורעין הוא משום דאית בהו קדושת מחנה ישראל מסו ירושלים דבוי מחנה ישראל. ומובן ממילא דזה רק בשעה שיש שם מחנה ירושלים דבוי מחנה ישראל. ומובן ממילא דזה רק בשעה שיש שם מחנה ירושלים דבוי מחנה ישראל. ומובן ממילא דזה רק בשעה שיש שם מחנה נמי משאר עיירות המוקפות חומה, אבל בזמן נוב וגבעון דלא הי שום מקום דקופתיק איה המוקפות חומה, אבל בזמן נוב וגבעון דלא הי שום מקום דקופתין המצורעין גם מגבעון אע"ג דהי מוקף חומה, וכעין דאמרינן שמתלחין המצורעין גם מגבעון אע"ג דהי מוקף חומה, וכעין דאמרינן שבמרין. וכה"ג כתב הרש"ש בהגהות המד"ר נטא לענין עומר מעבה" דלא הי מביאין רק לאחר שנתקדש א"י ע"ש. וכ"ז פשום, וא"כ כיון

ומה מאד מיושב עפי"ז קושית התוס שביעית ט"ז: ד"ה דקדשה לה ראשון בהא דבעי למימר גבי קידוש חומת ירושלים בשתי חלות דהחלה השני נאכלת משום דהראשונה קדשה המקום לפי"ז ולא נפסל ביוצא והקשו דאדרבה כ"ז שלא קדשה העיר אעפ"י שקדשה העזרה נאכלין קדשים בכל (שתי כלות הרואה כ"ז שלא קדשה העיר אעפ"י שקדשה העזרה נאכלין קדשים בכל (שתי כלות הרואה כקסון - בשבדהעליה הדרי ואינה נקראאה) זבחים בשילה ונוב וגבעון שנאכלין בכל הרואה (ואף דאמתני שם איכא גבי ניב וגבעון (מלה בשככה קר עלנה הדין האינה נקראה) ערי ישראל וכבר תמהו בזה. אבל י"ל דכוונתם על התרספתא דסוף קרבנות דכן (ארבע מלדת משפח עליהן הדיו ואינך הוא גער. י ו"ן נקראנה) לפי שאין חומת העיר קדושה ע"כ.

> זלהנ"ל א"ש, דלכאורה למה צריכין כלל לקדש את ירושלים בשתי תודות וכו', דהרי יהושע קידש א כל העיירות המוקפות חומה שיהי' בקדושת מחנה ישראל, א"כ גם ירושלים היתה בכלל דעיר מוקפת חומה. ועי' בטו"א מגילה י' דהי' די בקדושת פה, ועי' מ"ש בזה לקמן דבר נכון. אולם א"ש דקדושת יהושע לא הי' רק למען שילוח מצורעין, אבל ירושלים א"ש דקדושת יהושע לא הי' רק למען שילוח מצורעין, אבל ירושלים היתה קץ צריכה להתקדש ביחוד לאכילת מעשר שני, דכתיב בי' לפני ה"א תאכלנו ולשארי דברים (וכ"כ במנ"ח סוף ש"ב דירושלים יש בה ה"א תאכלנו ולשארי דברים (וכ"כ במנ"ח סוף ש"ב דירושלים יש בה ב' קדרשות מצד חומה וקדושת ירושלים ע"ש.) ב' קדושות מצד חומה וקדושת ירושלים ע"ש.) מפאח קדושת את העיר בשתי תודות הי" כבר קרושה למען שילוח מצורעין סרם שקידשו את העיר בשתי תודות הי" כבר קרושה למען שילוח מצורעין והי' הארון שם, זמיקרי שפיר מתנה ישראל כדינו והי' שם מקום אכילת והי' הארון שם, זמיקרי שפיר מתנה ישראל כדינו והי' שם מקום אכילת קק"ל אף טרם קדושתה ביחוד מפאת שהיתה עוד

ודע דמ"ש למעלה ומצאתי כך מפורש בקרית ספר להמביט פ"ז מהל" בית הבחירה דאי לאו פסול יוצא הי" קק"ל נאכליך בכל ערי ישראל המוקפות

חומה משום דהי' מקום טהור ממצורעין, זהו רק בימי גלגל, שילה, ונוב וגבעון דלא נבחרה עוד ירושלים, אבל לאחר שנבחרה ירושלים איכא קרא דלא תוכל לאכול בשעריך גומ' דקאי גם עלץ אַקק"ל כמבואר במכות י"ט דיליף ק"ו ממעשר, ולהרמב"ם איכא גם לאו מפורש ולוקין ע"ז וכדעת התוט' מכות י"ט בתחילת דבריהם כאשר רמזתי ע"ז לעיל. ובראשית השקפה התוט' מכות י"ט בתחילת דבריהם כאשר רמזתי ע"ז לעיל. ובראשית השקפה בדברי המבי"ט שם שכתב בזה"ל: ולהכי הוא דחשיב מתנה ישראל כיון עקעעקעקון דמוקפות חומה מימות יהושע הוו קדשי להא מילתא (היינו שילוח מצורעים) אָבָּקץ אבל לא לְאָזְקּזְץ לענין אַכילת קדשים , ונראה רכיון דמדאורייתא הוו מחנה ישראל נמי אָז אי לאו משום דאיכא הפסק קק"ל זמי אי לאו משום דאיכא הפסק

עצמו תוכ"ד, דמתחילה כתב שלא קדשו כלל לעניך אכילה, הי' נראה דתחילת דבריו קאי אלאחר שנבחרה ירושלים כאמור, אבל מ"ש שם עוד בזה"ל ירושלים מקוששת משאר עיירות המוקפות חומה דאוכלים בה קק"ד ד ובמרקפות חומה לא, דאי אפשר להוציאם כדאמרי ומע"ש דכתיב והבאתם שמהרגרט וכתיב לא תוכל לאכול בשעריך וגומי, דמשמע דאפי בעיירות המרקפרת וורמה דחשיבי מחנה ישראל לשילוח מצורעים אין יכולין לאכול שם מע"ש כו" עכ"ל. ודברים אלו תמוהין מאך, דהרי גם קק"ל כתיבי בהאי קרא דלא תוכל לאכול בשעריך, כמבואר במכוח י"ט הנ"ל, וברמב"ם פי"א מה ממעה"ק ה"ה הדיין (רכמר"ש שם המבי"ט בק"ס ברפי, אאלתדליץ דאתי מק"ו ממעשר ע"ש.) וא"כ כיון דמדבר לאחר שנתקדשה ירושלים. הרי גם בלי פסול יוצא אין לאכול כ"א בירושלים. - וגם לדבריו מה נעשה לשיטת רש"י ותרס' זבחים נ"ב דקק"ל איך נפסליך ביוצא כמ"ש התרי"ט שם. וגם לפימ"ש דכרונתם דמהני חזרה לפנים, וקשה דא"כ מדוע לא יהי קק"ל נאכלין בכל ערי ישראל המוקפות חומה גם משבאו לירושלים, דאף דיצאו מחומת ירושלים, הרי חזרו ונכנסו שוב למוקף חומהוא"כ כמ"ש משום הלאר דלא תוכל בופי, וז"פ מאד, וצע"ב על לשרך המבי"ט ז"ל. שוב מצאתי באוצר הספרי מהגאון מה"ר מנחם דעמבא שליט"א הנספח להספרי זרטא בדף ט"א שדעיץ שג"כ הניח בצע"ג דברי המבי"ט אלו.

ולחומר הנושא נראה בכורנתו דהך קרא דלא תוכל לאכול בשעריך כולל כל העיירות שאינן מוקפות חומה וגם המוקפות, וקאמר קרא דגם המוקפות

אף דהשיבי מהנה ישראל לשילוח מצורעים, מ"מ איז בהם קדושה זו לאבילת מעשר, ממבואר דע בדברי הק"ס הנ"ל, אבל לגבי אכילת קק"ל א"א לומר דלא נתקדשו המוקפות דהרי כתיב תאכלו במקום טהור, דגלי קרא דכל מקום ~~המידי (?(~~ טהור ממצורעין מוכשר לאכילת קק"ל, ועכ"ה לומר דהא דכולל הכתוב גם קק"ל בהך קרא זעי מוכשר לאכיל בשעריך דיד היינו בשערים הכתוב גם קק"ל בהך קרא זעי דלא תוכל לאכול בשעריך דיד היינו בשערים שאינן מוקפות (דשערים עכ"ח פירושו גם עמים) שאינן מוקפות דידיון שאינן מוקפות (דשערים עכ"ח פירושו גם עמים) שאינן מוקפות דידין כמו שמצינו כמ"פ בתורה שעריך כמו גבי שופטים ובע"ז כי ימצא בקרבך באחד שעריך ועוד...)ונמצא דבאין מוקפות יש בהן ב' לאוין, בשר בשדה ש טריפה היינו פסזל יוצא, ול"ת לאכול בשעריך, ובמוקפות ליכא אלא לאו דבשר בשדה טריפה כו', וא'ש ודו"ק היטב.

" K3

רבבוף הדבר אם עיירות המוקפות אדאאיי כשרים מצד עצמט לאכילת קק"ל למלא פטול יוצא נלע"ד דחליא במחלוקה אביי ורבא בדבחים נ"ה. הג"ל, דלכאורה צ"ל בכאי פליגי דהרי לתרווייהו תאכלו בכקום טהור קאי על מחנה ישראל - אולם נראה דפליגי בזה, דלאביי דל"א אפקי" לבמרי אלא ממדרבה למדרבה, א"ב תפסת מררבה לא תפסת כנ"ל, דהיינר דאף דאפקי ממחנה לרי למחנה ישראל מים לא אפקי אלא למחנה ישראל הסמרכה לה צאדאץ דהיא ירישלים דהיא ודאי קדישה יותר משאר עיירות המוקפות להני דברים דבעינן לפני ה' כמו אכילת מעשר ושאר דברים, ומנ"ל לומר דאפקי לשאר עיירות המוקפות דקדושתם נמוכה מירושלים, דמסתברא דרק מחדא מפקינן, היינו ממחנה לויי, ולא מתרי, דהיינו מירושלים ב"כ. (וגם כיון דהאי קרא דמקום טהור לא קאי רק על משכן דמדבר וירושלים, או דבגלגל ונוב וגבעון היי נאכל בכל ערי ישראל ובשילה בשליארץ בכל הרואה. וא"כ מסתברא דירושלים כמדבר, דלא היי כלל מתנה יש ראל אחרת זולת אותה הסמוכה, וכמו"כ בירושלים, כווגת הכתוב על ירושלים הסמוכה ולא על שאר עיירות המוקפות, אבל לרבא דאותה אפקה לבמרי, והך דמקום מהור עיילי, עכ"ח די אם עיילי לשאר עיירות מוקפות דג"ב אקרו טהור ממצורעין רמנ"ל לרמר דעיילי לתרי, דהיינו ירושלים דוקא. דלתרא מעיילינן כו'. כדאמרינן שם, והבן. ונמצא דזהו הנפקותא בין אביי לרבא, דלרבא הוו המוקפות מקום לאכילת קק"ל לולא פסול יוצא, ולאביי לא הוו כלל מקום אכילת וכמו מעשר ונפ"מ ללקות שתיים כב"ל. ודו"ק. וכיון דמסיק שם

דמחוורתא כאביי, נמצא דעיירות המוקפות לא הוו מקום מוכשר לאכילת קדשים ומיושב קושיתינו על רש"י בהך זלחמי תודה נאכלין בנוב וגבעון, כנ"ל.

שוב נתיישבתי דמ"ש ליישב דברי הק"ס דשערין כולל מוקפות ואינן מוקפות, כו', א"א לומר כן, דהרי שעריך דהיינו שער העיר עכ"ח מדבר בעיר שיש לה חומה דיש לה שער (וכפאה"כ חומה גבוהה דלתים ובריח, בעיר שיש לה חומה דיש לה שער (וכפאה"כ חומה גבוהה דלתים בעיר שיש לה חומה דיש לה מער (וכפאה"כ חומה גבוהה לתים ובריח, י/א א'א בפי דברים, וכמ"ש רש"י (ביראשי הבוח בלח ברורים) דעי אחד שרי אריען אריען אריען (בי מלוח בלתי ברורים) יש מדינה מוקפות הרים (בלח בלחי נקראה) כו

דהילנו מדיש שער ע"כ שהוא מוקר חומה.

אבל בשאינה מרקמת חרמה בם שער אין לה. רזהר כורבת הק"ם דלא תוכל לאכול בשעריך מעשר גומ כוונת הכתוב דהמוקפות חומה אינן קדושות לאנילת מעשר, משרט דשעריך ע"כ במרקפות מדבר וז"פ. וא"כ שוב תקשי כנ"ל דהרי גם קק"ל כתיב בהאי קרא רגם איכא ק"ר ממעשר כבש"ם מכות י"ח הנ"ל. (שבתי וראיתי דיש לקיים התירוץ שכתבתי לדעת הק"ם דשעריך כולל גם שאינך מרקפות חומה, עפי"ד תוס כתובות מ"ה: על פתח בי"ד בהא דאמרינף שם גבי עובד ע"ז ובנערה המאורסה דבעיה שרובה עכו"ט סוקלין אותם על פתח בי"ד דהיינו דברובה עכו"ם בטלה קדושת היקף חומה וא"צ להוציאם חוץ לחומה ומביאים ראי ממס כלים פ"א מ"ז דבעיר שרובה אין טמאיך משתלחיך משום דבטלה קדושת חומת ע"ש. ואע"ג דהא דבעינן פתח בי"ד הוא משום דכתיב שעריך, ובלא אפשר מוקמינך לי" אשער בי"ד כמיש בסנהדריך מיב:, דיה כי היכי, והרי ברובה עכו"ם ליכא קדושת חומה רמ"מ שפיר הרי שעריך. הרי דמשכח"ל שעריך בלא קדושת חומה גם בהיות חומה בישב ולסוף הוקף או דל"ה מימות יהושע בן נון, או דל"ה ג' הצרות כמבואר בערכין. וברמב"ם פי"ב מה' שמיטה ובמש"כ המל"מ פ"ז מבית הבחירה הי"ג דגנו לעניך שילוח טמאים בעינן תנאים הללו, ע"ש. וא"כ שפיר כולל הכהוב לא תוכל לאכול בשעריך מעשר כו' וקק"ל. דלגבי מעשר מזהיר אף בשערים עם קדושת חומה אלת ירוטליטובקק"ל כיוך דכתיב מקרם טהרר ממצורעים כנ"ל קאי האזהרה רק בשערים שאין בהם קדושת ערי כב"ל, דלא מקרי מקום ממצורעים. , או דהוו להו חומה למקרי שערים. ากราท ותדע דהא בכתרבות שם לא קאמר רק בעיר שרובה נכרים/(דסוקליך על פתח בי"ד משרם דממעט שעריך ולא שער עכו"ם, אבל בישב ולסוף הוקף או שאינה. מוקפת חומה מימות יהושע בן נון שפיר סוקליך אותן שם אע"ג דלית לה קדרשת חרמה רמיקרי שפיר שעריך. - רעיי תוסי סנהדריך מיב: ד"ה ביח דבבתי דינין שבכל עיר ועיר היי בית הסקילה חוץ לעיר והיינו משום דכל העיירות המוקפות חומה יש להך דיך מחנה ישראל בדתנך בפ"ק מכלים עכ"ל. רעכ"ח כדונתם משום דסתם בתי דינין היי בעירת המרקפות חומה כדכתיב שופטים ושוטרים תתך לך בכל שעריך, ומתם שעריך הם מוקפות חומה, כג"ל. אבל ודאי לא תליא במוקפות חומה, דהא דנלמד משעריך דחייבין להעמיד בי"ד בכל עיר ועיר אין חילוק כלל בין מוקף הומה לשאינו מוקף. דלא נמצא מזה בשום מקום בש"ס ורמב"ם עיי במ"ק דסנהדריך ודמב"ם פ"א

דסנהדרין דעיר שיש בה ק"כ מעמידין לה סנהדרין ואין נזכר כלל ממוקף חומה וז"פ. ונמצא לכאורה לפי"ז דבאיבן מוקפות היי בית הסקילה בתוך העיר וצע"ק, ואולי משום משפט אחד לכם דרשינן השוה לכולכם לכך אין לחלק וגם באין מרקתות מובאין מחוץ לעיר. ומובאת בהגהות הש"ס מבעל מלא הרועים בסנהדרין מה: שם שעמד בזה. ובפרט למאי דאמרינך דילמא י"א גבי בשעריך המזוזה אחד שערי בתיםג ואחדיע שערי הצרות ואחד שערי מדינות ואחד שערי עיירות ע"ש. ובתים ישנים שם דבשעריך לא משמע מינ' שער העיירות והוא כאמור, דעולל הכל כל מקום שיש בו שערוגם בתים וחצרות שבעיר פרזי. (הגהה זו מקומה אחרי המלות "שעמד בזה"): עב"פ נמצא לפי הנ"ל TT KX רכתבה התורה בכ"ם שעריך דברה בהוה דרוב העיירות הי' להם חומה לשער אבל לא שיהי המכוון לדין עיר חומה מימות יהושע ב"ג וכדומה. ומסילא כולל גם שאינך מוקפות, דהרי היכא דאין מוקפות עפ"י התנאים הנצרכים לדין מוקף הוו כאינן מוקפות. ולכן קקדדיישקאי שפיר כתבו תוס בסנהדרין מ"ה הנ"ל לענין סנהדרין שבכל עיר לו' דכיון דשערים כולל המוקמות כדין ושלא כדין וכי היכא דבמוקפות כדין עכ"ח בית הסקילה מבחוץ מדהוא מחנה ישראל ממילא גם בשאינן מוקפות כדין או פרזות ממש ג"ב הבית הסקילה מחוץ לעיר משום משפט אחד רדר"ק.)

וממילא אתי שפיר גבי שופטים, דתיבת שעריך מציין כל מקום מבוא וכניסה חשובה לרביסוכדומה, וכשהי' שער לעיר הי' הבי"ד יושבים בכניסת השער מקום מבוא השבים, וכשאין שער לעדר הי' מקום הביאר במקום מיוחד בגבה' של העיחשהי' שם מבוא לרבים והוא הנקרא שער כמבואר בקונקורדנציא, וכמ"ש האע"זבפ תצא בפ ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים, וזה"כ בכל שעריך למושבעבהבי"ד, וממילא נשמע שניהם המרקפות הוי בכלל שערי העיר ושאינן מוקפות הוי בכלל שערי בי"ד, שאף שהעיר אין לה שער, דהיינו שאינה מוקפת, כל מקום מחויב למנות בשערי זיקיאזדיאזיזיזין בתים. (העבר הקולמום על המלוח האלו מן "למושב" עד "בתים" ונכתב בצדו: זה מעות השעריך דשופטים ע"כ על שערי בתים, דהרי בית אינו ראוי לסנהדרין כאמור, וממילא נשמע שיש בה ק"כ ע"כ).) וה"ה קרא דלא תוכל לאסול בשעריך, כולל ג"כ שערי העיר ושערי בתים וחצרות וכו׳. וממילא מו קפות ושאינן מוקפות דשערי העיר היינו מוקפות שיש להעיר חומה ושער, ושאינן מוקפות שאין להעיר שער האזהרה שלא לאכול בשער הבתים והחצרות, ושפיר קאי האזהרה לכל חד דשייך בי׳ דהיינו למעשר האזהרה גם לא לשערי עיר דגם במוקפות אסור לאכול זולת תוך חומת ירושלים. ובקק"ל האזהרה לשערי בתים וחתרות בשאין מוקף חומה משום איקרי מקום טהור ממצורעין כנ"ל וא"ש ע"נ.)

עוד יש נפקותא בין אביי לרבא בהך דזבחים נ"ה. דהנה פסול יוצא דילפינן מובשר בשדה טריפה בחולין ס"ח. ומכות י"ח. שייך רק בדרש שהקפידה תורה על מחיצה, דמשמעות שדה הוא בלי מחיצה, והיינו שיצא מהמחיצה, וכמו בעובר דכתיב בבהמה האכלו, דפירושו מה "שבתוך" הבהמה, וכן בקדשי קדשים דכתיב בחצר אה"ם יאכלו", עי" רש"י חולין ומכות שם ובזבחים כ"ג ד"ה לפנים מן הקלעים, וכן בקק"ל דבעינן מחנה ישראלדהוא ג"כ בתוך מחיצת ירושלים, וא"כ לאביי אף דאפקי קרא לקקידי לקק"ל מתוך מחנה שכינה, מ"מ לא אפקי" אלא למחנה לוי ומשם למחנה ישראל דלכולם יש מחיצות היינו חומת העזרה מחיצת מחנה שכינה וחומת הר הבית מחיצת מחנה לוי וחומת ירושלים מחנה ישראל וא"כ גם קק"ל נשארו בתוך מחיצות ולא הוציאם הכתוב מעולם מכלל מחיצות, ונמצא דהגבלת מחנה ישראל לאכילתם הוא משום מחיצה וממילא יש פסול יוצא גם בקק"ל. אבל לרבא דקרא דאותה אפקי' לגמרי מכל המחיצות אף ממחנה ישראל וא"כ אף דקרא דמקום טהור הדר עלילי למחנה ישראל עכ"פ אינה מפאת מחיצה רק מפני קדושת וטהרת המקום ממצורעין דאהנו תרווי' קראי. היינו המיצוטדאותה להוציאם מכלל חיוב מחיצות, זד והריבוי דמקום טהור להבניסם למחנה ישראל שלא מטעם קדושת מהיצה, כדאמרינן כה"ג בכל מקום אהני ק"ו ואהני קרא וכו', וממילא לא שייך פסול יוצא בקק"ל, דאף דהחיוב א לאכלן במקום טהור בירושלים, אבל לא נפסלו ביוצא דהוא משום בשר בשדה טריפה, דזה רק ביוצא חות להמחיצה המהדדעץ המחייבת וכשיטת רש"י ותוס' זבחים נג. כנ"ל. ודו"ק.

. Even r'a von bei von in in in (il croin (x) (x,) (x,) (x,) (x,) N Brod is the Mill and Bride Bride white which is interne on (K que nyn en en en ling og tenn in tag og tenn inng ange en en - nung הכבשי האשו התפרשים הרשו שות שאש נשיקה נייוויזיין במשירטין קשם כה הגרש שהווו לפרטה لك مكار مرابع . الم كمم معان هذا المعان ومن المعان ومن العان ومن المعاد معان الرقان المعار المعار المعار لورا. اكم مدون الق مع الذي هم التي هم وزار مناما من المحار الماري المارين الك الديمري والمام זהו החשא היי שור בל גור א הי רק עו חורק קל ובזואה שור תם אוק הך ובטאו כי כן דרשו זה קרל האנת הזורי כי רק הית בוקוא בקדו" נשאת הוע הקוריתי הוני. זים זה דה ההכחה המשונה שקשה השה היתה אכם גוף האו האו זול הסה האני דושה עצטווי בנות בש ביוז או נשור זים וואית התאו אוע רוות הנשה להות הקה אונה ול المار دورور «الله المرام المار المار المار المارة المرازة المارة الم المار المحل المراز المراز المح موادار دوق و' العام . החני والمادار المان مرام در تنها الموان علم كوى 4 مرام) در جان وجه درون ، الك وحن الم حرق الرجما اللمام عله الدوجة جاد مام المرا در من مالك ومروم علم 12 July 15 400 19 40 - - - 10 11 11 190 10 10 10 10 - - 10,00 10 10 - - 10,00 100, 40, 10 والأم إدعام عهده لكارم المردق مرا المرماليلم المراجع مام مام مار ورار ورام ورعم إل مرما الراريز The sect in the serie willing any notion and in the sa new and seen age ANN GARIN REPARING REAL IN TRI'S IN NEW JUST GOV PETICICIA بيا دين رومال العدم رزا لدم الذوا عرب اور اوري اوري المعدد. حوا داد زيرا ممار دريد الدري creen in san Ensite Nois as an are with soli halling high shing many מתנצות זה האוא ארורא גם תנסות הזארות שנו כתע הה חוו בזוא כי רק אשת שבת נצו אור זה השוא האתר את האתר זוה השי חוח שני בזוו זוון ארצור חשוו שנים נתבש השניאת מהוי כלה השי של קוזון לשור הוו בזותר חקה. לע לושון ב) אני שאירואי שם קבי בזק. וזא גנת גבאון ייתוני אינו אינה הגואה היו קשבע זפות ואבירי כוש התברה ארשי יכו גראוש בנסוש יזוראת או וונט אנגון דולא שעש ארש צרש זובא . אריון זואתי וש גיי שישו צבא זיבא כה גיץ כבס זוגראת הישע קושת הרקני הרך ני זוף זונו ואגיון ואנטי محدد العلم قرالا معلم قومهم عامروم والمه المالي مالي مرام ومن معر معر معر معر الم المالي «ومع المالة لاسرار الفي «علم علم «الالا مدر علمان المرام علما درام عون جعد وم المرام

יקקדה אלאל לצני דנורא. הדכוי אלא זע תמה לפא זוקאת הווני דאה שנאנו אהדנוא זורא דוה JULY MERA 10 MAR FRA ELAN UN 11.0. 1917MI FRA NIC REIN FORMA 110 ر real an mi lie plet al all alle and all alle and all allen allen allen allen allen جهار معدى . وازالهم وراك مما له مرورا ورما رج رماده المال درار دار دار if it is an and such as all but the salut will be and and the print of the مكن إن دمكار ود عارل الدرالي الم الما ولا الما المراجع المراجع الم المراجع الما المراجع الما المراجع المراجع الم שצור הדנוח הגון אתונהת שהם השנרש. אכן אותרו קתבר כ' ביתה בבגת ההנני אין לתווהת הרשן כליח דרחו אזראתו והציים שדת א ולאגאטו נגאו כו הבנום בנו ושרול זוונה כאופינה ישר זן וקצא אננו האון שנא קוקעי אהשנרש זעאו הנה כאצון וכל לצהו גען ש גדון ז ואהו הווע זהר קצין عمد على الله الرك - الراب جملة ورا الله معالي والله من والله ورا ورد معال ورجا الرام ورا و אתר של המקם) משלט שהקולה היצאתל מהנתק שקשלו ההוקר וזת המוח שבתלה כבלו אהתם שבתקוה וכונא לה עביין משני השני השני לצור וז מוח מבלין שמה שושרוט אלגנק הנכאת האגאת לזכלת ההורהם גאון שלה זה אם אהאלת כיו השלווק הבאו מלום askil here an anter the have is the night by any here the milling the milling the milling SILY. ILS MADY VIE STER. 3) què cura coullie les rent cire una 11 an aven alla anna qui billier licon שם בהציקה הי' הזה שחוה שנוו קטות ה' . איש אות שהאוט. שהתנוו קנות ה' הוו כן שה ציקה (אי' המש אהל שבן) זות בנושא שנחרש אוצ אח הוו חשות שות העוו בכשה אול למו זוו אם ב الجار الم في الم الم الم الم الم الذ الذ جوم الله عرى في عوم ول والم والم الموروع عالم مال בשלמתן הארתא המת אשר קעו לעקון מזה הוו לשקה ווכם אל בנו הווני קואת הילו כי לחרך אות ונואו לעם בפסה: זאם בסה גולין ביא שכן וציר. כי החרך אות ועקבו בני ועשר יאויי אתראה עזת אנתות אלי אוש והי הוגו לשני אויי · (3. ואנהאת האה אקותין וגטן נהאת אנוין את בהתהלה ווגלי שנגרן מחיאת וקתווי וכשנהי הוא נגטע מחאת האה

×17/2011 . الم من عرومة لاذا رعوما ومورا ومورا ومورا روز رز كالد الدين وربع عارض المعاليدا إكار المع الموال رمو دار معارده . احواکا اردا از مهار مرد ورور کار رووار از معالم مرد مرجوم رزدار مرزار مرار اروار אה שלקה חכן טיטה הןושה השלו. והטוני הרישו הזואת זואטו זו הבון ההקת נתנה יאו הי׳ ניאושו קוותי הגור בלבר זול זיחר הי' וכלנק והנשיו את לשבא זיתר וזים ום והכן מה הי' שונים הזואת הצו צות הונסן זושר תבול אכן נקב ול כיות שלה שלה אליי אלואטים ביאל הגי נאטי אואי ניווטין אושר אלי געון געון אין געווי אוטין ביאוי אומין אווי אומין שאוא אואי אוויא אוויאי אוויאי אוויאי אוויאי אוויאין געווי אוויאי אוויאי אוויאין אוויי אוויאי אוויאין געווי אוויאי אוויאי אוויאין אוויי אוויאי אוויי אוויאין אוויי אוויאי אוויי אוויאין אוויי אוויאי אוויאין אוויאי אוויאין אוויאין אוויאי אוויאין אוויי אוויאין אווייאין مها، ما المعالية عن الماري عن حدد الله حدد الله عماري عماري مع ما الم المعالي المعالية $\int G_{i} = \int G_$ الرك ال يهم درداد مواكرد درطين الرفاسة خرس بمالية المرد معادي درالع مراكز عدى الم الدرا عام عام الم الما را المرامد ورامور ربعارد رام موارد رام الم الم الم جندكم عدى رامع . ارمادة جدر . جارفي رمارانا از از از مام ممالاً اوار رمعرى حدارا عبر من مر رعدى بهارا المراس رماره عمر رمعرى رمارانا امر مر إلما مرزا وما رما المرا المرا المرا المرا المرام المرام مرجعي عال الرمان المرم رزافوار اعاماله مسرا . المرك زموم مدر در رومام رمام) حما ماليو مهردان مجملها عدى دالم ورز المار ارم الردم الرم الرم الرم الرم المرام در الم الم المرام الم المة جملع على عدى تعدد جمال لماذ مناطلا . التو مع جن التر عهدون المار عم عدى الح 1911 المدرعج جملاح معجمام تعدي التو الأحد ليتو جمال المرابي التو لين

ותה) הנול לא עת אהוותר כל ייזי עתי והרי ל האינ וות הרי ל האית אכן אש ל הגוו רען ו נהי האורקון זוא או קשהל הוקוא אווי בסופן איאון או אהתני שי קסא אווי בראוה אליי אוליי אווי זה העני דיכטי רב ירט גהי בכוקות שיק או העטן או שנהוו ל אתר איתר "יכור 9861 has, hi for have cisis new. The way the when have and set אישון נחנה זוק אומת כן התתנאת תלא הקהדשה זוהי זוקי זוק זותי אשלין مرى توجل، بارا مدم مردمان ما مردمان مردم و ربع علم على جاري المرد جهد مردن בתשנת הקצוה היון הי זנהי זנהי אתר יוטר ניוצאט התפורתו כ' נתו נוט' ושל האתי רר זאלו אתר בשטו שוו ונגון גקטולת רוחה הוות אונתר אם קרושת הווס כאמסק כל זוון ראסה בתה צה וצוטיון תרו יכטים וכונטים – ווקוו יקתה קהא האוסוא הווסן השאלו שה האצן בי' קטון ואז זומו התטון קשוטע אצ הרטו קונל קצטן שאון ולפי זוון عموم جمراعار في الجار في المراعات المراجع الله المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع المراجع الدر ما رجعار رامري الرجعار دار القا مرا القا مرد القا معدان العام العن Whith the grown is the will be will be - i loir by يجادم لما للامين تراكل المواكرم المركزي المران لوردان المرام المام ليران الموار المعتم المرام الم With the way of the will be an with the of the real the register 1, Gilling 1969 CEEDING and suit Cilling in 1971 Filling 1971 Filling 1 השקה התנשית נגבו זיתר והני בסטא ארגולגן בנהי ואורק זונש נשבט ויתר בעתו של שבט זיתר, זובל להגלרת השונש זוון שנש נשטא אהושי אוד הנבקת נבאה נתוצה - 181 ~P2/ /04/17/ 37/15

Rabbinat der israelitischen Kultusgemeinde Wien

11

3 N

כי דינא רבא ס דפה וינא

אף כלאונה הסרניק שקצוה הרחוק נפור זאטן הוסוא הזק ווא ישוק אז אחן יווציא וכבר נשין שם בין הנפרות ונצא גבת ושראל וזה קרוק לאנו שנום שאוני שאוני האני האויה ואינה ולקות מקוול אוה. וכני זה ניניגי נקאי לקותה להתורה נפראו הנוגון וכתי הרשאה החי האושרת מנאטאר אשר הה נותן כח והרטאה זון אהר ובה הטתק וזטון אשרנו הזה). וכאשר נאותה ההרשאה הנאת אוננין אתר נואש. כו תוקב שנוגן לבין אותר אתרו באון גקנא I ala mil 100x) PERF Incore MAR SGON ISTA REGOVER AISA COLIA, 1/18 LE 19 נלתר באון כאן ניון וסגנון שזנחות כא. וקתשק הזי תני אז בפקה האשה וא התרו הרבנים ההפרונים לאיין בדון לארציאה גרבלו האיגון אזונה הבנוים אלאונו הוא הראו כייי קהלכה זו - והנה בלקר שהלטן החור האה שנותן יאוסור אא . גד הבאלה ויאוקה האך, כו הין אור אורו הוא והזכות הטוקות אהי אשר גם אארי אשר גם אורן וווק

הניין אא זהנאת מנה על כמסוק תעצא מקו׳ כרבא אך זאשר האשה הופות ע התני והיא פוות זות אשר היא מש כיכנה נסטות איז חו כותו כומן הרכי הורושאו ול תלוק וצורק מחווק והנונו אלו ונות הוצו הרלה ביוצו הראי וקנים כו והיל הגאון האנקהן השכהת הזוכין באוקולנו שליטון גילה קותו והצונו שהבוק הנה ובתחו בהצוה תחולה וגא אותו הזנור לאק . אכן אויני דדין אה דדיך הויניה ככי גמת הכאו- לבשאת כי ובובו הרו הגאין המלכהן ושה גהרו הארב שלישון הווכשון כן איין והרת התכאון הווכשון כן איין והרתוב הארבו התשוברון הארבו הארבו הקוררים הארו הקוררים.

א) הנה הזין אותר אתרו, אותר הריוץ והריח וקהג ושאר ליקוק השל תבו חשנק הקונן שזנתו זכרתגת הגם ואילו לא מומסרו לשלנת והוו בנכתה הלא שלנתנת הקרל, ונהפסקום בלה שלנתנת לכתם הגד הפאל הלא נשנה בכתה עם ציון הדעל קשמונית קולו ואש הלו שלא לשנה וניוי בהי ם קל ודבש שם סק ז' ונור וש כוסקום האל אילקונן שוחות וכתורה ווי האור און הו וונו שוחות שו קצי השות בהיול שהינטי בקציו יונה את השוח השני שא קציו אאל בבשאר שותות כאון התנה יה גי הגם זי גתרו שווי, אן בל שוא שין השוח יבו הקף קוניו אונו וכון זשיו כיש השרון החי. ק באין השות בהונל הסלבר להקורות קותרון של הקאו של הרקין אלא בשמון נכול כוש הרוגן החי גוטו קני סו לאחר שהקשה אהא באורר אירו ביאו הכך בהרו וכול אינות שונח שוקה. וכתר הזהל ואונא איי שאני גם בבמינן לשיה ובמינן ניי וכתר הבין לאן הסופר והנובום מובין היקום הבנו אלא כשיון הם וכיו אל (נקול בתום' גובין כג ובחל הרשבא ורגבן ובתבי בחות אברהם אונד. סי צו אות א). וכל הרשבא בחי שי וה ההרותם סתיאות לאתלאות כיו שהארוך התשוי הות אנטוק און סי כי והחוי כוי כא הואו הכך שוא שון ובוו (אבל ההיאור הבהר . נכוי שנהן הרו הרויה הנוקר הדהר הבי כתהו וחתויו והוא רגוטין כי הי קה׳ שנטת . וצל למוהל בשוא אוך היא (תשוק וכוזנים לכיקה הא לא קנו שלוחות גונהו ב׳ לתן היקונ שלואות האמרי קבי ט האי כהי או כתה החמנא וכתה הלא למוושו האו הלאו אוהן קא כתוק לה אלא אוהו צרוך לנכתהו' או שלוחן כי לאורי ניי יולו לא יוויסרו לשלוח גדו גם. אונא אוויר לאו צוקא ישוי ש אלא משוק שאוני לשמה נה שאתר להק כתוא שאני הצה לתרשה כי נולי. ושק קכי כי הגש התחואת לכש בזרשתי שהפנו שנים זה אית שצרוך זור זטופר כתוך וזוגרום חתווו שאונהי שהן בותרון זשמא כ זין שלא אור אהר אהו הקצל אאו כרותלת לשוה הלא להא האורו' קנה' לאו אוהו קרמה לה הל קאור קלא אוהן כתוק לו' לאו ספר כרותות הוא לגבו גובו' ולא ושות בקוונן וכתר ווש, או נוו או כתר החי וכתה הזחור הוא זאו בסום לשבה אזא קונן כתודת הקף או שונחו אה השתא הפתק זה גזו קו כתה ושא כתודתו קפור אלא נשוק לאונן כאת לשוה אאנ לשכתרו הקול או אתר החשות אופי שאוני נגי נגל ועל י נרואור דררון דרטור בא צוווו של הדיף נהו שא ודצר גהא לרחרוא ואור נאון ולאה כאו שרוצה ארשה, גע הח, הווני הטפר והנורוא אונא ובוזוא לבנות לבנות שוהי נקרא טפר כרותות האחר וכול אר הגוא אין אי הכחן לפיניל לו כונת לשי ברותית שוהי ספר כרותות לשי גואשין , כייך להיגרט היא הקיל וקלא אא ארם ירי האער כשישתים או הקיל וותנהו אה אבורוטון והי אריסכט כח יני אנן קונן שקשנת הכתוזה נוף שרא הנתינה והי' ספר כחותות וזה אא כא נו האו קוניו יגרט או כשיצוה לאחר לכתוב שאנ מתוחם הכתובה אלו כאשר ובואר להלן שפור נקרא יפר כרותות

קטןת כתוקה. וכאשר תפשתו וצאתו החתם קחי חתם גוטון כה קדה והא זאו בנו קוה נונהו. ארווה שבוון זוה ש קדת להנה כתל התיםי אמאו בלא קנו שלוחלת גה בניי ציווי הבני צאה אא היו אשה ובי' כן היא גנהכ אבילו הכלתה ת לארך זכון גד ל שלא צוה הקל אין כונית כינה אבי׳ אשה נעה כתבת את גושה לא הוו לשנה נור שוצוה הבני וביא כהב שנטפן בזה וכב והימר הברח ונאה בגואתי בבר דבראת והקשתו או חבר וגנווא זו רב גבו הגאון בות האור וכן ביי גם בשני הי הזה השאות זו שאונן בר כרותות כך הוא גזתי זו שאונו שווק באוא בבר און אשבה שאו כונה ואבי׳ תכון כך הוא האנ ניט. רק ההחזוק הוא היו שהוא הר כרותות קונת רק שהאם זה אונו כר כרותות ושות שאוש אחר ואון קורו זגרשא אשת ההורו נהוא אם צוות ההנף בשור ושזו שווצות מבאת צווו, הקוף אה כשאונן קר כרותות קוצח אים אם צבנה כן היא לקאת החתם בגנהב היא. אול לבתרול אצו כן אלא בסקרא הוא גב ברשאול שווק באות כרות אוני וכיל להקנאת שם וקנין כרותות אהספר לי כחזרת וכונית כני. - לוב ול הברק אתר קבת. בה התלרה אורה לכתו אה ספר כרותלת לאורו חצל "ספר כלרתה" לאון מבר אתר כלרתה , להווני שהגם אוני שזר ראוי שהדני רוצה ארשה, רך שהוא ניצי הגואטין שהספר קוני בורתה. וגשה גכתה הגז בא התנין שהוא מבכר קוב שניון ברותו כי' ושרקות ובשרות כי'. ארז אוזו וכתא הנובות השנו שטר כ "נורקות אנתני שהבני צבו ושבוק ובשר" כ' זה שאון זה ספר ברותות אלא האות" ברותות הם כשכותשון נה צוווי הדיני שצווה אותה זכתוב שאני רוצה ארטה, וביו החיק הלשוני הל והח כו כן נכן נכן נכן האון און און און און און און און האו היא אין אין אין אווי היא נווי אין אין אין אין אין אין אין א ארטה ואים וגרטה הגט זה, זה לל הואתר און הודמ לכתוב אלא כוו טהוא האות, שהי וודווים טרוצה וקצח ובתהו שהם ולקום שהדף לבו ושהוק ובשר", אהו או אטון הדף כמדרה בוולו שנה שקר ואצ און זה כתאת אנו הקו ", הוול ספר כרותות קוני אוא ראות ספר כרותות וזה לו כל - ווני נק אש הרגין דרב ל הגי הל אי ניי או כתר רחינא ונת וני׳. הישין שותרש תואן אתר וונארה אוני רך כוכ הכסול שכתר קלמת לזה. אבל נ' שלונית לשני הסברות האלו. הקתנרון ההאשון שנ' האאו סבר ברותות הוא לקב בובי' לוניו להי בברק התי בבגי בלון טפר כרותות שהספר כויתה שוהא לשון הבני שהוא הכירת והכותב אפובתב ני אתרום שא נוצו צונו אונו ספר כרותות זגבו בוביי אלא ראות כרותות כאוור. וכן ו) כוונין ב הצל כג שאוני לשיה זה להי כתוא שאני הוצה אנשאה א היוקוו לאול, הוול שאוני לשי ספר כרות היש להיפר נהא כורתה נג שואיר אתם בחקו שאני רוצה ארשה י הוינו שנראשו האשונו של הקול שהדבר קור וציו. אה תא ציון, ההקול אא להא לכתר כן קלשונו של הקול. ליול את וכתו כן אוני לשה אם ההרול כון שהאות אוני כ לאנני וכולני לכחוק הן קלטון דאו׳ ברותות " וכלי - וקתורון (האי ניו) השני שלתק אנ כי׳ אלא הטוק שאונו ברות ו אלא אב כיכתא הקצאו אחר בילוחות "הוא כים בדרן ההאטון שאא שות קצון כרותות לשנה גוה א כתודת אחר שאון לו שוונית קהוחטון אלו . וכפ אות שי קרב ל הגם קיהל ואת הנותה שובט גוטון כ.' שאוי

0

קרת אה כפר בתתות קונן שוהא ספר ברותות אשה בין שי והיינו כאוור שאא שוהי ספר ברותות אשה או וי ק Russ ויןתה נאא לבואר בכטון בכי התקל הל. בהנה בכתב החמקן בקרא בלכתב "אינו ורה אל שלנחות אלא in הואור הבצר הלא, ההלטון הכתור וצוור התוחטת ינשה אוש אוזתו הטני בנוח: אן כשהוא שווח וגוזתו נו 16.5M אותי לאז מתוחה המניחה קוצה איזרה בשלוחו שא אבת כמוחן. ה) כשנושה נו צווו אנותי אל ש הנא שזרחת ואתה גל הנושי אל הייצות כיון שרציוויו ורחשת והוא הגורח הוו הוא געל היינשה כיו שי · אין הספר הכתלתוא שוואסוא מנוניא לגלות הלא קנה " וכבונה בשוק שוו פקובת תחת בנשתה נושה 7K 8 ואון מתחסת בזה תקטי' בנרח אל היצוה זוגר שהוא ושהו בגם אלא שהוא בנו היושה שנשם לנה. וגנון בז 11,3 A מדרגנת. כמו שאמרו חלל דרשנש בובו למחות ואוני מחשב כאילו נשהו שקוזן זורח ני מנונית המחאה. וכהא ד riala קתא בני וכרה אוש בור כיון בקצוו לגלי ולא מלאותו חווק בקרונן בי׳ כי וברה . לגברוה ואר ונה הוכא ש 1005 שזרת אברר מבורה אל שעהי הין זא הז שוח אה נוחש בנש בנחשב בנין שנושה בנון שנושה בנווון אינל מתילא של זה שתקובה ואתר נמאכה וחזקה בואתר תתוחם הנושיה זה אל הייצוה ווקברו הרייקן בטונת התירה ש 10(2) אןשה הכתובה אל הקצל או הצואו. גבת כון שהתורה כתבה מיא וכתב, הכינה אל צואו הותר תכןה וניתר 1.K) 7 א ההצראת הנולת מזה בתפית מחזק לא תפית . - נהנה קונו צווו, אנסי שנא שלא יכנו שוק Kiles צרוו, זו אוצאי , יה הצווו באי איצאי או גבו הגצוה מיש היא ואתר יויאה וחזקה . ביקאר קיבר ת [ien/s] ורטאן כיאל מי הי והכ סרו אהר ין הדרך אשר צותוא, היני שבהת נאורה וויושה לאנכי ולא והיי לק וצה זגן בגדורה שינולי איר הקדה לא היי לכא אחזא אלא דיה שצוותי אתכם (היון שצוותי קציי) ונוג ש זהנים הקסיגה הואי א וה שאברו אל אה שנקטו אבון ואברך אב שנקטון או אשה . ואשאי זה קוול הזקן אארא נהן חווק אלא אפ שין נה הנה הנהל הנרו לא נה הטוין כיהלאר היםטי כ' טובטות והוונ הנשיון ו הגדו) גבותם בתש הזו הגראה ואתר האנאן שין לו אורקו וכן קצרוא נקי: אנין הנרה סל ארי וא (0/2) צור נו שות הן שתשינו ההנטה מכו הקצו והיוני כאמור קהכרה הוא נוין שנטה שהקצו שווט לגי להכר 1241 ורצונה ונין שנטה וציווי היא היותר כשהיא שלא ני איצויי וני מסי הי צו סידה שווח ו בשון ent ואושות השתון הלא ווא שלותו " והוא היק כאתר השנוהה ונונה שלוטה והסתתא הכינה וא אוכן ה Sub W תנק בהלא לי לצו . אלסוניבטין אים שיל בפני ואא לא לי אווש ביותר יש חוול לציווי נייול לפ כרואא xxxx x1 2211. 10 4010 31 1111 1187 1217 1217 1217 1211 1111 11 2217. 17 h. אל כט דרחווק צווהת זהאוד לו דרושתו וציונו של הקצד ווכן קונן הכיו ביש לואתה אה כונת הריק 1) Jik התקל הל ההל ההרה כתקה וכתק זה שתתוותם הכתובה אל הקול וצאת וויסתיא כונת התירה ול per sh: היאתר מנילה לתסוקה כבו שתבוותם היאתר הנושוי אלון כל וקרי בגל בקוי לשנה. ואול נחשק לשנה וו כתוקו 13 · n 4 · عمن ممذ وعمدالم موسوم من معن دمار المت من ممان مان المت المرام عمر المرا عا معرام من عمد الم مرا مرد ד איי הרכאת כב: אאוזא הכב זוכיי זוגרה זו הי הכלמי או ביתוען לי אל יז בלה הרלחו ה

עצות אא שיני שיני הי הצווו גבוו ותם כל. קן וזה זשון הרשבא גושון כג, ואת והיצא אגרו' הצתובה זא קווא שלנחות והאורונן לקון שצרוק שואו כתוק וזקונת התואן כי׳ וול הכנות מתנהי מנאתא לא משוח שזוחות הוא אלא משוח לשוה שאח וכתקו בוא צוואת אא ותנו כיב אך אכתוק אשתה אוכתה בתח וקוול הסתיו נשאא אשתה שאא ושנח הסתח אשה אאן אנרושון קוויא כי' ואאו הביסו בתתני בכותה שופיםו גושין הוא צוואת הקול ושוח קהוא צוואת הקול וא חשרוגן זכונית ושנה כונה מולויגא אן שתכונתן לשון ולשתה התמתא הל קנין במל לי לאוכי שנכוון הלא לשמ אשה זו הכיון שלא צווה הקני להיא אונה גו אתתנסט כשא זשמה תגמנן זו׳ זול. למגלאר בברשבא שנטה אחרת וש זו להוונל משוח הכוונה", ברוא צוו אין גאנית בכזה זטין, ואקבי שאוגרון שנווני זי הכך גדרה החארה. או אין כשושת החובי אורוין ול אנן כמל רק הדרבן כתה הבה סיקכ מן ז׳. לא נתן חניוק לטוןירון. והלא שלא כדכו ניסל ניאון הטופר להןונים ולכשרון זוטות הפר כרותות זשתה אופה שיכוננין באון תאה שהרשהא לא למן ברותאת לשנה " שהדלוט הרובן כמה אלא כתב לטון לשנה לבני חשנת בלבוביו ונכיון היוכר והן ولو وقوم ادارد اعدم م عدوما والم دور عمام دارم عادم امدرا في دراديدم عدديد دارد הה ל גאא צווח אכתוק אא ברורא בובת שונשנה באות לאולו ותחרט וונחת. - להו השוח בצוווי ·), word ERANIN) of Innorn of Nea G'N bi GRIGIC, INIL' Flag. Goley and Gol and כאגרת זו אונו בוגה השומן גבו הרק לשומן גבי התלמן , בהשומן גבי הרב גמור וא נוגר כא נויך כ الهونة مدم ورع مركام مرداك كمري حرا مرمدم المردمة وكم وعلم ورعام ورعام ورعام ورعام ورعام כא נש כסול גולר גהל השלא באז האו לשח ברותות האון כוונתם הזה שוקולה שוהא נקרא סבר ברות ואהרטבא׳ אינו במוא ביבן שגכוונים כונה שלומה הואה כוונאם מיוזולה יוק כין בקבי רוב אין מכוונים לה حدمة درسة الدلام ومربع ومربع مودور ومل ما مودور ومل مرار مو ومل ومور الحرار الم المردا به مود ود ورأ ورمع جدار رمامًا وعلم عدل دورا رأر رمدم المارا وما كماكم محددا . وار فرم مهم נש בזרת השבאא להתל חולון גבול בונותה בלתניון הוו כסל חוחה. א'ן ולהבין גבירן גביר גב הרשבא גברכו של הריק אבן גשו בקשה אשושת הריקן בנהי בנווו שלקב בנוו בקווחו שנהי נוכ גוברין ביקות הקצל. בי וונול בשני שלוחות בהרי לבובי אהני שלוחות אם שלקב جهوما و' הمورك عد ابتر عام الدوم مواع رجوك ممهم عادمار جعادا عام ردام ارمع ريدك دم hande der och ende son kar vieren vir ereben vir stre din vir stre din vir يرم كمك ووردورا موجع وروم والدا الدوما بلا معرم ويما دارم ماليك فرال ماليك and the second And the second

lap שני המנונים, שנש הררום הקונן ההו שוחשה הכאלו המשאח עשה מתש התשטה הוניו והאלו מוניו השלוחות זה ניש במסנת שבי שלקט מקשה השנה הושה הישה געש. ומתוא לגנון קבלת היצות תלוא נז 63 הצוות ציבר בי בשלנחות שוונו מנשה השנת שבור מהרכון. עלי כון שאון המצוה מושת עו גוקא על גווצ הא 1.10 נהול בנשנת השנת אך שלוו נשאה בנציו . אלו ביוצות שבנותי לשלוחת הור שוהוי נתשב שהישוח נשה היונשה נשאת אצ הרו גת בשותות המשת נושה המלוה בזה וש זהרן זשון וכבונה וזיו אלי בהכו נשוות הויקה תמוד אל המשא יושא החשונה דדרטוטן שזואות מאתח גם אתח נה אתח לו הני כי כי כי גיין אר קרי פור בתשה את לבזו ביא יאנש שלי קו יאנש לי הניתותא האתל זוור בעושה שנת זיפרף אלא בעינן בי סלות ילוקרא בקלונן לבלא של הנשלח . לאב בזה לכה השנה הוא לוגב ביקות השלח וייש לבות של היכז n. שנוקול נקשה השנה באב לא הלי אתם לבקתכם להכי כולן בתרבוכן שלוחות מחזת אתם גם אתם הרי 1,514 השלוח. אתח מוש. בהלא המלוח השק מסכון להנצוש תחומה " לא שלהנצית הלוה באולר להנ לקוח. 221 אהנה כתוקת גז הוו כיו תראיה בקונן אכתה אה הוונו יושה ואתשנה אשרה ואת נא 8m> התסת שותות נצטרק זמן שזותות גבור שנהי המוכר זוקה המקום ההני ווא הו שואהר שוויו א ו בצי השלנת כשהוא זוצמו זואת כשהוא זואה מתש הזקות הקון וחשווה ווזה כתש השיהן בתון שלנתות כ שנהי האבר והנוצות נוגרן היאת הקול מתש אוני אא נפטאונין גבו ויש אא האוור אירו שא בנצירם 632 (הזה יש לפקסק גור באכ את קתטווה זא יווןיו שזרחות שלקה n? ונתה) אולק וניון יש להקשות בנהו בלו שלקב הטוק בלה ציווי או שלנחות החור לונין כרותות לשנה הת לבים ())

התחנא ה׳ שולחון סי׳ וא האל התקא האה תורת שונחות פיל קוכוא היה כואל ההני הנה בור בור האהי וכ הדה ו׳ זה האל אהר הנהי׳ הראה לחקורו לק חקורו היא קכואל אך נהרו ההני הוגו כור קוהי וכ כס השואל לקטן שאלה ההעלנה האורי הזה ששאב הו האורר לוקרו לאהר ואהרו לא והשאל לא כרתי היו שא ey=1 קקן גםוא הוה כיה קותה . ווווי בשנתי כב נקב . וקטי היא אוונטגאך ה' שלאון הריא אוונטגאך ה' שלוחון סי'ם مر ا الدرى م ودادار. الم ودد درام فودد الحاليا عارمها درا عمام كار المريم دول ما الم د ey G נאתת שבר הסיפר מה הרי אקני לי רקנן בלושא הספשא היהק להקול כיהלאר הריהן החים שושאת בגושן כ *ว*/ห์ בנהל הנלכן גנון האנוין, רבון כשנא היני הוהה לקי און נה וכתה ואוהו כשר הוא הנ 112 שכור ושלנתו של הקול הציוט זה על . ואצ מאו בכך האי היינר והויתות הצוון וני און אור 12 היש קנקוו שתהקל, בתרו רלאה הסיפר וא כנו שהיא כוו שהוא כוו שוא בין ובשנשא בהכונין. און תולון בו התין שכרו הקוה קוניו או עו שוא ההכי הקוי הי of flor ci' agoin alla Englistik Minous Dillo Muno l'alla ANC lupi Clearin. שושל לינין שלנחות הכאן ההשלוח האוטן אוני אלא כשווה הדיל לשכור או כויל הייני הסובר להסובר לה عمالی المحدر ال حول حاد مراجد عادماند الله حلي الما حجودة المعاد ديما الجود إلى حقق ومدري عمر جود وما حدود علام وركاجة والمها جرق وماني الم وركاجة والمها جرق وماني المراح وركاجة وماني وحدوم وركام وركاح وركاح وركاح وركاح وركاح وركاح وركاجة والمها جرق وماني المراح وركاح ورك وركاح ورك

יוצל ביד הדעל דשבר בשוטא ביסברא באקנו לי רדנן אהדען, קובאו אבשר אשכור בוגוות עו שונת ואא שווק ק שנין בלו כלל. - ונהי בי היא הרא הראותר לחדות צא שכיר לו בונהלום שניהן און גוברון בשום הל תלין זה לפי שלא שנין לנה (השויח) לפי שאון בנילת אצון גוולורה תיוי ביואן און היקהי ווקר לפי שלא שנים בת שא כולא וג׳ גבהת כולה . ווצאתי ברושבא שם שומב הזה והנוח בין . וז) תוווה היא בהא בני ששא א ארחין הכי אחלהתו וצי ההא זוכא יייןיטא קקרא דרוי שוהא שוכרת הוא ול . וגיש ושוא זא הכי אחוהתו מהן. אנין גואה גראה גראה גראה א כוון אישן גאת שכתה גזה גה אפר שא שכתן ואא קרונן שכור להיונו בהול לקרא אותר לא תלין אתק פעולת שכור בהקי אתק על לא תלון קאו והברתוק לא גוו אתך " התלתח "שכור גדוי "להרשא אתי שהוא קוריו שכא לא ווי שלוח ושפור אונא ייוןיט אנה. - אור הי ל. אושר כין בהכיא והקוה שניהם וכוזם אחור און אה אוא כילאר בשי וחוו יי שא אנ אש בזה נין שאות אשליר בוניאת בהו בקרוק קאוא באון נא קין כזה. וא הוו אא יוקוה בנואא שהשזוח יוקון אהנוף אהכונה כוצה אפרא שהבוה אהו אין אוב ובואה ההגהות רשש שם שנתה קצה לאישין כמש ההוו מנו הכהו ואו הזוה הבטו הרושבא. - אולם לאתר הני צהרי גם בשכת הבנהה קוניו אוני נושה שכור ישו כו שוא התחול קולצה כל ורק השנת הן al ser si lin , in lin in ling is ai ser appent al gi sin . Init, it rais is sailor sa אל הרשות בובן צל הצוונה מה לש כן תיון גבו' משוק באון זו ארן בערב אלא הוב בעלמא נוא בתורת שכוחת. ווכי ני שלוח התחוק לשלמלו כבו השואת השלוח בשם הקוה, מי אין זה אלא כולרה הרשות, ורק השם שמון הרוה זות השנת ו שאתא ההה הקרה גולה האתי כנה שווה זו אהלדית וכך נשום אהן אנצ בתנסת שבר באולה וההו התולון הן שכם ورا عود ولمركد كاورا إن عادم ورا در مام رمان . ~ بمذ مماارم در ارومادم مركا دعا كا ومدمرا דכתה גהי שנור הקזין שהא שניר גהו' שהוא שפרו. ותנאתי אחב קספר ואוני הושואה אהאון מבואלי שר בלגב האתך ונה שהיונט שם בהאתך ליב שאר ברשות נתוושי קיש בהזוזוך הוא ווסונרת אתך זשכור קונש. וההן זרובן זוכה זה החר בכוני בקור הגובתו ובו בוב בהה בתו ואון חואק בין נשכר נו שזנח או ההקהה וציו בהרו השנורת הואה אונו צגיור שות הוק וקנין וזוקר הקנין הוא בשנת הנגובה ורבאורי ו׳ שאני פוני בוני ביובו כיר ביותי הואיר רב כיו וכו אור הו אפיזו בתכו ווא אל כיה בוא ה הי כיר קורק הלא לאקלאר כאולר ברשאת הנולאה בל אין ודו כוב קורק לאי קלה שלה און באי באי באי בא אן האלגר אגרו או הלו מלו או צוווי שוא קציו ההרי הילהי הלא הפוני שו הקני השצר בוגא הבר שהא אול שביח הי׳ וכתק הוא וקשומא לשנמת תרשקא דל שוא שיין גבי הקיו לא סגרא קאתו׳ לפתוק לשנה אש אהל הרוץ להריק פלא התל לנה קלה . ון כחק זאר בתק באוגר אגל אווקלא בבונא גאוגר כי קאו וא אוורי באנר בבר וזנה אוורי באנר ובהג זא קו כ יא ועי האגרו הינה חוזה ה׳ גהה סי׳ כה גש גרשו הרצה חא סי׳ כה וגש הוא אווי

לקונן ציווי או שנתות איר כאות זי כ׳ - או אתם נפון זור בנהו בהסובר היו כפויל אול הובוט ה הרי אסר את לך אפר השני תתומת בהלי נוטא שר זהנוך ננהי ברשאו אבר שכר קסאה אול בל אובן א pa אקראין שכר פאולה לאש נשאר תשש מולו אגמו הנוצות למזנים את נתתיו דהגם פסוא אל לרא צהלו מזויצ גת JNJ-כין בעותא כסלה לאש לא יאתיו והי שוני בשליחות ההרי הקף אתר אתו כי ואדות שיתאו. KNG ני ל) וקביא וא ליצוא אולי. הקנה בוד שלא הזכור בחלק ההרשאה וענין התוית ודנא רק האגרת או ואלה ההזה שוט הואאם ושה זו אפשר וש שלה זכתוק גם הזו התואת שהנק וזאהו זה קונו אם ورود جوالوجه المدوم أن روما ومامد مددا موام سأر أورار ردائها الزرار فكرة أورار رومز الدراس درا ورماري יקרי שבר בתוקה מהוושה והיו כוע הקע כל ונתים השתיק הל . ונשאר החשם הן לקות הרשהא וכטא שוון וכון או אוור נאתון זי כל אהוו כסתמא ארבוה הבשהול הסתמא בסוז מן מהרבן אל הוו בפוא המבן הנאמא כלוטת הכוא שני לקברט שת הכלק מתי השלהא. לגשגת ההאת כיה האשונות הגון האותר אתרו הלי ה מבתא ואת ה المكان من المحدث عمر ومراجع حمار المرار المرام المحاجع مد الموادم أع إله المراردي جدة المولد. להנה הגם באא התואת להנק נראות גם החסש שניתם והוהו הרה הגאן הדלהה והרו האקר שליטא האנים K3 | קאשלקת התרי אין הקף ולקן כא אם ים צורן אתנות אבות קגם זאוך גאתר ההובנק הון שולחנת שו הקף 59 שה׳ בשאנן ואנן לי הנה ובוהה נאת את קצרה בהלו אסירתא כשאינן ואנן התחולה נה שואנרו הפרנים והה الالا - جرورة الما مر المعدا رواة المعرام معمورهم أن عادمار وما جوعاجان الورد . المردة ملوم رود مرعة وع אן אל גרו שלנתת התכונה הגם לכא היל ואוש לה הוו ואוש האנרי אילו הי ווהן הי נוחא לי הטתא ניו נגתא אי או כוך הסווה היני הניחא זי׳ זקמן נטות אחת את את את זהא שוארמ ונה את זקו אל שוארם ובן האת להיינו בקונן בקת כאר לנצרם קסקת יינוי השנחות ואי אור כין באיאו יק ני אל בגני יהוא איני جزو من ورسم ازم كم كالمم كالمم ومدد عادمام حدردادم من عادما عادمام كوما جدرام المام مخم ودله الاراب الم حدادة ومنَّ من المن التي ورد ومنه من المن المن المن المارة حدادة الم حمرها من المن معادة المرح المر אפו קייוש נהי מזוץ מתוכן התתומת הלא שוא בשנתת הנין זאשה קייני ואשה כן קרי וניי האוון מהנש יקרי בפגין זה דדר אור ום צורג אהות אני הגור הגתין היגור גיאזנונו) גצוקאה השיו כתו כהונה ובגקאת בונתי קייני ב אי אין נולדצא גא צהמנוא כוון צהבנו כולה זגטטה נעלת הוזו זו נכוזנת זכתו נזתתנת אל באתרו שזנחות מלצו בטוש ע יקר להתשני אהני זור אוג סייקני ההוא כן התכשו התםי אישון גבו השכון וריו שהזורת האון התיאה שניאו הוושוסן התשורה שני הקר התשני אהני זה האיקו כי והיונע נור האיפ גם הקרשו להו השכון וריו שהזורת האון התיאה שניאו הוושוסן התשורה שני ווכן הנא וגב בשיע אושגה און סייקא און שלי שיינגת בין האובר אינרו) איני והיוונן שחפון אתטה ווכ ונשר גם הא עני ווכן הנאה הזא האבת או הה בשיע אני און סיי האון ני הנין כל היו השנות שהנין לשהה כיוו שריו אוני ויכו ויש כין וידוצ אארן כא נה הרוש הזה הרשי ברשי ברשי בראות אל כא אותר אכתוק ואתתוק באו שאותות הבן אשין ו זעיי התמי עין יצמן הכי נא עיל ג׳ אמר א׳. שהקה כהי לעין ביוו בקוטלין חלוהנו בסוף עי׳. וכן וקשה הא הביוו בגערושין וראוובר אם

השלם צני בתרו סתם גם היא חור להאשה והוו כתוכי באה שחר אתרט בלו באא בת לחור את כבי לנפות ליה וני קני גוטין וא להכזור גוות קהבטע נאענט. ורק הגהן נואצונון ביוורו קיןלא ניו שהאשה נוגות וצוותת זהתיםה תפקזו הנוגון להגי צעת היזו זה להכהג הנצו שורטינן שאם להכן ו קזה להי גירא לשתיתה שבור מהי שאח צני׳. לכוון התחק התחוקו הקושוא מהשל שוק און הפתח הקאל הלה צני משלא חשש איו עבוונות לשתה כוון שוא שמיין גבי הקון, היא החק התוח שאון אנו ווק בצפות הוא זו זא סירא בןתו' בהסופר והנאמות זכוון זטבה באוזו ונחם נוב הזנטוה בריה קשום הגנהו אלן המקוח בקוח אן שזנות הוא או הכוונות אשה . - דדן החוזי גוטון אהו הרכנה שביר כתשו בהק יהלי גילו ביאה גהע לכתורה השוא צרי . הרטי קאן אהרכןה המחנה החוש או שאחל המנורו השאחת גחות חולו' וי אתטה אבנטרה תוהלת וצמל שב נטאי שם המשנה שאתרול והזה הוקותו הוקווו העצה גל המקוח זהלם או הוג גם כוין בכנוז לו׳ לוקת או זמנון ברתמו לו׳ והווי התוני לאובקוז בחולנת לא מתובמת הספן. להקשה שם השושבתו ובני כים אואיית כשת המתק לתשק מלא בי'קבו קנו הנשורה לאת המיך הח נהבטר בצרת הואי לה להטיק ההוצא בחור זה אתרה זאי ברוקה באא מתנטר אתטו בזכא האזה. וווי ההביצ חא סי וה וזה הונא באנו רוצות אכות זה א המוורו הנוגן לבניל שנכתה והוא הזי הטוח נפי והלטו. בזה נהע שבור הוכא שלוטרה ווכ מובח. האו השהא כמהזו אי וו مام إجردة المعام كام كم وممد وحورا إجرارا. ووما المعاقة مرداكم ادائرة جديداعما رما ومعن عمد مادكر المؤ مراح השנת זרחו בנבה ושנור היא העני נהלטו. וטי אא שנוק באי אועאו מוזרא בנה רק אנצו נרנה אנות וארה בנה ע כל גלעין נעי אם אנגלאו בנצותו אל הציו דדון א העני אהבני או לוא מכן והמכן האו רן ילה המנינה וטע את אנצה שנט גהע התואר מלק חור אה ותן.

קר הרול האורה לשם כ' האזינו תרצה. כה יוצא. ובלקר קל אחוו הישצחה זי שהרת הקרש: x^{n} y_{1} y_{1} y_{1} y_{1} y_{1} y_{1} y_{1} y_{2} y_{1} y_{2} y_{1} y_{2} y_{2} y_{2} y_{1} y_{1} y_{1} y_{2} y_{2} y_{2} y_{1} y_{2} $y_{$ הנביאה ירפייתא המני. (האקום הום צבני) שלשה נהיאש נתנבאן דרה אתר והיי צרני לחולף הנביאה והייהתנבא בשלקום בכני הדתו כנכילת וביתו ברטות לחולדה אבל הנגיון. והיה וב הקנון אה שעונן היל הנקלאת היילאיה לנדאתם נחוה ונרג החדום וונתן בל האיון והיה שר ו בתונו האם את כדרטו השנה הזאת גלי'. לאתא בשה בשכן בות אולך נוו. להוו בקרול לשה שר שר בכ'נוזק שה גלי' לאול ששה לשכן בות אולך נא זונ דך ני נהראם לוהיו שהול שהול שהול בת אוק הלץ בכר התהלה כבות הבבלים ואותן הבתול הוארתו קברום אשם חקר כי ההות לשורת הא בוצות את ז האלאת האלאה הושהאות מאת הואה לאו עש אאתת בבוות הגווע בי האברט א בים ש . אר נחזי. גדולה שורה שוש זה נבשון לוש זה לשקבר ווש בה לותל לוש בה לולק החו" והלאר הוא הרמהן שת יאוש אמווירתי ארוג אש הרגהה תחואת ה' סך חיזה בהיאת רחינת סה הזו שקוות לאתה כתשו צרת השורה, אותר כתבו אר הארה שוש קה שורה גו אר שאון כותבין את התיהן בישות גראו הקסזות מהיסון הקוקר היתת התנת סת הזזו. קשתו השורה אזגתה היכרח זכחוק כל החיטה זכן שוון כע ה כרשואת. ואכזוורה כמו זה וחשק הכתונה רוקו תורה אז הי חולה אונמה הן השהול השורה. -אומות איש חזא

ג דאיז כותי האקה מות אש זטחע שלא בשבול מתה שבון שני כי אל כי הדבסוש הזאק רחתי את אחינל ביזעלאו המשה שבול לא הי' אנו שו שוש אשתו ביניה בהבינת הבינית והוונן בנשטוח ביזובאה פרי כושר הזורל הריבה של בהיי אנש הי' אנש העוד הר אוד הי היא און בה ביא אור היינל אות אשר אל השה רו לחתתה להנורל הריבה ביל על הי' אנש הי' אנשיר הכל בין אושר הו' ראנל ימשר שכהי' השוה שהיו כא המורא היינולאת היולק א היולאה שואר היל ביוי אנשיר הל ביי אושר אור היי השוה שהיו כא המורא הריבה ביל היי אנשיר היי אנשיר הכל ביני אושר היי היינר היי השוח שהיו כא המורא היינולאת היולשה היולאה כחלה הל ביא אין היו היינות אושר איל שהיי השוה שהיו כא המורא היינולאת היולשה היולאה היולאת בחלה הל ביא אושר היי ראנל ימשר שביי השוח שהיו כא המורא היינול או היי לאור היולאה ושראל הווו כפר החתום כי בה היכו או הביעות והייניה שה היו לא היינול או ההיינון או היילא על היו שהיא היו כבר החתום כי בה היינון אור הייניה שהיי השה היון יינו לא היינון או היילאר ביא היול היוו ביא היון ביל אין היישין היווי ביי הייאר ביי אני הי ביא און בו היינון און היילאר היינה כלו הייל כל היישי הביו איק היישי היווי איין היישה הייזון ביחו איין ביי הי ביון לאורה היינון או היילין הייי לייון היילו היישיל היווי ביי איין היישי היוויק ברי היילו ביווין ביי ביי ארי הי ביון היילון הייי לוחי הייי לראון הייי הישר היישי היישי היישי היידי היישון הייי הייזו היילון הייי הייזו ביילו היישי היישי היישי היישי היישי היישון הייד הייזו ביי הייזו ביילו ביייזו היייזו ביילו היייזי היישי הייזי היישי היישי היישי היישי הייזו בי הייזו הייזו בייזו היייזו ביייזו היייזיו ביייז היייז היייז היייזי הייזו בייזי הייזי היישי היישי היישי הייז היייז הייזיו הייזיו הייזיון הייזיון הייזיו הייזיון היייזי הייזו הייזון הייזי הייזין הייזין הייזי הייזין היייזי איין הייזו הייזו הייזון הייזיו הייזין הייזיו הייזיון היייזי הייזי היייזי הייזי הייזי הייזי הייזיון הייזיון הייזיון הייזיון הייזיון הייזין הייזין הייזי הייזיון היייזי הייזי הייזיון הייזיון הייזי הייזין הייזיון הייזיון הייזיון הייזיון הייזיון הייזי היייזי הייזיון הייזי הייזיון הייזיון הייזיון הייזיון הייזיי הייז היייזי היייזיין הייזיוווייייז היייזיון היייזי היייייין היייזיי הייזי הייייי

ה נצורתן היו הגבר גון והה כינה ב לה שזו תבוו כותה שתה שקתו גון ואו נו נאו חלור קבה הזהיה הנוו באו הנוזי. כאין שיוסרו הוקואת מג גורו ל הירח נוות יצני השבורה ול הושר י המתית כי׳. / המדה כ׳ בחתתו יון לבין ביה כתת ברת אונו אונו השבה וג: אטי אונ רב בשם זכור אותי האוש לטונ ני בן הזוי שיו שאלא להוא נגני כך נהנושל שהי הכיו לאסון הביי ההן ויה הוצו זו ג'יאות בי שון זושב בתאי וברשן איני הרו בירך שאין ביאורו נגלה איש אונה אבתרה בו יונינו תשה או גונה היין אנו אנו זין שהוו זומתו יזים משון זה זו הי' זינשר זכתה לבטה כאור וההרוא זרתה ين 5 ارمين عيما در الكمه بكردن الدرا الوم رعابي من والعا وعدام رميام مردمي באת אתי ולאחרי ולכיתהי בנאת אנטנא תמר היאורה כיש הלו - אולן זב בש הרקק ארו שאון השון כשלת כשלת. הלכווטה הלוו כקרכה לה הרוש ההבי זה אם כן הזתר ההיכא שהכוןה היוו ט התישה שנור זושינן תזון לפתק כרשות היני חלק פהצי, זוקו לוי נאיר ההכיןא הוא רן אי הת האנון אם אוגר זה חיין כאינון באינות הרסו זיין כלי החילך רן זיאה הנשיה. זיינים אהנסוני וושהני האר איקון שוריה יצן שרור שאל זוליתם אוורת האצונו מיסה שנה הוא מה און מקוה האוון ההוא או און און און אוון און א אדרבה בתשנף על כני חון מהקראת אותן בל רחבי תבי נונויד את החושב והודרת אור יא הווןאת אהרות אותן. ונהנ ונקון השה השב בית אלכניו החת אושר כי ווזק וכן כי בתטה כלה) נוגרה בבות אולבנוו כי שי בגלא לוגלא התרה והינוה כ' הזוזוני לואיתא נון נותסה בשע תון זישכן אולפתו. כזוגור ווןלה הורכתו הזה הצרושהל. וראו׳ התקיו)קשוןות וצבני׳ ההת כנייאת וההת הדרשת זוונת כן האו: צרני זותר התנושטו וקוטו קטוט וצתק וזותנ קטוט זארות זוג ורך קינט אאותא בוהתה אורו ברק התנשטות זעת רות ונטו שבטנים כבל כי אל ה' ונזא בהאה אי אוון הנוטר לרהר הא האו נשטו בהנו נאי זען הנוטה זרקה זאת בת רהל הון אי אוונדיו נאי ברבי וטוו זע אל הזורנוו ואוואתר בזטה שבר קינה' זהאו בובי' כי באותר בי התושטו וקוטן קטוט גנהן אוואל בייי התרות נים אול הסו הי' הבט נקואת צבני׳ ואתת כיתים כבי יניו ותקות הריהו זל ורחי התקיו בליאה האורהן בקיה שהבת כנסואת רדי אורגנים בחוניניה רוש: Sla sil n() i Vi •

אשר יציותן היו הגבר גון ודה כינה ברקה בה בריה שאו תבוו כותה שהתוה שקבוני גונן שתרנל ונאו חלוב קבה בקבות הינוו בלוו חינוו. כאין שאותרו בובחות מג: גורו או הירח נוות ירני השבלה. יני המתאת כי׳. /המדה כ׳ בתאתו יון לביון מיה באת מדה ואורו השדת וגי אשי אור רק בשק זכור אותי הז וחנני בן חזוי שוו שאבא להוא נגני כך נחנקא שהו הכשו שהו הבשי חשה הנגוזו اردم عمر انعم جهدا اورع بق . رد وور علم متلاد لدكر انع كمانه كلار مرد ما مردد הזותונה הקולאת. הוני אתנו זהי שהוו זותני זים השוו זו הי זינשר זכתו קאורה לבטה כאתור ותהריא مرين 5) החשה שימו זה ושמה וא זה . וזהו ולכן השלא מזון כואשון כשות השות און מו נקראת אני ולאחר, ולנשתהי בניתח אנשות חבר הואותה כישי הדו - אולן זב בש הרקה א באשון כשלת כשלת. הלכזוטה הלוו כקרכה לה ברוש בהבי זה אם כן הזתר ההינה שהני קל ט' התינה שנור זונטינן הזוון לפתק בהשות היני חלק בהל, זוגל לוי נאבר ההכיןה הוא שורת האנונו אם אוגר הו היון כאשון כשות הרסו זון קלי החולך רן זותה הכשה. זוינה להכונן אנתאר איקון שלכות יען שכור שאל אושים שוורת האזונו מיזה ביוא איי און מקונה אלב והאזר איי און מקונה אלב והאזר איי היא הווןאת אהלהות אותן. ונהנ ונקון נשה העובן בית אולפניו תחת אושר כי וויזקן התטה כלה) נוגרה בבנת אולבנו כי שי שלא אולה התרה והונוה, כ' הזוזוני או קנון נותסה בשע תוק זישכן אולפצו. כזווור וון אי הארכתי הזה קצרושהל. irai' man lassia legui arm cloin lean scon neron unia a chi: ور " الد התנושו إماعا رعال بوالم المرام المرام الأرم المرام ال إوق من المرام م إمارة وم הموعاته المراعا إرما عده ور حجة فن بك مارام الم مراكبة مراركة הי האו גשוו בהול נמו זען הנוטה זרקה זוא בא רהל הון הזמוצרו או זאוו ברה ברה הל הזוורנוי אחו לבתר בזלה שבר קית להאו רובי כי באוגר הא התאשנו אקוסן קשוט נציק אות אתרות ניש אול היו הי הכא נקואת צבני אתתפת בניי וניו אתרוו אקאת הריו is instant any and all all seen clothe with the convert Sha sila

•

•

• • • • • • •

להנסזוה ההיאור הזנון בפנה זונסין. ההנה זון הגן כי הא האנו אסי האווה הנצי רק אאת ההיינו הוצא בצוא יצאחו נכום הא אוצה ומשואן ונתם שם קב' שת וצחק היה זאווו בתשלחו בור אתר בדקאור לקין גדי הלה בשואה שאון דהמחה אצו בגור על וביזואת השים תיתתי אאך ההרו בני הנאור הלא רם ששת והוא כל הסוגון בילואון הלבור וההדרונן אטהרה זו לעצאתי ההאף החי סלגואת הנקסי היונקזוטל כי' לואך הזה ווינא בצו דרולהם גלו קרא דהלאטה ההן קרא באוני אפו' באואה גאני באני לשוו בור אחר ואיז רין שאת מיצה ההירה המסה. וקנשי והמלאה מי הרמק קצב מקואת מקדם ה' אל שב'. ומנו שאמו we will der by the biller al Dixid the aller all all all all all all all aller MIERA FRA LEAN LEAN LEN AN FRI DANEA, NG ESTE SAN WA MILLEAN AN FORMAN הבתה ליוןטו ביח באמוה לבי נבי נבי הלאר איר איר און בכון בהלוולב ההצבור נוטין באואה האז והאו קרא זע גרוט הגאת האון ה הזוין. ההווין האו ביט להכל, בניו בהנווב הטוון הלחה" אאל יוושאת כית בוצווי אא זוור הזה הנתטה ההוול שיאם שאו אהקרוק כית הזושן זוכי שאו הבאק הרשו בסת קאו ארק הטלוזוה הבתה" אאת בני ההק הוונא הטאוק וזהו ערא החוי וי הי השנה שם קהי שו הקותחת. כן הצגר הם באון יוא השואה יצ׳ האחן שנוא זהא זקאת הזרטה. וזמננין בחוות העבור מבחונת הנתור אוש נבחה ינה השלאות להעור באון זות השלאת ובכרול זורין לארו אוואר באווא הנונו אוובין . מייקביו זוכי' בשלאות הי'שבר נשיון בשלחונה הערה בערי למווא ארי מוואו ארים מסי בסחות לי גיו אוובין . על זה בהלא התלוקת הצאות זוו למובין האוב זווש אל בפוקבו עש זהן גוביי הוא היחוות

ההחוי או התחה וזה. לאואה כיון ההוהל הרשוכן אני זוהי וואה כל אאואה כל אאואו נשא ההורת התחה להווו אינות האהו להלאת ולהל כמת הם אתרו החובן אאת התיק שאואת אורי׳ בווא נו: אפי׳ בשות שהן שאנא שבונה זמהם . אהווני באת ווצח באשת הואמינים האוזה הלגור האא ארצא ושכיןה שורה האק שאאוואא געאר השק הנתוה לבוצ און יאך הכתו האתרו' אתו היי היי האוני נולא אלא עון טאוה להערה תליה ביצור והוו Scill Strady action as his Ed Boul 1804 Level Coler dollar to 12 12 12 12 201 כבסה הזיגונת קרהנת קל הנגור אהל כוון שוין לואוה הואחה בנאר הקנוה הק המסה גם בזה להקי מבכי נא המזה כיונג ווי בסואבזו בניגוון. להה קבו לאור הלוחו דולה האמרו' קלקולת קתיקה א' התבנין אי התבנה היאות מקדל לקבון און קר and when he Eig and the alla Est alla esta almina ei estanti anna בעולר תביאה בוארת בין בכי עשה השה הקוצה המטה אוכרטי אש א הזגון ואהו אבן ובה א הקבש משאמות בת ושרול ומבשיווה היאה' זוכוא המורין ידי שבוואת והי כל השוחות הותיה נבולה התנצור לנה כוון וקו יין אוואר הואר התםי התנוא ב'ו: עצה אור רק תונוא קהוור ואר שואקה הצושו השלהזות בנת הצובה השלהזות המת הזהם ה החוצו זוגו ברה מלאני ברבון

ז׳ ליפני אונסה לאטן השלוח און האווה החוי׳ וקונן כוצוי צון הכשי הה הנוי און כזיר ווכ צל במותפה לבווו שאות האתה העור והלואיה הווו מהק נחו צותו גובי האולי קשווק זרמו הזה אניו זחותר כרש הזה הותנה היין היין זוכי כשווני א הראו ייתו בשואת ال والل جزال من الله جزال من والله الله جوالمو ما إلا مماري الله دورمع ج גמו ומאחת ולהב האכן זיתם בתוק שאוואים אותנוי בואוהי כלה שאווא שכוך: זמהן והיול הצית נוצח קבושת היוח את השמוה הצואה הזוא והנון והגם שוכן בנרהם בתיק שאואת . איון חווי הזה יאה האה היקה לתון. אוש התפו השאת וצח האהם גם ירש האה ni allie alan an Nor and alian stair alos capito a sta star in all sti שמשלאות ההיתרה כבלה לעלה לכון היותנה ובכן החזון הוא אורה הותה גם דל השיה And after the vality feet alles alle alle alle solities for alle state high امل من دروم امن عدة عارة وعال والجما عدام عدم عدم ومن دري دراما ما مر ما ما مر אינ׳ משלחו הור זות הרקות כל שם ניתוה בשלחו קיר זיתר ללהו הזה נא לספטו ליא כון ويمتم طرد المرد ومدافع ومدود ومراجع المدر ولاي الحدد مارد الولاء الأراد ومدار درار درار درار Eich alle sig an and alle ens the site of the start of the start of the start fill landing of the on our id plans and an easing in some with the sound of the of the film זות קזות שנט ול להות המונה להצמות לזוב בשימו החילה היה נחכמות ונציו תחוות כל לופ נמת * 2n/10 2n MIIN Lass en en en energe april en ins loge energe en lass and la ris loge entre and lass and lass where 2,033 Ens "info replat ind the above all. No par infor in and have it to the inter of the part of near and an ann after spai and a site . - thatan alla sha alla site . - thatan alla rea The alter aller of the second state of the second state of the second state and the second se All pril 100 ilon 110/2 citil à : in prin and interior aparts 100 100 for to pin fort insk to the administ afor inse too lot in inspire tipely forog

אנק המות השחקה בהקה בהואת הקחש הה הכין ההייון אות הרך אלא בזהן שהוא אן הרבו העיה ההי קדר קחר השחקה הלה השי הגיעיו השי ואוו ז' בעור הי ארו הכב בוורת הירך אותר שאותו אל הרח והסיף אי׳ רי ישות האת האתה בישור ואה רוצו בווף רק בקרה וחות. אוב השנקי בכן יי האוק החוי בעבור באון כרי זול כי איל כין באותו הרא ולי הרונו בווף הי בקרה וחות. אוב השנקי בכן יי באואה عديد הרمجم عمامة من منابة مارة مادة عمول كا متاما مري والم مارا مارا الم HONER AMERIA ANNIA AL MAR C]. אהנטיה אינה האיר האין . יהני למוטה כן הים השי השי הקוו מהקרוניתו הזוזה אין הוו נושו זונו אוו נין שאחזה שהואהה תלאה המשור החונה היוה האיה האיה קעבור וכון לתרטות הוקי וגבתון והווני رامان عراي الرام عراي المن المن مادور المرد وعامان وران مردور مان مرام ورانا إلى عامان 19/1 rilar is rate gar ilord astally and in the fere the to the fere readen in the sa to sea in the stal 11% sullar for the stal the stall for all the stall and the ההיאסר אל קור אל הסוויות ההשקנה תמתח מזוה הרש קול המאור הוו רק ששת והווים - המיר הוו הקשת השור ה - (1 BIRS AND AND STAR SAL PROPERTING BALL STAR BUT AND THE AN L'acht chill silves the stand the land asht high asilve fight and ההגלה להוונאו זון לו לנק לוובית נישיהה בכוש זו בנוסה ונינה קוו החוף לאדקה והיי ההגשאת זקן ווכן לולבה לקימא קהל תטנח ברתע נשאת לוא אוז נתו. בהבן הוא and training the alson of the for the file of the file of the con the one can have it and Is applied a find the solution of the type in a solution when the solution of a solution of a solution of الدة والد مع جهاج ها تدور فرق المعا عالم 5 مالية وتتد له جمع جمع 5 جالبة (ادر دور René parja par alarte nomi faisa des land print prins agri le later and cella inter le dat an also se and the later of the later of the base of the and the source of the and all i id. a gran ha har with and it is get state for artige the articles all any or

ومكر معاما جرو عامد اجر ديم ورعما رمعام يور الموال المالية د. بر ورارو اوار तंभी दी रिष्ये आह त्या ही जामे . रिया तहत अत्य रा हरीक्यात तथा नहत אתונו התמוך האתיה את הלור וואת הלה לכווחוו בהאחו זונר כן השנת בייל הני צובוביי האוקר הבחווני התמוך האתיה הת הלור וואת הלה זולו לכן האנת גין איזנו ביל לביה תיוו בשנייה Euli, jé nei alte cure sur hure cure sing in eul met - fight is in lover part og log hered in the states find for קסינצ גבואת הק הל התאורהן לנאטה כזושר ואתיו היננות איש הניי. مرز المرمونا عم معاد مماله وور وش ما مؤسمان من مراد الله الموالي الله الموالي الله المر رواس ما ورم جوزيم عارا مهاري المر عوال ما جواري المر المرام كالعار ورا ال 299 30 El 200 (10 (10 kil 1/12 and 100 all and 100 alle 100 alle 100 alle 100 alle 100 alle 100 alle אנת האמות זכן גם ברונונת זוון מאות ורש זכןומי בסומות בחוי והותו מןזא ושנה הו וסוב זומר בשבול כן גם זכתרולה אבל סומי בה בתוק בין ופתכלה זבונונט בי ביו אב כל זו בחוי או הערה וויב זומו כרש זו כריד כריד ומחינן ביו אנטי הנשרה הרזא בון אבתילה לחינות . - ואהזוטר ולכן מאין ביש בסו כתנים התאנת בטומות בחו אבל בוגב כל ההערה מרך הנות זישי בטומות זויך בס כתנה כר האנת בטומות בחו אבל בוגב כל ההערה מרך הנות זישי בטומות זויך ביש כתני ונותנין ביו אנטי הנשרה

בזון יוזגטן בשל שאינה לצת חולה כיין ההותה הולה בולה בולה ברוקטי Min all ed all for all o while and the go all relation. «भीष तथे हो हो तो। तो तो हो। दो गाहीत तभी भाहीत तभी भिन्नता भिन्नता المراجع المراجع المريمية وإحرار المراجع الحرار الحرار الحرار الحرار الحرار الحرار الحراري من معاجم من المراجع عن الاتراجي قرار وركمين حرار من معالما حرى ممد ان سمير عاماند معام مرابق הלתצה לציאור

 r_{i} r_{i סולק ששה הצרי תלה האם זולנין והתחור, האותרי קורון זות שין קורקון בלר. 30, com (cru) men en en cing c.1. קסררי קחבה וגאו חושי נואה אותה אותה גוה (כה האורסו הוקוש ושןי היא שאת) זוכני ביזוים כל חקירה אתוה ביזוא חקירה של קאו יקויו יהווש KIK 5 MIN 200 /16/1 3/0/1 1/2 le roba errez ver 16/2 le 20/23 Alte (1) 11 200 July 19 19/11 (1) 29/14. Richa en lis for annan sollin in the surger of the surger אן בזיאו זוו השנא הגנוי בשני ברב והיבי בניי תנוין האה אונן בהי אונן ביו הייניון אונן בהיאנן ביו אונן ביי גניגן ביו אונן ביי היינים איינים אייני איינים אייני איינים Alight filles find the first here into non is the societ for the (c) (c)באותרו אי ארה כו אקטוק אא נה יואטן גרוא האר און גארן גאה ירט ... (בסותייתי) כן שאו זזה הזה הזאר רבוו וכי רבאתו אחוק אווקוי באווז (א ראווג אותותוכל) בי שו תקבה איזו באוו שניאר אוו אניון אוראות וראה אוקר אים. הנה השוטה הצואר זה ראושונות מהותסתים אהן נוסי בי היא אורה א הראק Jas bre En Mage ai. haif til ein Inder ming and and entry entry

alle and information allow and a singer and and an and applied and a cicila rest and me a into any hay any alles alles alles any any and any and Ihr an stratation total and the matter man ci have an form the said -by we we we we we have the set of a plan the bay all the and by is Inlin 8 h vei = 21 4152000 orth wend -5/4. 6 09 915 5.24 · 4/ 5× 02/ 96.98 958 527-6 Way. s-Cor 11 . 48 ANKE 2/. 1 UDING VINGO 17 . 22 8822 807 802 0731 hh × 7.9 09.13 2/1/ = 2/1 & MAR 10/15 en Cont lev of nert 251 058 0021 0041 いちん 2.5 ~ C·J 0.28=9. 10/200 28 × 09 ~ A) ' n E d/ M HALL ENRY GIVE CAR LO EAD OF UN ON Y GAL L'A SAL ESTOLUTING LA ENGLYD XIX OTX DIED 'S LIED CORT ANUT DOILIOL yei in the class eard is print stroy تراكان المراح عدى له له المع المع المع المران عد المرافعة المراح

ACI GIN KIE MAR GARD AR GRID AR LENG AN RELLA AGI GIN GRID AR GING RECIG RECIG ICINA ZANDA lokipa (JIJAK 1-jop ezip pik Je. 10-717 Kle Klk. Had stragted the car so still out to the to stall and to stall to Hill 30 (on Zo Nolen 60 × 32 2000 . 6 = 32 0 44.0 . eres 1.0~ 52 1400 100 30 May 3.50 1.50 1400 207 - 60 27 - 60 NO/11 3 1/2 = /1/2 52 x 44 1620 208 30.8 2288. 52 ky panentalon 1000-5 long 32 11/2 MAR 5 84.44 9-225 336 36.96 72.5 144. 720. 576. 60 9 enju in ella - Pope wormer poper avoid affer and plan and science red day of the word In an Scolard Risk line in Allen inter et i leibe en lier leibe an ant Des priver in ce ins subject in the list of the list of the series of the first start of the series and the ser

-'.> / c/p main - main goi) c.'. Nee 11 (Sort 106 ma del construction of the state of the mil - $\pi \pi c$, πd $\begin{array}{c} qec' r & i & inite (11 red) (11$ - · · ? N. A pli of fills in fill and for the plan of the state of the set of t $\begin{array}{c} \left(\begin{array}{c} \left(\begin{array}{c} \left(\begin{array}{c} \left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\begin{array}{c} \left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left(\left(\right) \right) \right) \right) \\ \left(\left(\left(\left(\right) \right) \right) \\ \left(\left($ Milling Mar Mar Innol . Girl, bela ive plans plans 15 might הוא לבי האה ושקווו PULA (ווגר קה יבי' #NENDICKEN# BROOKLYN, N. Y.

בנולנון בי י 6181 **פראספ**זקם פליים רב דבחביב רעים אחובים ILICL LEILAS EILIGH מקפנים אפריק נאליגורא (גאליציי) arre, sry rsetrast YAWAAA NAATERN PARKWAY JONICIPIA

> Frooklyn, N. Q. anut toageost 6181 anoinsquod bedobes . gnod to idds, nsmusdeff. B. zuausfit ide

que as interview light present liegen in the work ener que as (mouth freque present ifre (mouth as a second in 1/2/1 present interview and interview intervi infanir property plation will be reader of the start of t $\pi [0]$ $\pi [1]$ $\pi [$ $\frac{1}{2} \int \frac{1}{2} \int \frac{1}$

מרדכי ארי׳ האבערמאן Rabbi Marcus <u>U. Haberman</u> מלפנים אבד״ק גאליגורא (גאליציי) וחבר דביר״צ בוויען Rabbi of Cong. Beloved Companions רב דבהכיג רעים אהובים 1819 פראספעקט פליים 1819 Prospect Place ברוקרין, נ. י. Brooklyn, N. Q. RESIDENCE 1512 EASTERN PARKWAY BROOKLYN, N. Y. TEL. DICKENS 2-6737 الم ممازهم ولم عوام مالم مالم ممالم مرارامه من وروام من ومر for any any any and an company of the formally said and the contract of the sea (tolo iné la contrain los de de la contra contra se alida de contra se returned in stande par allor te mente all the stands all the stands at the set of the the

מרדכי ארי׳ האבערמאן Rabbi Marcus L. Haberman מלפנים אבר״ק גאליגורא (גאליציי) Rabbi of Cong. Beloved Companions וחבר רביריצ בוויען רכ הבהכינ רעים אהובים 1819 Prospect Place 1819 פראספעקט פליים Prooklyn, N. Q. ברוקרין, ב. י. RESIDENCE EASTERN PARKWAY 1512 BROOKLYN, N. Y. TEL. DICKENS 2-6737 rade c' cosi read read and constants of shall end a solot of the so

קינה היא, שקונתי פרדק גאאוגארא היא היא היא היא הא ארא א אסר כתוק, שניסר האתן יההאור הנקול האור קוני הרשוק ההלכה הה הגאון הצבים התלמנים בתי קצו אין וחוד קבירו, רטכבה והן האוך 'r life. 'all, wier i lie non i Folden and alle alle alle dolle lalle for the security of de the prove an (aking any Nonsil 136 John North Mar an Ining 186 Proven , an Dur Nes Nig har in very victorial, אותהאק הנוק זה האלונה, אאונניי כי אקה אות אוקנא. כתוק קשואל א' ב׳׳ לואמר האושיו לא אפי המו מן המנסכה, אומ׳ לואמר אה הן REQ 94, 1111 MEDE /14/10, 10 1967) SELI GIORIA /149 14ED Lode F. בנוס, ואש שני מנוק מתי חצי ופיניוסי ואמן אלן אלן אלן הי ווהי נהצוחן את אמון האמש ונציו יון הכיא אחורנות גווי. ידביו אי הכה אם קשון ני ישרו אמון האמש ונציו יון האה הקרה גבילה הנארי ידביו אי הכה אם קשון ני ישרו והבות נפולה נוסה, האפה גבילה הנארי הנארי קום שני קטו ניתר העלאורה |[e] = [e] + [eאביוון ואתראוש בעפיען ני ושריט, באושוים אואינים אווינים, ואווות אותנו האפן אימלה כא הניאן בי ושריט, באושים אווינים ונופרים, גין וור יהנוונו בזען האפן אימלה כא הניאן ביה ביין שקרירות המלחיה, בייה וניהה שייתו ביה האתה ומלקצו היפאו איו בהראו, אימים זיל שיוויזה כן שיידי איל הלאח האתה האתה, א האבין איו בהראו, אימים זיל שיוויזה כן שיידי איל הלאח

ארון זעקות האזון הנחנה בגלנו ביט שליק ין והכי הענון טוקה ואם כאק ול בוא ملاحظ مرم در مرابع رام رام رام رام رام رام رام رام הזה או האר או ני או כי כי כי ווא כי ווא היא היא ני אי כי ווא האר אר אי כי AND NO RIA, 177 All (3 NO APPA Cal, 151 Ral, All CAI, AND RAI, 11/2 ra nen ar anatt, . Nua crise ital for the bong and for mon no for mon ne سار ال در حزق الع رحمد المكان الرمان المرا اجرا في المرا المرام " Have and when you and it alog and show is the an Engla Clark 201 - 2010, 1/20 (2010) 1111 (21/10 1000) 1/19 1/2 (21/10) AN ESES IM KARE W/N, ING I ROW REMA INSUN CAN MAI ESES AS اردارد من ترجم العراديم المرداديم المردان المرام المرد الم 6 + لم المان رود جرد الدوريم ر) بالع رز كالم ام الله من ال AKNI GIN XI ICAN MAN AN IN ON SIN AK MGI DE ONIA גאת כאר הושרא כי נלקה אטון אאנש. כי אטוטה היי הייד איי אתאר אאנש כי הלקוחה השלחה שקזו שהו כדיניתי כשיה מחקנים וכיאוטי הוו) נשקה אטן היני רשיוש אראנה אושים שהו שהו שהו כדיניתי כשיה מחקנים ובסיקאת קד אהו ארן רקובש. אוש שהו שקט הדים שאמנות הרטו אהונה הזטו והאניה האנו היינוקים. ושלקה"

 3^{1} הדיט הגונה הכין ואל הכחת כיאון גתאונטן אזוחונ בו אהפעו אוודי האווא שוק זשנן לקותה צאור שלקחן ין ההשקר, והנה בין הלבוטת הזאת ברמה Mense (lake, estil posti in the lan of ext NNG up eggs/ השת אל ההחנה ברח הכחק מןל הלאחת החזת נקאק החשון כ' להי כקצום נל וני حجزيدة بور عمال المدلك جريريك حرابات روز المائلان حرافهم إلى الاستره فرز العكال כהתאו הייין ולנור איין הלכה מהמ. כו או אפיר איזים אה שלק ט וא אור اروه روز روما مولام المواعد علم المواعد علم المولام ومر المولام ومر الراعال جرور . اروه المراجع مروز المراجع مرور المراجع مرور المراجع مروز المراجع مرور المراجع مرور . مراجع مروز المراجع مروز المراجع مرور المراجع مرور المراجع مروز المراجع مرور . NIC 1121 [10/1773 10/1 [ ] (NET]) (NET]) (NET]) (1/10) Englos) (1/10)] (MINKIN WENT AND INTER CI COMPANY INTON WIND AN INDE CH NAJ CI GARNOR ALGERD, INIJ AI INAR ANDIJ CIAR DIGI MANA INGLAN

-. הנקה כי אקט האונה .-حرد الله عاد الله المالة الم الم وله ماعظر در المع المال المراج المراج رد المراج المراج رد المراج المراح المراج المراج المراج المراج المراج المراج المراح المرا مرجع المراج المراح مرجع المراح الم جدرامه جزار مالله. تجريار عليه جزار معالم عمر معارد إما مع إدر عمر الدر عمر در المعال در رالمال الماليم برا المع المعارد مالع من ومرام المال لموا در الا روابلا رد اوابلا عن مواد حرار المرابل المداري في الحرار مالع ما من مرابل المال المالكار المحل والمالي في علومال مرابلا على المرابل عن معالم ما والمرب الموراج » ومراكر الى مردا المالكما حول رواب فى كالالما ولمرد المراك حول المردي في المردي المردي المردي المردي المردي المراجع لمر הכמה מזווי -אונסלבמה מזווי ואולתו ואולתו ליו ילבון , וקולא ה' האון ג' החותים הוותו באוקוי היווי אים אונקואה יו סוקר מזווי את שונהתה והביי ומזווסה ליו שיואתי והתליחי הוותו הגנוין בלוןוח וכמוקות אונקאה זא שונדיו הוה אוון הקקו הנהי כי נפורנו קות אוון הקאו הראוי היי שיות אוום אהז קאו כי היאוון זא אות הדים הוא הוון הנוחן ותקוי הואי כי נפורנו קאת תאה האוון גנא ית האו כקון הקום אונו הנועש זו הוון ותהוש להקו להקום להנור, כנה וכנה דם ואש איד טון גר התאופן צוקור שרוו איקת זאת שלאוון נכי כזנא זון או שאנוין שנהנת ביטא און און אוי אוון או המת בים כנה בשלאו נכי כזנא זון או שאנוין שנה לנהי גואון באבי אות אוין או האנוין או אוון הוביר היי היוון אוין או $\frac{\partial q}{\partial t} = \frac{\partial q}{\partial t} =$ الله المالية عبد المرور الم المرد ا $\begin{array}{c} (1017) & (1007) & (1007) & (101$ « برادر عربی راد ارجاد ارجا عدرم را حرم ارولی انتخاب عبرا ارد ارد ارد ارجان در برای ارد ارجان در برای ارد ارجاد مرد ارجاد در ارجاد مرد ارجاد در ار

्रिति إنكام त्राह्या गांग गांग हा है। ता ता हिंदा ता हा है के निर्दे महे नहीं ता ता हिंदी है। दा ر المراجع الحماد العراق عن من المراجع الم 1/3/2 and the set and all bale and it's sing all here an all here ככה נפאה קדירת האשנו הקניצרה המית און הלמה זוותתו כו הסזוני בקרטי המנט درد اجرام علم المركبة معلم تعرف المركبة المعلم في المرد المركبة الدار القرم المرام المركبة ال אתנפש בשקה שהיא ולפזא אן הנוצא , הוא מנין אה והאאו אא בקר שהוא St + الرفع مرمزان (مادع) المال على رم مرتز (مدارس) عدائم وامر من المرابع على الم 26 Ali and a day for the part of the line on the show of all and the start of the s lpy ارد المرابل عمران ورود حرم من معال مران ومرم وهم مران معن المرن مرن المرن ا مرن المرن ال FRA WURN 1901 MACIN XAC VAL COR CON' FINIA FRANILY 4001 NOCEN 1901 את עלתו ושרון החבין נותר שווין הקצר אווענת אאוועת אמון אתרון אינין ואחרון איני קט ולגות הנסי ון האות העתוש המהוש האראור זון כלך בערך בעלי העול הוענו אורי שלל של הירך אותוך אקא זי האון השרה כב האיל ונסות אווען אומני הסתושים ו ארשון שי המחוש אוריון התכנת כב האיל ונסות אזון אומני הטתושים ו ארשון שר במו הונטי אין או החותה לסתאר ולקאיש בקושו ובה הייל או שיאושו במטי בשיו הונטי ג'י היין 5 האלה ולפליח באונט ובי אין אין שוונט בי אין 5 ארש לסתלר ולפליחם באונט בי אין אין שוונט בי ארש בארש בארש באראר אין אין אין אונט בי אונט בי אונט בי אונט בי אונט Control and and and and and a fight and a for the age i are the the And the property for all and c' log in the property fills and the property of the property of the property for any the property for a property of the property of th

¢/

PTC

ŗ

۴

 $\left| \left(\right) \right|$

NI

22

 $\mathcal{N}$

11

Ind the value of the way of the could all and the construction of the the cons AND ALLAN ALLAN WILL BUT AND ALLAND LING AN ALLAN IS FA MULLANTA NILLA A CALL CALLER THE TON THE GOST MALLAN ANNILLAN A RANKING · IN/00 July Low for Many pliling of the ford him in the ford of t الارام معظم مركزا المراجز المطم ممميل المما مرجو عظر عمد والما المردام مركزالام عجارم معظم مركزا المراجز المعظم ممميل المما مر المراجع المراجع المراجع موراً وقال الموجون مردن المراجع المراجع الله المراجع المراجع المراجع الله المراجع الله المراجع الله المراجع الله المراجع الله المراجع ال 104/3. 1.2 Selve in of 1, & Billin of angle allen 2017 c. . Even 2017 c. . Even 1017 مروجان المحج حرد الموجا الم المار الما الدرم الجارم المعاد المعاد المرار المعاد : مرجان المحج حرد الموجار الم المار الما الدرم الجارم المالي المعاد المرار المعاد الم NI RUP THE THE LIFT HOUS TO JENCE JOHN MY IN 101 I alt alt for a charge with the land the ser inter the file. ein'in the ing (in light. E. Man And . Ver Min and Min and Min Min Min Altan م المراج المرار المراجع والمراج المراجع المراجع الأراد م الو والد ال My out in any loss week aceil lager week and much america al finn push will noter ingen inthe hole hard will have and find and for the and in roland the least - I have the got a rough in the malon with the 2021 milien MI and adrew mind wai mail 1111 1111 1111 111 111 האא של התצב בה בהאו אטווו הפדחשוניו כי נשבר אטה או לקת צע גטוק אורנוני الى على المر مارور مع على المر مرا مرا مرام المرد المرام (الأ المرمين فل مرمين! المرمين! مورج مرارك لمرعبع مع مارم رز الردائي دا مرام برا المرام . والد موار الدولي) · Ghen who sty his

apilition malor all the ants - unit with an plan phalitet - lig. Har when it and sai " ar maly be well also and a Alle NK NUM PMS 11/2 SIKE A MONS PINES LOOR LAND 11 capy i you capito lides a apolo un print lides and sur अभी त्वर होसे भारत काठा टलपत ट' भेठ. जिस्ता भी टा टलप भा देश द्वित हरा तहा में त्युर दी छत त्याद्वा रहिए ये त्य क्रां हमें ארסינ אלח האל כאנג אל האנג אל האיני בהאה של האיני באיזי אלח אלח אלח האללות של האיזי הרסינ אלח האל כאנג אל האיני בהיי ביי האיני בהאה באיזי החייו האיזי האיזי בהן האיני בפרא ביבי אותר החייו האינים אלח האיזים האיזים האיזי בחור אאוזי האיזי האיני בפרא ביבי אותר אותר חייוב ארח הי ביון שראין שראין שקופה היאין האור הי ביו שראי איזיר אותר האור הי בהי איזיים איזיים איזיים איזיים האיני בואי שראי בהי איזיר אותר אורים אל האיזה היינים איזיים איזיים איזיים האיזי בראי שראי בהי איזיר אותר אורים אל האיזים היינים איזיים איזיים איזיים איזיים האיזי בראי אורי היינים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים האיזי בראי בראים איזיים איזיים איזיים איזיים האיזיים הייני היינים איזיים איזיים איזיים האיזים איזיים איזיים איזיים האיזיים היינים איזיים האיזים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים האיזים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים האיזיים איזיים איזייים איזיים הייזיים איזיים איזייים איזיים איזייים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים איזיים אייייים איייים איייים איייי مرح مرد من مرد مراجع المراجع المرجع المرجع المرجع المرجع المراء المراء المراع مرجع مرجع مرح من عرد مريع مرا مرا مرا مرا مرا مرا مرا مرا مرا حرف المرا حرف المرا المراد مرد المرا المراد مرا المراد و حرف من مرجع مراجع مراجع مراح مراح مراح مرا مرا مرا مرا مرد المرا مرد المرا ل من من معدد وروم ورام معدد وروم ور عاراعد ممد ورا من مدر الل من مدر الل من معدان مرد الله معدان معدان مردم مر ار الار معد المراجد ورائد مسور المرد معرد المرد من عارا المردم الله المردم معدان عمد الله مردم معدان معدان رجعنا من فى المارية الريد معرف المحمد الذي المراب المحمد المحم المحمد المحمد المحمد المحمد المحمد ا

المراج من الماري مراجع مراجع المركب وراجع من مراجع من مراجع من المراجع م مراجع من مراجع من مرجع من مراجع مم من م $\left[\frac{1}{2} \left[\frac{$ Eller in als hill a fille frage hair abili aller for the abili Hered in hursday of the second cervin will she aler the liter and files are in the constant and in the set blad an aller of and the of the set of the of the of the set of t forthall as souther of the few rapid and the forthall and the forthall and the forthall and the forthall and the second and th Denped 10, 10/1 /0/2000 notes 2 calm iles 10/2000 - 2000 -Enerris all and all and a to all a to all a to all and the present a and a first

and the of the part and and the stand and the stand and انع مديرا ادر اورم عمرانا حجمة مع جمانا ديم جمانا ديم جدر ان من ان ان جمع المان ومر في ان ورم عمرانا حجمة مع الما مارما ودر الم مارما ودر ما محمد المانان من جمال عمر الالمام ورا وي في ان وجماع ما مهام ومام ودرم الم مارما ودر من من محمد المانان ما جماله در الالم للرزارة به جريرا ون في مجرائل جدارد جورد عن ورانا ما معدد مر رود عن اورابا جرمع مرد مر رود عن اورابا جرمع مع ال بالموم وحراجها المعطرارا داللان بي . المجرائل جرف جرف جرف من الدان اورابا جرمع معرامه برداب درديا دمراية رجام عرمعام ورود حاركور من وزال عرد أرا العرا العرا المرد भूग दहा तरोती अगुव गुरुष अग्रे होगी इत्राल भे त्वुमूह वाहाद तत्ह गिमा ते प्राप्त מנא מקאנטון א מקאר למלרה לבנקרש הונוסת לעטר לב לכן האום האררי כ' וב יי אני vin des fils of the state of the state of the state for the state for the state for the state of Ican soir sel and ally and cours of gay son son anally anally אביל אושרין את העוראת בסווא שי אירי איני לאו אתרעות בסווא שי אירין איני לגערין האבינין האבינין האבינין אושרים אביל האבינין איני העורא בין איניים אבינין האבינין איניים אוביינין איניים אבינין בי אוגערים אבינין בי אוגערים אבינין בי איני העורא בין איניים אוביינין בי איניים איניין איניים אוביינין איניים אוביינין איניים אוביינין בי איניים איניים אוביינין בי איניים אוביינין בי איניים אוביינין איניים אוביינין בי איניים איניים איניין איניים איניים איניין איניים איניין איניים אוביין בי איניים איניין איניים איניין איניים איניים איניין איניים אינין איניים איניין איניים אינין איניים איניין איניים אינין איניים איניין איניים אינין איניים אינין איניים אינין איניים איניין איניים איניין איניים איניין איניים איניין איניים אינין איניים איניין איניים איניין אינייים איניין איניים איניין איניין איניין גערין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניים איניין אינייען אינ אינין איניען געאין איניין איניין איניין איניין איניין גען איניין איניין איניין גען איניין איניין איניין איניין א אינין איניען איניין איניין איניין איניין אינייין איניין אינייין אינייין איניין אינייין איניין איניין אינייין אינ

1200 Ma Sa' all cital 5: all and sain son of and sin line son page service and inter adder have and find and and and and and er l'ai l'ai bene construction con angli the the gales Error sent Trif land and the loss sent son stand and and for a golf out of an ارال الألم قرم وراحة مر در كان روان المال مرال المال مرال المردي المرام ورام المردي ا

pan 66 non vola int proping proping in all not aller the son of a copy אותורות איני הה אחרות כמי שאישו קיוראשון וא: אהה נקקון שוו רבו האור Stern will pres will be and the sail of an and have some and भूख तत्व अत्य वन्तां भूग प्रत्युहो। कार्यत्य क्रिय क्रिय त्या त्या त्या ग קוניה צומר טעקליבו אור התתה הזערנים. - איזן האור בקס בקס לבינה רקנן ירו האפוע שתנ בתני הצא וקרה לחקן נוצע. "א אתשצו קהו ההדיע שני היי התי אור כבוא הפרט שהש הלא והים בוססן היאן דיע שני ניין גע שני היין אא יה שניה בתי אור כבוא הנוון זה שהרג צורות התה שהסחזות אוה ייון גע שנה جرز المرار حريد رمود عدر مريم المريم مريم المريم عمر عمر عمر المريم مريم مريم المريم مريم المريم مريم المريم ا المريم المريي المريم المريم المريم ال HARD ROLD in and an and and and and and alling and alling hall and hall and hall and alling hall and alling hall and alling hall and alling hall and hall an אות היאת היאת היאת היאת און. להי אם באיני החופה נישו לתחות היא קתו בחיאת כן מינת און של אלם כי ותניםן היאתן של עלי לשתה היאת ובת האו שני של עלי ל אישו של עלים היאתן של עלי כאור בהיקה אי ייין יוא שנים סתובת רשה החוגש היא הרבי בשל היא היאת יאות היון איתו אות היון איתו אות היין איתו איתו איתו איתו איתו Min the series one can an an an and the series and a seri

's royals appelled and in the start of which is and a busines in the start of the s top and se mine by in the line into the mine way a failed and a for the state the state for the state to a f 0) 111 22 10a 112 ann 69 101 120 and 101 12 100 an 10, 10, 10, 10, כן זעתנו בקווננגו אבציני איטוש ניס את רבן האור שהאור נונו הנאני aden land a cal with a calle alan a with the share of the start of the "I din snon in an in an in an an in a snot in the share with a come in the solution of a come in the solution of the start of the solution in the solutin the solutin the solution in the solution in the solu White the Kars is all and and and the start of the promotion of the property will be a start all the property and the providence of the pr Why have contraction on any and the part have in the week in the way have and the way have and the way have and the an مثلا الدر حمد على الحار معن المراب المراب المراب المراب ويلام المراب ال 1225. Mang Mar 2000 1/1/1 2000 1/10 5/12 6/20 1/1/1 2000 24 1940 040 ALLE ASK GASKE . INTO CA TRA GAR GAR DANELA IN DER MANY AND WILL AND MANY AND WILL A וכלק - האור הפרה הכלפה //כן אוא ליסטן כויא האור כוון שהאור הזה האון ארשך אור כידה הכלפה //כן אואר הזה ביודה קוהצ גוון שהאור הזה האון המשך אלאור כי המא צייק לאור הזה ביודה קוהצ אוהא כוון שהאור הזה האון אותם השגור רי הגואה הי אאריה השינו אור אנייט אתניטום האון בטרים וקאותין . אה האטק האות המאון האותי הי אאריה הפתויב אור נביו שהמוו המטון בטונים ון אניין And Less elve and al first and a start for the start and the ship with any in the ship is the ship and a sing تركى زور المركال المرك الم المركى زور المرك الم المرك رما : إروابها وقر هما العلم على على على عن عن من المراب هذا المراب الم المراب الم المراب الم

رامن درمة جمعنامها رطري وعمائي جوزين ارمع جماعات بالترام جواد راري والم حرى ومع بالسره الماي بأن حرك معام ورعاكا حرك مراج حوك روارام المال الحارة روام برمرازد (رجمنا) في من رائيم جرة برق تومع عو ورج المادر المرابي ال الحارة رومي برمرازد (رجمنا) في من رائيم جرة برق تومع عو ورج المادر المرابي الم ماليم وعدام حرامير عرام دروس الو المرح + المرح + المرد لوم عرام عده ما جاره ال ولامد عدم وجو على لوى جعراما مرزارا جمعها المرزار جمعها المرزم والمرزم المرزم مرزم المرزم المرزم المرزم المرزم والمرزم المرزم المرزم والمرزم المرزم والمرزم والم MRDIA CIDINI. J CALLI GRANI MANNES DIA GIRI PARIA GENA DIL OGNIN مرومان دول المراجع المروم المراجع ا אלי און" זלו בחוי אור" להאים אוני תניים כו . -• - •

. Tot gor se een plus mojesture "," plant wither into him poor of the second the second with the inter here with the him being beile aby value and an Mich. Which and the state was how was the state of שבוקות, אלוו תאמנו התחת שבוטת כיר הושרוע כיו החוקה קרי שרוקות. المرام جماء من من من من من من المرام الم الله الله الله الله المرام والمرم المرمان جمعًا معم أهم جريد من من من من من من من الماري وعد المراع وعداع عامل حدة من من المرار ورائد) مرد رجا معدمان الم" . اوج رجانة علم إذ درا عرف رسور علما لد عمرة الما إيها عد أرام والل در الم در الم رمال رمار و יקה שלאו ואהם תוכ הה בשבוקות. זש בסיד כןר. והזואוני כו היתן הכי דל האולה זיטוייו דינהג הזוו אולה אקתהוו כי זא הןכי הכיון ההתנהג כן הוא כזאי התנה תחולה ואת זהי קון שלה הניה אואן אהיא הרכת ציאה , בכין שנהו כן זאא לוזהר לה כם מתין אארש מזיקון כי שלוו נקנון להו האון לה ביואון בלוו התן حملًا הרמי יחוי الى حيا معاجم وملى جمعان הגוון הנוצו בהו נוצא המוושוןה שהקנו בני ירוש אין שאו ور والا ما ور ور وروا العال ومان الله على ورم حلوما موا ورا عدما ورا عدمو الم ورم المرد ورا الم ورا الم ورا الم הז הכל כתנה התיין) הוזן בכי ג׳ והכתקא לדה, הן החושה נטן ההוט הלוו החליקה עם קשם. וקווית הן والمر إلى إلى مارد المعردة لوميع المارمون المود وم المود وممان إلى مدان الدارا. والمله مردم عادم جمعارياء اورنيع دما مر عميدا موسع العا عامورا ووميهار أخ جوا مردد مرون على رمع مرد مرد مرد مرد من مرد عد الرسون من دولة جعد الديد درمام المورس الورس إن جدانة جد إلى معلم إن جوالم إن معلوم مارد المرول plus and for allah the case all the finder of callat and for the many and all the many that while you will be will be will be and the series of the first for an first the table

حم او الله المعن مام ذم جاعزانام المعن عمر من العام حما العام حما المار عمر الما عمر المع عمامة معام العام جمعنا حديث لومنع الأدما كم ليام مرد معنام حمل الما معمم الم معام المعال عمر المع معامة معام العال ر من ما ما الله علما الله حداث من معانة وعلما مداني المرازي مراز من وعبر مالم المرز الله ومرا على المرا على الم المعاني على من من المرسم الدرميا . المانة معمة ممانا عرمانا وورن معا معاناً. الله مع 10% وعلوم - ליש כתו גיון הונפון גונוי והכל כירשון התזיי הול השהי כי' קשיר, והאיו ליו כתו ול השה שעה השנת השנת האת anjon in hi and and and the line of the line of the first and the sea of any in the sea of the second the second and the second the من التي مذها رجعة عام · إلى مدنه المردانية عود ودا عارمان في المكن المعدى را م دار رمين . الغ مرجونا المرونانا ومرا ومراجع مردام فرام ومراجع ورافع ورافع ورافع ورافع والمروم المعادي الم valles den op fulles and Over ap is an internet in the sing for the certain for the certain for the certain the section in the certain the عمادال من مان مالار جرم عرمادار الرومران الرومران الرومران من الرومي ورادي درال ولول عادمار gen is les parts int entries the time lige it all all the parts of any ally in and in all the set to go the first his in the set of the set of the set and the set منا جامعة جمعة مرا بالما وربع دورم من المعام من المعام ما المام ورام علما ورام ورا روما وماما Ka is fin knig tring arrivation - chig angera als is 0403.9

pers ally and point david Colord Willing is han glar so part with the start will and the start with حرف معنع - المرام إي:) لما والد لدا ورود ومانة والد معالم ورامعان والدوم وفي المؤ الم ورو ومرد جمرور وزير عراموا. الله فرهاي من في وموجد وروجون الله المالي ومالية منه الله . את און מה. ההן כי ראוש כןנ׳ חת האווה קאת הקוון אה חוויא או ההוויא או ארוו אוויא און אורון جامعهار مدرة ادجا د.' مع إينا مله مع الما في الأل المن الذي المن من مدن الما الله الم من معرام hie mil set all you with any must also dely and some and and any and and and בעינון השנה כן. וכנס נתאתם באה . וכוןת נרורה ייתיה עו להתטות בהוו הפטן השי איו זונטו וויי פותונטי לה הגבש שבוקות ותתנו היין היינים והלנו זורוו השר שוות שונו והייש ההריוש וכולין קייןש בה בשוות כבובהית צ'. ברטי להתרונט בחבה בי התטוח באם הלוות זוון נפצא אוקט רן לטון זובל לו אקיון כן לאטאת וכנט באונ׳ קוטנפאר זה, ארסו הקנת שהיקות הזהה האחו לאטא . אקשאמון ארקו התק رود الله الم المال الم المالية والله المالية المعالية المرابع المرابع الله الم الموادة ومالي كالمالية سم معرف جرد من جروب عدمها مملح داجها ونه في من في وارد من المن من المن من المن من المن من وارد من جروب مد جروبارد בטא ההניקה ה: הרוהי התון נאחת היין האח היין היא אחרי או היי אחרי איני ארי הרו איני היי החלי הרטאן שאותהש שנחין וחנור החים לפינית שהו'י הי יואי אותר לא כן הי' החצו שלו כלוקה קהיע امدر مدى لومار امر: ادمعا. لون معدة مراله من ما الذلعة دا من الرما عار المعا در ا مروندا كارم مر الروم علم المعة والعظ فترعد مرتنا عاراته عن عربة مريد ورا وحله ورس في المك وعردهم. اذ ما وحدة وما ما وعاد ما معرد من والم الم والم والم والم والم الطعلى جرما مماد د. العار وزر العام ورز العام الم الم مع مرد مع ماد عرف الم الم عاد ... ح ألم حين مع تاري حدد عمروا عداريد. جندة ومرا. ح) عادي و. الع دار الم all had and for the first for the for the for the for the for the last the الم سالم بزان ولا المحاد ورا المحار ورا المان المرا المحال المحال المحالي المرارم مردا عرواله علم، لجما من من الما مرام كما معمل منها يوندا المعمل من مما مما المرام الهو والالا والم بر، ما عدر الم عدر المرد مدرة مدارة مدارة مرارم الما حمد من عدمة الله مارة الله ما من الله من المرد من عمر الم ومسر حمله عدر المرد من من من حمد عرف مردم مردم معد مع مع ماما معلم ما الله والمام المرد حمد ملة معالي مرمان الما تعاوي من عمد عمام محمل من ماله حرمة المال معالي ماله والما مدر حمد مراكم مرحد وعمد الما الله حمد عدم الما المرد عد عمد مردم ومن ماله ومد والله والد الم. المال رقة وإذكر الم على الما من معال على عام الله الذي الما ملم الم المرام الله المرك والله المرك المرك ال مرال مرامة على عن عن الله الذي الذي المعن المعال المعال المعال المعال المعال المعال المعال المرك المرك المرك ال المرك المعاد الحال من معال المرك الموج المحاد المرك المعال المرك الموال المرك الموج المرك ا ונהלא ליסווות בזרג וכארון בהבין ורארון בהבת וחזור לפורת להיי ההוון שליו ונה א לבקור לדווות א ק היות באתבים להמוח היכפת הימת להיקות האו נהי זיין כב כזין הייטין בגוטן ב. זותר שונתו. והא או כשוחו היין שייוכן יוכר כא תונת ברוזבל ההו כפו רוות קות חכט האר שנין ליטן... ج وجارع مانس ومعزم مدمن في مرمن في مرمن في معاد عمال عمامه معد عماله ومردم وادم وادما من روا بوق عماله همد عود ع ادر ور دعورام ماه دين من عن من عن دي درانا. ابن ابانا الم بعد المردان درما جمال مرد المردا مردما مرد المرد المر ارم در در المردم عام المرد ا

הישו אבטרון הזה יון א ליואת כינא הצוונטי צוושי יון יא יורי גע וואי ווחל הטו כי المرم معرام الذي المرابع المرابع ، ورمانكان. حقد ومهاد م رماية وربة هذونه دورابعاد عن دوما جرش مام دماولا جذ ابق جرى الإند مام لمامه عامان جرش لم رو المار الم المار الم المار المار المار المراجم المراجم المراجم المراجم المراجم المراجم المراجم المراجم الم ا درام : مرامل الدى ماردد وم الماردنى الدن مر . في فرام دون دون ماد رزم وعمد مورفكون دور rin anning gli' can gil ouse hig lager alm antry c'align lear iling set alori and مريدا م إذ معاجر إف ارة، ممالة معالم ما مان ماعان ما الدر المع الدر معهد مراجر مراجر مراجر لماني واسمام הمكل من كا ابن إن إن مريالكم من عام: مم ذاوع إن عماليا جميلام عليمور. وسالمعاما متعديد مي المحال د. براي المع د. الما الهما رودي ، المرار مواري مر مراي مر : ردا جامع و روان المال المال المال المال المال معاده . العامل ما در الم المال المرام عالمال Night da it have be an in alling an alling an alling the states of the states allow and all allow allow allow allow allow allow allow allow allow المدة ردار) وحدقا الله إذ قرا حمدة وأ وجوم عمورا عدام وموم وامرا ور عدة المرا الموما ما المرا مالك ومن الم المال المرا المرا مال الما مال في المراج المعمد ولم الما تحدور haby an magn quie, house is tra seu as que ident terre cologi. Isalist אשואת התחולת האוולה וכערה להוא זין כלוו הלוקה כהי שיי להו כשואת הטעלתו הבא सहत्वे को है के आहे ट्या आह ट्या भाग ग्रीम माय भाग माय है हिल हार्ग हिंदी हिंदी हिंदी al mon loge cooling as line way an right had color moi mil מי נפול לבש) כי' וווול אשול הותנל כי אישי לו לאחן א הנה ההאתעת החולונות الية ها دروالم موار مرور من روم الدار عون ما مما درور عدار على مان مرور مراد المرا مرد مان مان و ويولام الروم في معنى النا ومركز المعاني المعاني العلى م المرازة المحادجارا برار مدة كالمان ملى ومعادم تعادية معادي الم مردي الم المرية المراحة المراحة المراحة المراحة entrid goldin midi gini ai'n' nin i'. End egini pag end fini pag end then Gritis ai'n hag the day arous Tryet welch be not eagl as capity Onless millie & related in is interest this not be iter if iter if iter is the interest if the interest if the interest is in the interest is in the interest is in the interest is in the interest is interest is interest in the interest is interested in the interest is interested in the interest in the interest interested in the interest is interested in the interested in the interested interested in the interested interested in the interested interested interested in the interested interested in the interested intereste ج ارت ومراجر رجان الله الله الله المراجر من الله المركمان مرد الله المركمان مرد الله المركمان ورا المراز المرك و. مرد الله المراجر وراجر الله المراجر وراجر الله المراجر وراجر المراجر المراج

اردر ورا والم رم رما الإالمان و. سالم وما وربع ودمود وما وعا رعان مرارا وم المرار وحرام abs when when the main with any bar which were and the week when when all als inin ikin in an an an an in the line of hall good in the in the in the last of the last in التوم : كامزم موزي في موالما المرة عاملا فرد عداموان المرار المرار المرادين والمرار المرادين الما والا · été stad le fin unes pois ling ans les ling and the ling and the for the for the for the for the for the 15 gra iso von the line and alle bin if i be how it will and it if it and she can be and it is it is in the set 19 anno and 1990 and 1990 and 1990 is have the prover and prover and the prover and the 6 - إنها در جند مدى حلي در در جن المر در جن المر جن المر مع درم مر من من من من من من در المر در الد موضان عورمو عورم براعن حد البرم د. له روي حل محر حالي عوري من من من من من من من من rie atte . alar annu bi es d'al station of anno alla inter alla soni la cues estation of atte Infavor with the of and a with all and cars an its first and the part seiger beige beiger in and my men men men and start and starting 4 11 in ins fort and fill a gate hi life into the fille of the fill for any and and and and and filled and and and the set and the company and the company and the contraction and the set in the and rif en fronti . resi eçuis ans eccay au mil asin que si distant mi distant mil une sident per fin المراد درج او ورجع الله في المرجع المرجع الروال والد في في المرجع من الله الله منه nin ilse an is and hi may and creat not in the partie beron and the part 'an filour ével [. jsl. nous fron less ege nys nos as nys nh men êts Es inter your autre pairies inter contrair contraire propriet or ai and קהנה הה לה מחעון הזוןה האו רחון כיו כן וכן הו קרטון התוונה בה וכע לדול הכו קה חקון, הינה הדרחו הריקה פיל הה' הגרות הקאור ההן לשקה וכע לאוט הלט סי הבטו כיי האושת הכט ارد اسلام مع جارد من المرال لولام در جمع مدر مرم المع جالار ال المرال المرال الم ام درا ملا منور جمع مدرة وروس مرا المالية حرار المعالم من مرام مرالية مرا مرابع مرابع مرابع مرابع من مديما معد إمرام معدم من المرم الله عليه الدر الله في المر المرام المرام معالم من الله الله ال ومالع وجاد حار " إلى إن مرور المور وفي ألو حرم موة ومد ومدا ما ملاد إن الله ومان . ואאיםי שע אהנא ראנת הצ האשו הפור קיה. المعدر العود) جلع ليامد علما له العرد مردما وجود مردم المارد وجود لما المرد عما معاد وجود لمركزام. الم and their benil and the set we us the lice of the set which and which and which and which (inn engligh hill Golf 1903) halls and the sigh file paper all all all all and and

ulilder . . .

(il pine) finne, line fig (con life in sole fight fight ingit in the pression in the sole interior interior in the sole interior interi ותי'- - אהלה לפויטה התנת שהוקות הזהו החשו ובני הקחו הזשצות התאתי התו הטרשקות . ا جرمع مر مرم و مرم الدي . 11 روازم مرم ' ناوم ليرم المرم المرم المرم الما المرا الم مرما - مرما - مرما - مرما And the ada white the source the source the state and find and find the first all the top it is the top is in the source is a source the source of the source is a source the source of the source ي ع الم المر المراج معرف محالية لما المعد معنهم و وحودم. درا علمه الما من دم رار. المرام ممر) Will- inde Grep. une min min min min min min men ged shand. - Invert and E beis no hubit not hold in the control of the color of the color of the color of the control of the color of في المعالمة عادم مادم من له مدن دلام عدامار دورم من عارا مرام دلام الدارد ولوق evel in evel voir non ple aliren in some month in the stand the series in the series in the series in the most in the series in the most in the most in the series in the most in the most in the most in the most in the series in the most in the series in the most in the series in the series in the most in the series in the costan suger sur seight . We be the manger remained the north and the north the set בין לילילא. והנול תאות מולב והי נאך די האר הי קשוות לילי להוו החוו הונטון לת הנוטון אי הי معن وعدنا من المر: المد حرق. المودين ومعلم مدان مالمان مالمان مرام مدار دور) عمد المعاد وعدن فالممرا 26 ist all all all and in love for an indice of any bright of the lole. He thing de inter for the open into an and the open into and the and the server into the open internet into the open into the تي قري المعلمة المالية مون الألم المرموار المواري مرمي ورز المولية المرابي المرابي المرابي المرابي المرابي الم التي الموارد إلى التي 5 مام عمار مرارح مرمة المرار المرابي وتام اورام عوا مرابي المرابي المرابي المرابي المرابي interest interes and in the right. The city of the construction the city balls Anjer right and and and an a styler and second when any server and his militarly ביזראלאתי' והיונל בליוזיל לילאאת אלו כתונן בחור האו היעו קה היאו אולע ביאריו לווכין ויינאיד E esta never l'again engen 'ans cid' lass' n'i niter muniti never stroky mil spir cula ב תנול כן בצח הבקן לקצה לוועלו הז חוציו הוול שתואח אהה להו אותר שהוא בט חלק ع تعد المعدار المعدار الدورارد. لوز بوال دالار المواري من المرار المالي من المراري من المراري من الم عالم ماروا ومارا اجراك مراجد مرداروم مالم ممارو مالي مالم مان الجار المرام عرف المرام عرف المرام الم ي رواناطارم رس ، سالمه الروم و.' ارداما سال الموسا. الموالد و روا يولد الما مرام مرا المراجع E fail mi min jan jeine une way to about the ling of the magnet and the I july all from the second cong for the sign of some for the only all cil alade the the store of dealer in the store of all and the store of signal the the iter way and the the ودرميع والمرك من تاق الدن يوه عماد معمد مسلم المن المرسم الأر من المرسم ال · Ma 196 . 121 - 36 get 3 المستقل المردم المحام مرد المحام مرد المحام ومعامروا مع عود المرد حوا المرد المرد المحام المحام المحام المرد المحام ا

להוה לצי משונלי אי כה כל האין וסלבם אל קושב זוטינת הגועה שתהי הי הווני זון כלתשת הנכושוי · 11 h. . اردادا · 11 m وراد ار دار ار در ال در المرا مرام الم مرام المرام درم محدم ورم مرم مرام مرام مرام הקשרת השרטנת. של החלוקת ישהונת הים און לי לבסין הי הלפה כדינו זיתה אני כללו ההלבות tes ans all color cill mola ares alla anthe such anthe cil the bind جات دراود ومزارد الملام ال عاد جواد مثل مراب الديمان والما جدد م إنامانا د. ... · infight nu and in the child and inter child and in the cit have and in a station of the statio جمهرا حق ماع الربق الم درمانة مهوة رمان رمان رمان مرا حرار مرا مرد مرد مرد . Anon ani ma Eg parvin af ang. enne af ang the partie -. In the the menority ورق مان مان ومنه ومنه وماده من مان مان المان مسمع المن ومرمد من ومان ومان المن من والقر من والقر من والع المن من والج برار الحموم المراجع مرد مرد . مورة عتراً بله لمراجع والعدم ومع المرعاع المالم مرتكم حدم mil and arrive arrive when the sund red ref. Has been when the ment from inthe print of the light حرقة محمديا عديد دوريع ارو، الما حتى المطلوما د. - المراجد المراجد والمعالم، حوري تم المن دور ar not richt ai big por and ange and align alla sind abig abig abig abig hope Rows, they begin upper upper loved to fair the part was all all will be all and was god egen lælig vin god tigen viller viller viller i i in Nr filet pår pår son non

גען ואר כ,' אחווני בי היא הגעור לביא התטוטון זים הוון הו הו או בי או א دم لوى ملامد الله، اجارى دورال مها المعر المعد على المع وله لهام اجلا المرك مهدور Ma Scheiffars alour manger hi me fight . [Inmous) lei ann' ray הנצמיו האחת בה איתי זמשורוו.] ואכן האו בבה כל בהואיו. איל והיא נפון אוצה ובטוח בהלונת אהנצמיו האחת בה איתי זמשורוו.] ואכן האו בבה כל בהואיו. איל והיאי נפון אוצה ובטוח בהלונת יזה שלו ושהוטני השהוקות בזהו זוכם 4 הלזון מהצור לך מהה התכו יה נוון והנאות ובין Ern balen fins. Nr. pl in 18th tools also in also had I hild Be all in her her fills י כתו הקוזום הדינה קון אין זי שורחו הריכנן ובנהה הזוטוראו ייא זלהו יה שור אק כואל זין דוהה ורין בנהל مهاجع إذ طرار ارد عليه مور عرار مرام مرد عن مرد مع مرده الم مرده الم مردار · ad les en , la mon land and sur con land and my and my with المارية معالمة مدى على فعلما المرا المن عليه المرا المن عليه المرا المرامة على المارية المرارية المرارية المرارية with the part of the server about the server all all and the server the عد الله . . . المرم . . الغ وجروم در الما المرام الى المراد ومن الله ور ماديها المركم الحر وم (Rin Star and and and how may here and in the com may here in the star in the عديد عرمرا عدد المعيد المعيد المعيد المعيد الماجي في عاد مع مراه . . . . (in all the bi and adapter. Allan lic abilitions. It's allowing the bill and

Erlin verrit is an an an an an an an sol live i there have the and the and the and the and the non men engline and in the main beau cologi. The will all anythe anythe as a former realiss) at the wile : this right and she she me and and all nonge ability and a ship and a chile and مار روز المرارد العامة المراهد الإعادة التي عامراً المرا ما المرد وور عرور روز at is and a more the winger minger wing an hair and here with the Et 1841 any cars cars and any in the rest of any antiputor and to gailing. and the und als vand) of anylo adallin with and all of the ada all and act rive sales mine mine miller net ingelier meller mi ce geter and gete مردة والعالم الم رمرور مارام من عمارة من عمارة من عمارة والمراجع المان والمنا المراجع المان الرحام · ins day fing the part of all when los as fail as any the and the and the sen is Hef "and als have at poor crait me ris have been and your page of any c). In replic an pla budy have whit have back and plan and the in ind englighet her dont ist interne autor and in her for and labe lever in the lever in the lever til ann ar the and an lift of the man lift of any a last and a Whith Pour and plan and least in an all have all for an ing which have Nola fir en an aler in the angle and the all the state of Els an and sell ign/ you areasi the alla and an in initial ce in a به عده معد را المرام المرام المرام المرام المرام المرام والمرام المرام الم i ann whe optic and in and can begi and big process why allow and . ور مما المال المع : المو را وجرورة ورودان الم رواران ال رواليد الدم له دم ההצווה און התפתי ציו זהי א האשו קולא הלא הלא האשו שלא אואה וכא הלהיא כל dibre pilles leal in age its all fusion for when the first first. Nelna. در رومان جلد على # ماعام مان مالية رعة أما المرام مان مالية والمالية والمالية المرام ولمن على عمر المرام روما مل - natil alla les and well have been for any alla inter and man muniter and that after when an ai has records an part of the run icity - Man In 25 /2/40/ 1. ....

1/2 1/2 and 1/2 and 1/2 and for : and for : and for in man and frain with the start with Militie Vien Milyon solo callo entre an an antin este callo in militie callo in antin officer . No pent pun it it is it is ilegg. Gala Wa gran and it c. his in any trag and Annich for al proping with line of the basis on the line of the state المعالم مذ الله أمواه أنام ، أن إ جريوان دم مديم مع مرم المي مامد من الما رومان ممر. ابن الربي الم مدا مار جمعها جمعه عدائم مل المجامع على الله مراجع مراجع مرجع جار إلى مرجع الله مرجع المرجم مرجع المر ما درا جمعهامی ای مرد جران مدار مورد مر عام ورد مر ارای . از جون در مرز مرد مرد مرد مر and in the set hall it and allon anthe anti finite laded . - main it ales mi fight كذ الله جاازماد ودورا الإله وعم ما من درة فيهم مرم ولي وعوم الورم عم مكوما ومدد مدار الملكم من الله المرام من الله من دوم دارام مرام الموم عارمة المردم معرفهم مرابعة مرابع 13 nover al 2010 polog prin alla mallion alla million for alla sign for the sign for nodé and hady mitte de la lout mai l'and l'and and in the and in jen لما مردر من المال درال مع مورد في المرال مع رام المرال مرد المالي في مردموه وتر: مردر مالدام معرا لما لمروا المرال المرال لمرال مع من مواله في المرال لمن من المرال لمرد المرالي مورد New sciel [4] 35 noign ide after fort the cale in part of the series in معلم معظامة الى الذا المعلى المال المعلى الماليك مورم معلم مالار الى ور مار مالار والار الماليك

and an inderne pron vert d'in the properties of the ser and annable of an and ann - الورعة إردار) . حرار المراع . - المحارية المرام . - المحارية المرام مالم مالم المردة والا المرام المردا المرا إلا موم امين الكرون عمالة عالم عالم المري المري المرياد مامكم من ومرد معد المرار عام مرد مامررم الرجا تاذ جمام دمن دوع تاماد فرجال المروام عالم الاماد الم درم وعوم الله ومدا الا ومدا الا ومال الا والم دمل كال ومراعد مرموم ماز مرعا جعمع فرم الم إلى عظم حديث اره، مرور المع مرم المعالم وقريم الدار درور الم كول الا " وما عدال عدامة المم الم الم الموم جالا الدام مادرم ورق علم مدام عامد معدم الدة والل الم المعدال ردار إلى معاد وما جعما إلى م " شعريه المعليه الله دو العاد المعلى جود مه الله تحقاقا) من محاله الى جاد المر مانع جدران والله ومر وكل معروم جلام حوالار) جود المان مدرمة المصلال لام العدي فهرد 1 Jugan sin in up chi lists ila du niad in Gilig enst and and in Gilig engine . Earl chi wind and only in ante to give galege lever and and and and and and the phy actually and the phile was an with the son but the bight and bad nois inig here in halt here halt here in the product the product of the form in the form in the עהי אלצע אול יאני יירה - זויני גע זה זוי כיון המזו לי הה יא אי יוובן לכט נאת אי ווצען رقابة الم جام عمر عمر المرام من على عمر المرابع المعالم عمر المرابع المعالم ورادد) ما) ارماد مرام مالم رجم ورود) مروم روز الذي الذي الذي المرام من الدو التي المرد المراج Aloi stry and com an Ini Ini Balla and and then all in and and the first joins